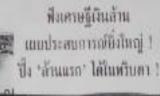

B 92073755 A

EHREL NITED STATES OF ABBRICA

'ธนิษฐ์' แปลเรียบเรียง

พิชิตเงินถ้าน!

พริบตาก็รวยได้

มาร์ก ฟิลเชอร์ เขียน 'ชนิษฐ์' แปลเรียบเรียง

บริษัทสร้างสรวค์บุ๊คส์ จำกัด

จุดจิตวิทยามัน เรอก นาง-าวาจ-จร-ร

พริยตาก็รวยได้

930 THE INSTANT MILLIONAIRE
984 Mark Fisher

พิมพ์เกี้ยนาก พฤษภาคม ของส พิมพ์เกี้ยที่สาย นาษายน ของส พิมพ์เกี้ยที่สาม สิเพาะสม ของส พิมพ์เกี้ยที่สี่ พฤษภาคม ของส พิมพ์เก็ยที่สำ นกวาคม ของข สองเม็พสิทธิ์พามพาเขาจะกัญผู้สิถิษลักที่ พ.ศ.2237

รัสสัมพันธรัสด์เหล่าอโคล บริษัทสร้างสรรท์ผู้คลั จังกัก ระท พอสสุนรัช รอ (สายน้ำนั้ง) มหาวงกละกละ เพลเละเลย กรุงการา เกราะ โทรสัทท์ ระย-2774, 258-2618 โทรสาร 281-2011

ด้องที่ที่ เข้าตัดตับใหวการติดตั้ จำกัด

2301 95 11391

คำนำ

คงใม่ปฏิเสธว่า ในสังคมยุดบริโภคเช่นทุกวันนี้ ตัวนเต็มไปด้วยผู้คนที่ อยากร่ำรวยกันทั้งนั้น แต่จะมีสักกี่คนที่มีแรงกระตุ้น และมองเห็นสู่ทางสู่ ความร่ำรวยอย่างแจ่มชัด เป็นรูปธรรม และเป็นจริงได้!

"พริบศาศัรวยได้" ที่ถืออยู่ในมือนี้ เป็นหนังสือที่บอกเล่าเรื่องราวของ ชายชราคนหนึ่ง ที่สั่งสมประสบการณ์การสร้างตัวจนกลายเป็นเศรษฐีเงินล้าน ขึ้นมาใต้ และชายชราคนนี้ได้แนะนำสั่งสอน ซี้ช่องทางให้ชายหนุ่มรุ่นหลาน กลายเป็นเศรษฐีได้ในพริบศา! โดยคำสอน ตัวอย่าง และการปฏิบัติการ ที่แจ่มชัด คมลึก และเร้าใจ ชวนให้คิดตามว่าทั้งหมดนี้จะลงเอยด้วยความสำเร็จ ได้หรือไม่

นละหนังตือเล่มนี้ ในใช่เป็นเพียงการเปิดเผยความลับผู่การเป็นเพรษฐี เท่านั้น แต่ยังตอนให้เราเรียนรู้ที่จะครัทธา เรียนรู้ที่จะมุ่งมั่นในเป้าหมาย เรียน รู้คุณค่าของทัศนคติล่อดนเอง และเรียนรู้พลังอำนาจของคำพูด ซึ่งจะนำไปผู่ ทุกตั้งทุกอย่างที่เราต้องการ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า "พริยศากีรวยใต้" นี้ จะทำให้เกิดเครษฐีใหม่ขึ้น ในสังคมของเรา

ขอเพียงให้ท่านอ่าน ... แล้วเข้าใจมัน ไม่ใช่เพียงแค่สมองเท่านั้น แต่ด้วย หัวใจของท่านเลยทีเดียว !

> ด้วยรักและศรัทธา ลำนักพิมพ์สร้างสรรค์ - วิชาการ

สารบัญ

nnin		13
บทที่ 1	เมื่อขายหนุ่มเดินทางไปปรึกษาญาติที่ร่ำรวย	4
บทที่ 2	พบคนสวนชรา	15
บทที่ 3	เรียนรู้ที่จะฉวยโอกาสและทำการเสี่ยง	23
บทที่ 4	กลาเม็นนักไทษ	31
บทที่ 5	เรียนรู้พลังครัทชา	35
บทที่ 6	มุ่งมั่นกับเป้าหมายที่ชัดเจน	39
บทที่ 7	เรียนรู้คุณค่าของทัศนคติต่อสนอง	45
บทที่ 8	ค้าสงบทสังอำนาจของคำพูด	51
บทที่ 9	รู้จักเกลรกูหลาบเป็นครั้งแรก	59
1.mm 10	เรียนรู้การควบคุมจิตไร้สำนึก	61
บทที่ 11	กรูกับศิษย์พูลถึงตัวเลขและสูตรลับ	65
บทที่ 12	The state of the s	73
บทที่ 13	รู้จักแตดงออกซึ่งความปรารณนาในชีวิต	81
1,mm 14	ทวามสับของสวนกุหลาบ	85
บทที่ 15	เครษฐีชราและชายหนุ่ม เริ่มการเลินทางที่แตกต่างกัน	95
บทลังท้าย		99

เมื่อชายหนุ่มเดินทางไปปรึกษาญาติที่ร่ำรวย

ก่อนหน้านี้ไม่นานนัก มีชายหนุ่มรูปงาม สติปัญญาเฉลียวฉลาดคนหนึ่ง ต้องการมั่งคั่งร่ำรวย ชีวิตของเขาผ่านร้อนผ่านหนาวมาแล้วพอสมควร อันเป็นประสบการณ์ที่ปฏิเสธไม่ได้ตามประสามนุษย์เดินตินธรรมดา แต่ กระนั้น - จิตใจเขายังเชื่อมั่นใน "ตาวนำโชค" ของคนเอง

ขณะที่รอดอยให้มีราชรถมาเกย ชายหนุ่มปล่อยเวลาให้ผ่านใปวัน ๆ ใน ลำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารด้านบัญชีประจำบริษัทโฆษณาเกรดสองแห่งหนึ่ง เงินเลือนล่ำ ลักษณะของงานไม่ให้ความพอใจ เขารู้สึกตัวดีว่าไม่ใต้ทำงาน ด้วยใจวักอีกต่อไป

ชายหนุ่มสันที่จะทำงานอื่น บางทีอาจจะเป็นงานเขียนหนังสือที่ตามารถ บันตาลชื่อเขียงและเงินทองมาผู่เขาใต้ในพริบตา บัญหาชักหน้าใม่ถึงหลัง จะได้อำลาจากเขาอย่างถาวรเตียที ความไม่มันของเขาโอเวอร์เกินใปหรือ เปล่า ? เขามีมีมือพอที่จะเขียนหนังสือให้ดังระเบิดและขายดีมาก ๆ จริงหรือ ? รู้ว่า ... หนังสือของเขาจะอัดแน่นไปด้วยคำพร่ำเพื่อระบายความขมขึ้นใจของ ตนเอง ?! งานบัญชีเป็นเสมือนผันร้ายที่หลอกหลอนเขาอยู่ถึงหนึ่งปีเต็ม ๆ เจ้านาย เส็งขาย! มีอย่างหรือ อ่านหนังตือพิมพ์อยู่ใต้คลอดช่วงเข้า แล้วก็เขียนบันทึก จากนั้นเผ่นแวบออกไปกินข้าวเที่ยง กว่าจะกลับเข้าทำงานก็ใน่น ... บ่ายตาม ซ้ำร้าย ยังเป็นยอดนักเปลี่ยนใจ เปลี่ยนคำสั่ง ชนิดหน้ามือเป็นหลังดี - อีกแน่ะ!

ถ้ามีแค่เจ้านายเช็งชวยคนเคียวอาจจะยังพอทน แต่โชคร้ายเหลือเกิน เพื่อนร่วมงานของเขาก็แสบให่แพ้กัน แต่ละคนน่าเบื้อ ซังกะควยทำงานไป วัน ๆ ใม่มีใฟ ไม่มีจีนตนาการ เรื่องเอ๋ยปากบอกเล่าถึงการสาออกไปเป็น นักเขียนน่ะรี ? ไม่มีทางที่คนพวกนี้จะเข้าใจ มีแต่จะให่อาใส่หน้าเขาเท่านั้น ชายหนุ่มรู้สึกแปลกแยก โดดเดี๋ยว ราวกับอยู่ในต่างแดนที่แวดล้อมด้วยคน ต่างชาติดำงภาษากระนั้น

ทุกเข้าวันจันทร์ พอลิมตาดื่น เขาจะรู้สึกลงสัยทันทีว่าคนจะทำงานให้ ครบสัปดาห์ใต้อย่างไร ชาด้านกับทุกสิ่งทุกอย่าง แพ้มงานกองสูงท่วมโค๊ะ ลูกค้าเรียกร้องไน่นนี่สารพัด รายนั้นชายบุหรี่ รายนี้ขายรถยนด์ รายไน้น ขายเบียร์ ... เฮ้อ !

เขาเขียนจดหมายสาธอกเอาไว้เมื่อหกเดือนก่อน เดินเข้าเดินออกพ้องของ
เจ้านายนับสิบครั้ง แต่ - ไม่เคยดึงจดหมายออกมาวางตรงหน้าเจ้านายใต้
สักครั้ง บ้าที่สุด! ถ้าเป็นเมื่อสามส์ปีก่อน ใจเขายังกล้ากว่านี้ จะไม่ดังเล
ลักนิด ทว่าตอนนี้เขาไม่รู้จะทำประการใด มือสึกลับตอยเหนียวรั้งเขาไว้
งั้นหรือ ? หรือเป็นเพียงแต่ ความขลาลกลัว ? ความกล้าในอดีตโบยบิน
ไปอยู่เสียที่ใหน ?

พรือ เป็นเพราะเขามีหนี้สินล้นพันด้วเกินไป จึงท้อแท้อับจนกำตังใจ ถึงปานนี้ ?

พรือ เป็นเพราะเขากำลังเริ่มแก่ตัว จึงไม่แผลดที่จะพุ่งทะยานสู่ "อมาคต ใจม" ?

อ้าจะว่ากันตรงๆ ละกี เขาไม่รู้ว่าปัญหาที่แท้จริงของตัวยงต็ออะไร เป็นถูกต้องที่ยุต

ในวันที่ท้อนทัที่สุดวันหนึ่ง ชายหนุ่มพลันนึกถึงญาติผู้มั่งคั่งขึ้นมาใต้

ญาติคนนี้เป็นคุงแท้ ๆ ของเขาเอง ร่ำรวยระดับมหาเศรษฐ์ทีเดียว บางที่คุง อาจมีคำแนะนำดี ๆ หรือ - ที่ดีกว่านั้น อาจจะหยิบยื่นเงินเหลือใช้ให้เขาบ้าง

ไม่ผิดดาด ลุงขอมให้เขาเข้าพบ แต่ไม่ขอมให้เงิน! โดยบอกว่าตนจะ ไม่มีวันทำเช่นนั้นกับหลานขายเป็นอันชาต

"เอ็งอายุเท่าไพร่ ?" ลุงถาม หลังจากพังเรื่องราวความโขคร้ายของ ชายหนุ่ม

"สามสิบสองครับ" ชายหนุ่มดอบเดียงเบา รู้ดีว่าเบื้องหลังดำถาม แฝงด้วยคำดำหนิ

"เอ็งรู้นั้น ตอนที่ จอห์น พอล เกตดี้ อายุสามสิบสามน่ะ เขาทำเงิน ล้านแรกใต้แล้ว ? และตอนที่ข้าอายุเท่ากะเอ็ง ข้ามีเงินในทำบันห้าแลน เอ็งอายุ ตั้งเท่านี้แล้ว ทำในยังต้องยืมเงินคนอื่นอีกวะ ?"

"ไช่ ลุงครับ ผมทำงานหนัก บวงตัปดาห์ ผมทำงานตั้งกว่าห้าลิบชั่วโมง เชียวนะครับ"

"อีโช่! เอ็งเชื่อจริง ๆ รีว่า การทำงานหนักเหมือนวันหมือนควาย จะช่วย ให้คนเราเป็นเศรษฐีได้?"

"ผม ... ผมว่าอย่างนั้นครับ ผมว่า ... ผมถูกสอนมาอย่างนี้"

"เอ็งทำเงินใต้ปิละเท่าใหร่ ... 15,000 ปอนด์ ?"

"ครับ ก็ประมาณนั้น" ชายหนุ่มตอบ

"เอ็งว่า คนที่หาเงินได้ 150,000 ปอนต์ต้องทำงานหนักกว่าเอ็งติบเท่า รีเปญ่ ? ไม่ว่ะ! ว่างกายคนเราทนไม่ได้หรอก คนนี่หว่า ไม่ใช่เหล็กใหล่ แล้วก็ ... ข้าไม่เห็นมีตัปตาที่ใหนมีมากกว่า 168 ชั่วโมงตัวย ถ้าขึ้น คนที่หา เงินใต้มากกว่าเอ็งติบเท่า ก็ต้องมีอะไรบางอย่างที่ต่างจากเอ็ง เขาต้องมี ความลับ ที่เอ็งไม่รู้"

"คงต้องเป็นอย่างนั้นแน่เลยครับ"

"เออะ! เอ็งโชคดีที่ยังเข้าใจใต้ คนส่วนบากไปไปใต้ไกลถึงขนาดนี้ ด้วยซ้ำ มัวแต่กับหน้ากัมตาหาข้าวสารกรอกหม้อชะจนลืมที่จะหยุดกิสจริง ๆ จัง ๆ ว่า ทำในตนถึงไปรวยชะที หรือทำยังใงถึงจะเป็นเครษฐมหาเครษฐ์ กะเขามัง ?"

ขายหนุ่มยอมรับว่า - จริง ตัวเขาทะเยอทะยานและใผ่ผันถึงความร่ำรวย อยู่คลอดเวลา แต่ - ไม่เคยเลยสักครั้งที่เขาจะนั่งลง "คิด" อย่างจริง ๆ จัง ๆ ความสนใจของเขาแต่ล่ายไปเรื่อย ไม่สามารถรวบรวมความคิดให้ปะลิตปะต่อ เป็นรูปร่างชัดเจน ทั้งที่เป็นก้าวแรกที่ลำคัญขาดไม่ใต้

สุงของเขานิ่งไปพักใหญ่ ก่อนจะมองลึกเข้าไปในดวงดาของหลานชาย
ริมฝีปากคลี่ยั๊มอ่อนไยน แม้จะติดเย้ยหยัน "พังให้ดีนะ ไอ้หนู ข้าตัดสินใจที่
จะช่วยเอ็ง ข้าจะส่งเอ็งไปหาผู้ชายคนที่เคยช่วยให้ข้าเป็นเสรษฐีขึ้นมาได้ ชื่อ
ของเขา คือ เพรษฐีข้ามก็น เอ็งคงเคยได้ยืนชื่อเสียงของเขามาบ้างกระมัง ?"

"ไม่เคยครับ" ขายหนุ่มลอบ

"เขาเป็นคนดั้งชื่อนี้ให้ตัวเอง เขาว่า เขากลายเป็นเครษฐ์ได้ในเวลา ชั่วข้ามดืนเดียว หลังจากด้นพบ ลูตรลับแห่งความมั่งดั่งรั่วรวย เขาว่า เขา สามารถช่วยใครก็ได้ให้เป็นเครษฐ์ในเวลาชั่วข้ามดึน ... หรืออย่างน้อย ๆ ก็รู้จัก "คิด" ให้ได้อย่างคนที่เป็นเครษฐ์ ใหนเอ็งบอกข้าติ ... เอ็งอยากจะรวยจริง ๆ หรือวะ ?"

"โช่ ... ยิ่งกว่าอะใรทั้งหมดเดยครับ"

"ดี แต่ยังไม่พอว่ะ เอ็งต้องรู้วิธีด้วย"

รายหนุ่มยักใหล่เล็กน้อย แต่ก็คล้อยตาม

ลุงของเขาพูดต่อว่า "เศรษฐีข้ามคืนอาศัยอยู่ใน ... เอ็งรู้จักใช้ใหม่ ได้เมืองนี้น่ะ ?"

"ครับ แต่ผมยังไม่เคยไปเลย"

"ทำใบไม่ลองไปหน่อยล่ะ ? ไปหาเขา เศรษฐีข้ามลืนอาจจะให้สูตร ลับแก่เอ็งก็ได้ บ้านของเขาใหญ่ที่สุด ... สวยที่สุดในเมือง ข้าว่าเอ็งหามัน "ไม่อากพรอก"

"ทำในสูงไม่บอกสูตวลับให้ผมชะเดยสะครับ จะได้ไม่ต้องเดินทางไปให้ ผู่งยาก ?"

"ข้าไม่มีลิทธิ์ เมื่อครั้งที่เครษฐีข้ามคืนบอกสูตรลับให้ข้า เขาให้ร้า

สาบานไว้ด้วยว่า จะไม่บอกดูดวลับนี้กับโดว แต่ ก็เปิดช่องไว้ว่า ข้าจะ บอกคนที่อยากบอกก็ได้ว่า ข้าได้สูตรดับนั้นบาจากใหน"

เรื่องทั้งหมดดูลึกลับชับข้อนพิกล ชายหนุ่มอยากจะใชปมปริสนานี้ให้ รู้จำรู้แลงกันไปเลย

"ลุงแน่ใจหรือครับ ว่าบอกผมไม่ได้จริง ๆ ?"

"เออซึ่ว่ะ จ๊าทำใต้แค่เขียนจดหมายแนะนำเอ็งให้กับเครษฐีข้ามคืน นี้ก็ดีที่สุดแล้ว"

ลุงของเขาดึงกระดาษออกมาจากลิ้นชักโต๊ะไม้ไอ๊กตัวใหญ่ สงมือเขียน ข้อความ แล้วพับกระดาษสอดเข้าไปในของ ปิดผนึก จากนั้นยื่นส่งให้หลาน ขายด้วยรอยถิ้ม

"เอ้า จดหมายแนะนำตัวของเอ็ง" ลุงพูล "และนี้ ... ที่อยู่ของเศรษฐี ข้ามดื่น อีกข้อหนึ่ง เอ็งต้องสัญญานะ ว่าจะไม่เปิดจดหมายออกอ่านก่อน ถ้าเอ็งยังขึ้นทำ เอ็งจะไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ... แต่ถ้าเอ็งห้ามใจไม่ใต้จริง ๆ ทั้งที่ข้าเตือนเอ็งแล้ว จงแลรังทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นชะ นี่หมายความว่า ถ้าเอ็ง ยังอยากได้ประโยชน์จากจดหมายฉบับนี้ คนเรามันต้องรู้จักใช้สติบัญญากอบกู้ สถานการณ์กันบ้าง"

ชายหนุ่มพังทูช้ายทะลุทูขวา ถ้อยคำเหล่านั้นออกจะคลุมเครือแต่เขา ใบได้หยุดคิด ลุงของเขามีชื่อเสียงในทางชอบทำอะไรเพี้ยน ๆ คำสั่งนี้เป็น อีกด้วยย่างหนึ่ง ถึงอย่างไรลุงก็หวังดีต่อเขา ... ขายหนุ่มปต่อยให้คำพูดเหล่านั้น ลอยไปกับสายลม ไม่คิดที่จะถามให้ได้ความกระจำง

กล่าวคำขอบคุณแล้ว ชายหนุ่มก็ลาจากมา ...

พบคนสวนชรา

ในบ่ายวันเดียวกัน ขายหนุ่มออกเดินทางไปยัง ... การเข้าพบเครษฐี ข้ามคืนจะยากเย็นเพียงใดนะ ? เครษฐีจะต้อนรับแบกแปลกหน้าที่ชู่ ๆ บุกถึงที่ และ - ยินยอมเปิดเผยสูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวยหรือเปล่า ?

แล้วมันก็เกิดขึ้นจนใต้! ก่อนที่จะถึงบ้านของเศรษฐี ขายหนุ่มพ่ายแพ้ ต่อความอยากรู้อยากเห็น เขาเปิดผนึกจดหมายหมายจะขอดูข้อความ เอ๊ะ ... ต้องมีอะไรผิดพลาดแน่ หรือลุงเล่นคลกกับเขา? จดหมายแนะนำตัวเป็นเพียง กระสาษว่างเปล่าแผ่นหนึ่ง!

เขาแทบขยำทั้งด้วยความโกรธ ทว่าโชคร้าย บ้านของเครษฐีปรากฏ อยู่ตรงหน้าแล้ว ถ้าเขาขยับตัวเคลื่อนไหวตอนนี้ ยามรักษาความปลอดภัย ที่หน้าประตูจะต้องเห็นแน่ ใบหน้าของเจ้ายักษ์ปักหลั่นถมึงทึง ไม่แสดงอาการ ต้อนรับขับสู้แม้ลักนิด

"มีอะไรจะให้ช่วยครับ ?" ยามถามเสียงราบเรียน

"ผมอยากเข้าพบเครษฐิชามคืน"

"มีหมายนัดหรือเปล่าครับ ?"

"Luis uei ..."

"จดหมายแนะนำตัวส่ะครับ ?" ยามถาม

เขามีจุดพมายแน่นอน แต่เป็นจุดหมายประหลาด แค่ กระตาษว่างเปล่า แผ่นหนึ่ง! ชายหนุ่มพยายามนึกหาอุบายเอาดัวรอด นึ่งอยู่อีดใจ ก็ดึงของ จุดหมายออกมาจากกระเป๋าเสื้อ กะพอให้เห็นแค่ชองขาว ๆ สักครึ่งหนึ่ง แล้ว รีบซุกมันกลับเข้าไปในกระเป๋าตามเดิม ยามยังไม่พอใจ

"ขออำนจดหมายแนะนำตัวด้วยครับ"

ขายหนุ่มจนปัญญา ลิคว่า "ถ้าฉันให้จดหมายใป เจ้ายักษ์บักหลั่นต้อง ลิคว่าฉันเล่นตลกแน่ แต่ถ้าไม่ให้ ไอ้หมอนี้ด้องไม่ยอมให้ฉันเข้าบ้านเด็ดขาด" เขากำลังอยู่ในภาวะจนตรอก!

พลัน ... คำแนะนำของลุงผุดวาบขึ้นในใจ ทั้งที่ก่อนหน้านี้เขาไม่เข้าใจเลย "ถ้าเอ็งหัวบใจไม่ได้จริง ๆ ทั้งที่ข้าเดือนเย็งแล้ว จงแลรังทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นซะ" ไม่ใช่หนทางเดียวที่เหลืออยู่หรือ ? เขาส่งจดหมายแนะนำตัวให้ยาม ซึ่งรับมันไปอ่านล้วยใบหน้าเรียบและ

"ครับ" ยามพูต พร้อมกับส่งจลหมายคืนให้ขายหนุ่ม "เชิญคุณเข้า ไปใต้"

ยามเดินนำเขาไปสู่ประสูต้านหน้าของคฤหาสน์สไทล์หิวดอร์อันงหงาม กดกริ่ง บัดเลอร์ในเครื่องแต่งกายเนี้ยบไม่มีที่สิเป็นคนเปิดประสู

"คุณต้องการอะไรครับ ?" บัดเลอร์ถาม

"ผมต้องการเข้าพบเสรษฐีข้ามดิน"

"ท่านมีธุระยุ่งมาก ตอนนี้ยังไม่สะดวกครับ ของชิญคุณรอดอยท่านอยู่ ในสวนก่อน"

บัตเลอร์นำเขาไปยังทางเข้าส่วนที่ส่วยงาม กว้างใหญ่ขาวกับอุทยานหล่วง บริเวณใจกล่างพื้นที่มีสระน้ำใสกระจ่าง รื่นรมย์ ขายหนุ่มเดินขมนกขมไม้ไป เรียย ๆ จนกระทั่งมองเพิ่นขายคนหนึ่งกำลังทำส่วนอยู่ อายุคงราว ๆ เจ็คสิบ เป็นอย่างน้อย ส่วนหมวกพ่างปีกกร้าง มองไม่เห็นหน้าเห็นต่า ขายหนุ่มสิน เข้าไปใกล้ คนส่วนขวางางมือจากงาน ห็นมาทักทาย ขอยมื้มของขายขวา ลดใส ดวงตาเป็นประกายใร้ผ้าฟางแห่งรัยชรา

"สวัสดี เธอมาทำอะไรที่นี่ล่ะ ?" คนสวนพูด ท่าทางต้อนรับขับสู้ดีทีเดียว "ผมมาพบ เศรษฐีข้ามคืน น่ะครับ"

"อือ ... ถ้าใม่ว่าอะไรนะ พ่อหนุ่ม เธอมีธูระอะไรกับเขาล่ะ ?"

"ก็ ... ผม ... อยากจะขอคำแนะนำจากเขาน่ะครับ"

"ของมันเห็นอยู่ชัด ๆ แล้ว ... "

ดนลวนทำท่าจะกลับไปทำงานต่อ แต่แล้วทันหน้าคลับมาอีกครั้ง ถามว่า "นี่แน่ะ พ่อหนุ่ม เธอมีแบงก็ใบละ 5 ปอนด์ติดกวะเป๋ามาบ้างหรือเปล่า ?"

"ใบละ ร°ปอนด์ !" ชายหนุ่มร้อง ใบหน้าแดงเรื่อ "ครับ ... ทั้งเนื้อทั้งตัว ผมมีใบละ ร ปอนด์อยู่ใบเดียวเอง"

"ดีมาก ฉันอยากได้แก่นั้นแหละ"

คนตวนทำท่าเหมือนกำลังขอเงินเขา ทว่าท่าทางมีได้พื้นอบพีเทาแม้นต่น้อย ยังมีมาตสง่า ดูดีเหมือนเดิม

"ผมก็อยากให้สุงหมือนกัน" ชายหนุ่มคอบ "แต่ปัญหามันมีอยู่ว่า ผมจะ ไม่มีเงินค่ารถกลับบ้านน่ะดี"

"เธอจะกลับบ้านวันนี้หรือ ?"

"ไม่ ... เย้อ ... ผมหมายความว่า ไม่รู้" ชายหนุ่มสังเล "ผมอยากได้หม กับเครษฐีข้ามสิ้นเสียก่อน"

"ถ้าเธอยังไม่ต้องการใช้มันวันนี้ พรุ่งนี้เธออาจไม่ต้องการใช้เหมือนกัน ใครจะรู้ล่ะ เผลอ ๆ ชั่วข้ามคืนเดียว เธออาจกลายเป็นเครษฐีมหาเครษฐี ไปแล้ว"

พูดพิกล พังไม่ขึ้นเลย แต่ขายหนุ่มก็ใจไม่แข็งพอที่จะทัดทานลูกลื้อ เมื่อ คนสวนชราเย่ยปากขออีกครั้ง เขาจึงส่งเงินให้ รอยยิ้มของคนสวนชราส่ง ประกายสว่างทีเดียว

ใหนด่วนมากใบกล้า "ขอ" และพอเอียปาก "ขอ" ออกใปแล้ว ก็ในขอม ต้องแถ็งที่สุด นี่ละข้อมีตพยาดล้ำคัญ"

จังพระนั้น บัตเลอร์เดินตรงเข้ามา และหยุดพูดกับคนสวนชราตัวย

น้ำเสียงนอบน้อมเกินจำเป็น "กระผมขอเบิกเงิน 5 ปอนค์ครับ คนครัวต้องการ ลาออกวันนี้ เรายังคิดตัวงเงินเดือนของเขาอยู่ เงินที่กระผมมือยู่ยังขาดไปอีก 5 ปอนค์ครับ"

คนสวนขรายิ้ม ล้วงมือลงไปในกระเป๋า ตึงชนบัตรออกมาปีกใหญ่ คงจะมากขนาด ... เป็นพันปอนต์กระมัง! มีทั้งใบละ 20 และ 50 ชายชรา กรีตชนบัตรแล้วหยิบใบละ 5 ปอนต์ส่งให้บัตเสอร์ ซึ่งได้งกายอย่างนอบน้อม แล้วเดินกลับเข้าไปในคฤหาสน์หลังงาม

ขายหนุ่มรู้สึกฉุนก็ก คนสวนชรากล้าดีอย่างไรจึงขอเงินก้อนสุดท้าย ของเขา ในเมื่อตัวเองมีแบงก็ปีกใหญ่อยู่คูงกระเป๋า ?

"ทำในดุงขอเงิน 5 ปอนด์ของผม ? ตุงไม่จำเป็นต้องใช้มัน !" ชายหนุ่ม ระเบิดบัง

"ฉันจำเป็นต้องใช้สี พังให้ดีนะ ฉันไม่มีแบงก็ใบละ ร อยู่เลย เห็นมั้ย ?" ขายขวาอธิบาย พร้อมกับกรีตธนบัตรปีกใหญ่ให้ดู "เธอดงไม่คิดว่า ฉันควร จะให้ใบละ 50 ไปพรอก ใช่มั้ย ?"

"แล้วทำในสูงต้องพทเงินมากมายขนาดนั้น ?"

"อ้า ... นี่มันเงินติดกระเป้าของฉัน" คนสวนตอบ "พกเอาไว้ให้อุ่นใจ 10,000 ปอนด์นี่สำหรับกรณีฉุกเฉินน่ะ"

"10,000 ปลนด์!" ชายหนุ่มร้อง

ทันใดนั้น เขาเข้าใจทุกอย่าง ... บัคเลอร์สุภาพเกินไป ... เงินติดกระเป้า ปีกใหญ่ ...

"ลุง ... เอ้อ ... ท่าน คือ เครษฐีข้ามคืน ใช่ใหมครับ ?"

"ตอนนี้ละก็... ใช่" คนสวนตอบ "ฉันดีใจที่เธอมา ใหนบอกสิ ใครเป็น คนส่งเธอมา ?"

"สุงของผมครับ มิลเตอร์แมกสุกกิ๊"

"อ้า ... ฉันจำใต้ละ เขามาหาฉันเมื่อหลายปีก่อน เป็นคนหนุ่มที่มี ความติดความอำนทีเดียว ความจริงแล้ว ผู้ชายที่สร้างตัวด้วยลำแข้งของตัวเอง ทุกคนก็เป็นอย่างนี้ละ ใหนบอกสิ ทำไมเธอถึงไม่ร่ำรวย ? เธอเตยถาม ด้วเองจริง ๆ จัง ๆ หรือเปล่า ?"

"ไม่เคยครับ"

"บางที่นี่คือข้อแรกที่เธยควรทำ เอ้า ... ธองคิดออกมาดัง ๆ ต่อหน้า ฉันสิ ฉันจะได้พยายามทำความเข้าใจไปด้วย"

ชายหนุ่มอิตยอด อ้ำอึ้ง ขยับปากจะพูลหลายครั้ง แต่ก็พูดใม่ออก

"เข้าใจละ" เครษฐีว่า "เธอไม่ชินกับการคิดออกมาตั้ง ๆ เธอรู้มั้ย คนหนุ่มสาวอายุอานามขนาดเธอเป็นเครษฐีกันไปหลายคนแล้ว? บางคนเป็น เครษฐีเงินล้านด้วยข้ำ คนอื่น ๆ ก็กำลังสร้างเนื้อสร้างตัวกัน ดอนที่ อริสโตเดิล โลนาสซิส อายุยี่สิบหก เขามีเงินในธนาคารถึง 350,000 ปอนด์แล้ว จากนั้น จึงออกเดินทางจากอเมริกาใต้ไปอังกฤษ ซึ่งเป็นสถานที่ที่เขามุ่งมั่นไปอันจะสร้าง อาณาจักรเรือเดินสมุทรของตัวเอง"

"อายุแค่ยี่สิบหก!" ชายหนุ่มควาง

"ใช่ แรกเริ่มเดิมที่ อภิมหาเครษฐีคนนี้มีเงินติดตัวแค่ 250 ปอนด์ ไม่มี ใบปริญญา ไม่มีพรสารรค์พิเศษ ไม่มีเส้นสายใต ๆ ... ถึงเวลาอาหาวเย็นพอดี" ชายชวาพูต "เธอต้องการอยู่กินอาหารเย็นกับฉันใหม ?"

"ขอบพระคุณครับ เป็นความกรุณาอย่างยิ่ง"

ขายหนุ่มเดินตามหลังเครษฐีข้ามคืนเข้าไปในคฤหาสน์ ชายชราเดินเห็น ใต้คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง เปิดประทูนำไปผู้ห้องอาหารหรูวิจิตร มี สำรับอาหารจัดเตรียมไว้พร้อมแล้วลำหรับ 2 คน

"เชิญนั่ง" เครษฐีเชื้อเชิญ

ขายชวาชี้มือใบที่หัวใส่ะอันเป็นที่นั่งสำหรับเจ้าบ้าน จงใจให้เขานั่งที่ จำแหน่งนั้น ส่วนตัวเองกลับเดินอ้อมใปนั่วลงที่เก้ายี้ด้วนขวามือของแขกหนุ่ม ครงข้ามกับนาหิกาทรายแสนสวยพอดี มีข้อความจารึกอยู่บนนาหิกาเรียนนั้น ว่า ว่าลาเป็นเงินเป็นหลุง บัตเลอร์เดินเข้ามาในห้อง รินไวน์เลิร์ฟได้คน ทั้งตอง

"ขอดื่มให้กับเงินล้านแรกของเธอ" เศรษฐียกแก้วขึ้น ขายหนุ่มจิบไวน์ เป็นเพียงจิบแรกและจิบเดียวตอกตะลาอาหารค่ำมื้อนั้น และอาหารแทบจะไม่ตกถึงท้องของเขาด้วยซ้ำ ด้วยว่าเขาลักลเล็กปลาแซลมอน รลเลิดเข้าปากเพียงไม่ก็คำ

"เขอขอบงานที่กำลังทำอยู่หรือเปล่า ?" เสรษฐีถาม "คงจะขอบกระมังครับ"

"เรอค้องแน่ใจให้ได้ดี โครษฐีเงินด้านทุกคนที่ฉันรู้จัก ... และทุกคนที่ฉัน ได้พบในช่วงใม่ก็ปีหลังนี้ ... รักงานของพวกเขาทั้งนั้น คนเหล่านี้สนุกกับงาน อาชีพราวกับกำลังพักผ่อนอยู่กับงานอดิเรกทีเดียว คนรวยถึงไม่ใคร่ยอมมี วันหมูดใงค่ะ เรื่องอะไรจะต้องยอมทนดิตถึงผิ้งที่พวกเขารักด้วย จริงใหม ? ถึงแม้จะเป็นเครษฐีมหาเครษฐีกันแล้ว ก็ยังกระโดดโลดเด้นทำงานอยู่ดี ... แต่แค่รู้สึกรักงานยังไม่พอ คนเราจะรวยได้ต้องรู้จัก สูตรลับ ด้วย ใหนบอกติ เขอเชื่อเรื่อง สูตรลับแห่งความนั่งคั้งร่ำรวย ใหม่ ?"

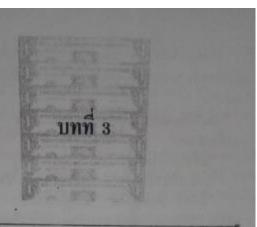
"ผมเชียครับ"

"ดี นี่เป็นก้าวแรกที่ดี คนล่วนมากไม่เชื่อ ซ้ำร้าย ยังไม่เชื้อด้วยว่า ตัวเองจะร่ำรวยใต้ คนีเราจะทำอะไร ต้องเริ่มต้นตัวย "ความเชื้อ" เดียก่อน จากนั้น จงจุดใฟปรารถนาให้ลูกโซน แรงกลัว จะบอกให้นะ คนจำนวน มาก ... ต้องพูดว่าคนตัวนใหญ่นั้นแหละ ... ไม่พร้อมที่จะยอมรับ สูตรลับ นี้ พูดไปก็เหมือนสีขอให้ควายพัง ทั้งที่อริบายให้พังง่าย เข้าใจง่าย แต่ก็ไม่ขอมเชื่อ เพลุผมทำคัญคือ คนพวกนี้ ขาดจิบลนาการ สูตรลับจึงยังเป็นความลับคำมืด อยู่จนทุกวันนี้

"คล้าย ๆ กับจลหมายในนิยายของ เอดการ์ อัลลัน โพ" เครษฐียกตัวอย่าง "เธอจำใต้ไหม ได้เรื่องเกี่ยวกับจดหมายที่ดำรวจหาแทบเป็นแทบดาย แต่หา ไม่พบ เพราะแทนที่จดหมายสำคัญจะช่อนอยู่ในที่ลึกลับ มันกลับวางแบพรา อยู่บนได้: ? นี่คือตัวอย่างที่ดีของกฎยีเมอร์สัน คำรวจพาจดหมายใม่พบ เพราะชาตจินคนาการ หรือถ้าจะพูดอีกอย่างก็คือ เป็นเพราะมี อดดี ด้วย ไม่มีใครเชื่อร่าจดหมายจะถูกรางอยู่ในที่ซึ่งมองเห็นใต้ง่าย จึงไม่มีโครคิดจะ หยิบกระตาษที่มองเห็นอยู่ต่อหน้าต่อดาขึ้นมาตู จดหมายก็ไม่มีวันถูกต้นพบ"

มาก่อน ความอยากรู้อยากเห็นถูกปลุกเร้าขึ้นมาฉับพลัน ชนิดห้ามไม่อยู่ เขาอยากรู้ว่า สูตรลับคืออะไร ทว่า คอนนี้ที่เขารู้แห่นอนประการหนึ่ง คือ ถึงแม้เครษฐีข้ามคืนจะไม่มีสูตรลับอยู่ในมือ ชายชรากัยังเป็นนักจัดฉากที่เก๋ง มาก - และเป็นผู้มีวาทคิลป์เป็นยอด ชายหนุ่มหรังว่าเรื่องทั้งหมดนี้ไม่ใช่ เพียงแค่ลมปากของคาแก่เลอะ ๆ คนหนึ่ง ที่พยายามร่ายเวทมนตรีให้เขาเคลิบเคลิ้ม หรอกนะ ?

เรียนรู้ที่จะฉวยโอกาสและทำการเสี่ยง

"หลังจากได้ยืนได้พึงมาทั้งหมดแล้ว เธอเต็มใจจะจ่ายเท่าใหร่สำหรับ สูตรลับแห่งความมั่งคั่งนี้ ?"

คำถามของเศรษฐีทำให้ขายหนุ่มประหลาดใจ "ถึงแม้ว่าผมเต็มใจจะ จำยนะครับ แต่ตอนนี้ผมไม่มีเงินติดกระเป๋าแม้แต่เก็เดียว ทำถามนี้จึงตอบ ยากมาก"

"แต่ อ้า เธอมีเงินล่ะ เธอเต็มใจจะจ่ายเท่าใหร่ ?"

ขายหนุ่มเลี้ยงไม่ได้เดียแล้ว เครษฐีต้องการคำคอบที่แน่นอน เขา ไม่อาจทำให้เจ้าของบ้านผิดหวังใต้

"ผมไม่ทวาบ" ขายหนุ่มตอบ "คงตัก 100 ปอนด์ ..."

เครษฐีทัวเราะสั่น เป็นครั้งแรกที่ชายหนุ่มใต้ยินเสียงทัวเราะของเครษฐี ขวา ซึ่งเป็นเสียงทัวเราะที่แปลกเป็นพิเศษ กังวานโดราวแท้วเนื้อดี

"แค่ 100 ปอนด์! เธอให้เชื่อว่ามันมีจริงใช่ใหมด่ะ ? ถ้าแธอเชื่อ เธอ ต้องพร้อมจะจ่ายมากกว่านี้แน่ ๆ ฉันจะให้โอกาสเธออีกครั้ง เอ้า ... บอก ตัวเลขใหม่ นี่ไม่ใช่เกมนะ เป็นเรื่องซีเรียสมาก!" ชายหนุ่มเริ่มคิด เขาจะยอมทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้เครษฐีหัวเราะใส่หน้า เขาใต้อีกครั้ง แต่เขาจะไม่ชื่อบื้อขนาดบอกตัวเลขที่ข้อนกลับมารัดคอตัวเอง ใต้เช่นกัน

"ผมไม่รังเกียจที่จะเล่นเกมพรอกครับ" เขาพูต "แต่ท่านคงจำได้นะครับ ตอนนี้ผมถังแตก"

"ไม่ต้องห่วงเรื่องนั้น"

"แต่ถ้าไม่มีเงิน ผมก็ทำอะไรไม่ได้" ชายหนุ่มได้ ติดจะงุนงง

"ปั๊ดโช่!" เครษฐีอุทาน "เธอยังต้องฝึกอีกมาก! แต่ใหนแต่ไรมาแล้ว ขนรวยเค้าใช้เงิน ของคนอื่น ในการสร้างความร่ำรวยให้ตัวเองกันทั้งนั้น ขอให้ ตั้งใจจริงเถอะ เราไม่ต้องใช้ "เงิน" เพื่อทำเงินหรอก "เงิน" ในที่นี้ ฉัน หมายถึงเงินส่วนตัวของเราเองนะ อีกอย่างหนึ่ง เธอมีสมุดเช็ค ..."

ขายหนุ่มอยากจะปฏิเสช ทว่าน่าขัน ทุกเข้าเขาเป็นต้องหยิบสมุดเช็ด ดีลด้วมาด้วยเสมอ สวรวด์เท่านั้นที่รู้ว่าทำไม ? ในเมื่อเงินในบัญชีของเขา มีอยู่แค่ 2.28 ปอนด์ ... ไม่พอที่จะซื้อความสุบใส่ตัวด้วยซ้ำ ! ชายหนุ่มนึกอยาก จะพูดเทีจอยู่เหมือนกัน แต่เครษฐีชวามีสายดาดมกริบ คงจะมองทะสุถึงดับใด ใส้พุงของเขาแน่ ชายหนุ่มได้ยินเสียงตัวเองพูดราวกำลังสารภาพบาป "ครับ ผมมีสมุดเช็กดีลด้วมาด้วย"

แล้วเขาก็พบว่าตัวเองตึงสมุตเช็กออกมาจากกระเป๋าโดยอัตโนมัติ เหมือน ทุ่นยนต์ที่เชื่อพังคำสั่งของเจ้านาย ใจเขาต่อล้านขึ้นมาวูบหนึ่ง แต่แล้วก็โอนย่อน ผ่อนตามราวถูกสะกล เขาใม่รู้สึกกลัวเศรษฐ์ท่าทางใจดีคนนี้ ... แม้ว่าก็ริยา ของชายชราดูจะเย้ยพยัน

"ดีมาก" เครษฐีว่า "ดอนนี้เธอเห็นแล้วสินะ ว่าไม่มีปัญหาอะไร"
เครษฐีส่งปากกาด้ามงามให้ขายหนุ่ม
"เขียนตัวเอขที่อยู่ในโจเธอ แล้วเซ็นชื่อลงไปในเช็ค"
"แต่ผมใม่ทราบว่าจะเขียนลงไปเท่าไหร่ดี"
"เอ้า ... ถ้าอย่างนั้น เขียนลงไปสัก ... 10,000 ปอนด์"
เศรษฐีพูดง่าย ๆ เหมือนไม่มีความรู้สึกรู้สาอะไร ขายหนุ่มละตุ๊มธ็อก

ล้อเล่นน่า! เครษฐีเข้าใจผิดละมั้ง? ถ้าทั้งหมดนี้ไม่ใช่การเล่นคลกละก็ ชายชวาคนนี้ค้องเป็นนักต้มหมูที่ฉลาดเป็นกรดทีเดียว!

"10,000 ปอนด์" ขายหนุ่มร้อง "ท่านล้อเล่นหรือครับ ?"

"จะเขียนลงไป 20,000 ปอนด์ก็ได้ ถ้าเธอต้องการ" เครษฐีพูดเรื่อย ๆ ชายหนุ่มรู้สึกไม่แน่ใจว่าเขาพูดเล่นหรือพูดจริง

"ขนาด 10,000 ปอนด์ ผมพังแล้วยังแทบจะหัวใจวายเลยครับ แต่ท่านก็ ทราบดีนี้ครับ เขียนลงไปมากน้อยแค่ใหน ท่านก็เอาเช็คไปขึ้นเงินไปได้ มันจะ เต้งแน่นอน ซ้ำร้าย ผู้จัดการธนาดารของผมคงโทรธจัด คงลงสัยว่าผมเป็น บ้าไปแล้ว ผมว่า ... ถูกของเขา!"

"ฉันเคยเขียนเชิคใบละ 100,000 ปอนด์ หลังจากนั้นก็วึ่งหัวปันหาเงินเข้า บัญธี แต่ถ้าฉันไม่ตัดสินใจทำอย่างนั้น ฉันกัพลาดโอกาสทองไปอย่างน่าเจ็บใจ ที่สุด นี่คือบทเรียนแรกของฉัน" เครษฐีพูดต่อ โดนที่รอดอยให้ทุกอย่าง พร้อมเดียก่อน ต่อยสงมือทำอะไรนั้น ไม่มีวันไปถึงไหนหรอก เวลาที่เหมาะ ที่สุดสำหรับการเริ่มต้น คือ เคี๋ยวนี้! และอีกบทเรียนหนึ่งที่เรอจะต้องเรียนรู้ ให้ได้ คือ ถ้าเธอด้องการประสบความสำเริจในชีวิต เธอจะต้องแม้ใจว่าไม่มี ทางเลือกอื่นเหลืออยู่อีกเลย คนลังเลไม่ยอมเสี่ยง อ้างตลอดเวลาว่าไม่พร้อม จะเป็นคนที่ทำอะไรได้สำเร็จบ้างล่ะ ? พูดง่าย ๆ ก็คือ เมื่อเธอปิดประลู ทางออกทั้งหมดและหันหลังชนฝา พละกำลังทั้งหมดในตัวเธอจะเริ่มทำงาน เพราะถึงจุดนี้ เธอรู้ว่าต้องผู้เด็มพัตละ จะลังเลอยู่ทำใน พ่อหนุ่ม ? หันหลัง ชนฝาเลย เขียนเซ็ค 10,000 ปอนด์ให้ฉัน"

ชายหนุ่มเขียนเช็ค ลากเล้นเป็นสัวเลขข้า ๆ แล้วตามล้วยตัวอักษร แต่ พอมาถึงตอนลงลายมือชื่อ เขากลับทำในใจั

"ผมไม่เคยเขียนเข็คตัวเลขสูงขนาดนี้มาก่อน"

"ถ้าเชอต้องการเป็นเศรษฐีเงินล้าน เธอก็ต้องเริ่มต้นตักวันหนึ่ง เชอ จะต้องทำตัวให้เคยชินกับการเขียนเช็คตัวเลขสูงกว่านี้ นี่ถือเป็นแคการเริ่มต้น" แม้กระนั้น - ขายหนุ่มก็ยังเซ็นชื่อในใต้อยู่สี ทุกอย่างเกิดขึ้นรวจเร็วมาก เรากำลังเขียนเช็ดจำนวน 10,000 ปอนด์ให้ชายชราแปลกหน้า เพื่อแลกเปลี่ยน กับ "สูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย" ที่ยังไม่มีการพิสูจน์ว่าใช้ได้ผลจริง

"อ้าว ... ทำไม่ใน่เซ็นชื่อล่ะ ?" เครษฐีถาม "อะไร ๆ ก็เป็นไปใต้ทั้งนั้น ภายใต้พระอาทิตย์ดวงนี้ อีกไม่นาน เงินจำนวนนี้จะไม่มีความหมายต่อเธอ" "ไม่ใช่เรื่องนั้นพรอกครับ" ชายหนุ่มพืมพำ ไม่รู้ตัวว่าพูตอะไรออกมา "ถ้าอย่างนั้นอะไรล่ะ ?"

เขาขยับจะตอบ แต่เควษฐีชิงดัดบทเสียก่อน "ฉันรู้ว่าทำไมเธอถึงลงชื่อ ไม่ใต้ เธอไม่เชื่อว่าลูครลับของฉันจะช่วยให้เธอเป็นเครษฐีเงินล้านใต้น่ะสิ มิฉะนั้นบ้านนี้ เธอเซ็นแกร็กเดียวเตร็จ"

เพื่อใน้มน้าวให้ชายหนุ่มมีความเชื่อมั่น หรือไม่ก็ต้องการอธิบายให้ชัดเจน ยิ่งขึ้น เศรษฐีพูดเสริมว่า "ถ้าเขอเชื่อว่าสูตรลับสามารถช่วยให้เขอทำเงินได้ 50,000 ปอนต์ภายในไม่ถึงปี โดยเชอไม่ต้องทำงานหนักกว่าทุกวันนี้ ... แสะอาจ จะทำงานน้อยลง ... เธอจะเขียนเชิดให้ฉันไหม ?"

"เขียนสิครับ" เราจำเป็นล้องคล้อยตาม "เห็น ๆ อยู่แล้วว่า ผมจะใต้ กำใรตั้ง 40,000 ปอนด์"

"เข้า ... เซ็นชื่อได้เลย เพราะฉันรับประกันว่าเธอจะได้เงินก้อนนั้นแน่" "จำนจะกรุณาเขียนดำรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรได้ไทมครับ?"

(ควษฐีหัวเราะเสียงดังอีกครั้ง "ฮ่ะ ... ฮ่ะ ... ฉันขอบเขย พ่อหนุ่ม เขอ พุรัอมจะระรังพลังเสมอ รอบคอบดีมาถู้ ต่อให้เธอแน่ใจเพียงใด ก็ไม่ใต้ หมายความว่า เขอควรจะเชื้อใจคนแปลกหน้าที่เพิ่งพบกันครั้งแรก"

เครษฐีดุกขึ้นยืน เปิดขึ้นชักได้ะ คันกุกกักอยู่ครู่หนึ่งก็ตึงแบบฟอร์ม เอกสารที่เขียนคำรับรองสำเร็จรูปออกมา คงจะใช้บ่อยล่ะสี? ขายหนุ่ม รู้สึกไม่ใคร่ดี ขายขราขายสูตรดับให้แขกทุกจนที่มาพบเขาอย่างนั้นหรือ?

เครษฐีเซ็นชื่อลงในแบบพ่อร์มคำรับประกันนั้นและส่งให้ขายหนุ่ม เขา รับมาอ่านผ่าน ๆ อย่างรวดเร็ว ทำทางนำพอใจ แต่ยังไม่กันไว ขายขวา เปลี่ยนใจว่า

"ฉันมีความคิดใหม่" เครษฐี่ยิ่นข้อเลนอ "เรามาพนันกันดีใหม ?" ชายชราหยิบเหรียญหนึ่งออกมาจากกระเป๋า โยนเล่นไปมาในมือ "เราจะโยนหัวโยนก้อยกัน ถ้าฉันแพ้ เธอจะใต้เงินสด 10,000 ปอนด์ ในกระเป๋านี้ แต่ถ้าฉันชนะ เธอจะต้องให้เข็ด 10,000 ปอนต์แก่ฉัน โดยไม่มี ข้อแม้เรื่องคำรับประกันที่ว่ามานั้น"

ชายหนุ่มใช้เวลาดรีกตรองประมาณหนึ่งนาที ไม่เลวเผย ความจริง ข้อเสนอนี้เย้ายวนใจจนเขาสงสัยว่าชายชราเสนอขึ้นมาทำไม รู้สึกว่าดีเกิน กว่าจะมาจากความจริงใจ

"ยังมีอีกปัญหาหนึ่งครับ" ขายหนุ่มพูด "ผมเรียนให้ท่านทราบแล้วว่า ผมมีเงินอยู่ในบัญชีน้อยมาก ถึงแม้ผมจะเขียนเข็ดให้ท่าน แต่ก็ไม่ใต้หมาย ความว่าท่านจะเอาไปขึ้นเงินได้"

"ไม่มีปัญหา" เครษฐีว่า "ฉันไม่รืบร้อน จะรอจนกว่าพนะธอดราวหน้า ทำในไม่ลงวันที่ล่วงหน้าจากนี้ไปอีกหนึ่งปีล่ะ ?"

"ครับ ถ้าเช่นนั้น ผมขอมรับเงื่อนใบการพนันครั้งนี้"

ชายหนุ่มคิดว่าเขามีเวลาตั้งหนึ่งปีเต็มที่จะเปลี่ยนหนาการ ปิดบัญชี หรือ แจ้งยกเลิกการใช้เช็ค เขาน่าจะหัวไวอย่างนี้ ไม่มีอะไรชาดทุน เผตอ ๆ อาจจะได้เงิน 10,000 ปอนด์มานอนอุ่นในกระเป๋าในชั่วเวลาไม่ที่วินาที !

วยยยิ้มกริ่มปรากฏบนเรียวปากของชายหนุ่ม หวังว่าชายชรวคงใม่ สังเกตเห็นนะ แต่ดูเหมือนจะเป็นดังที่ชายหนุ่มคิด เครษฐีนลาดเป็นกรด คำพูดต่อมายืนยันได้

"มีอีกเรื่องหนึ่ง ในกรณีที่เธอแพ้พนัน ฉันอยากให้เธอตาบานว่า เธอจะ รับรองเช็ดใบนี้"

ขายหนุ่มหน้าแลง รอบจัดจริงๆ! ฉลาดยิ่งกว่าสุนัขจิ้งจอก! เพรษฐี อ่านใจเขาออกอย่างทะดูปรูไปร่ง ขายหนุ่มเอ่ยปากรับดำ แต่ก่อนที่ขายขวา จะโยนเพรียญ ขายหนุ่มรับทักทัวงว่า

"ขอผมดูเหรียญหน่อยครับ"

เศรษฐีขึ้น "ไม่ต้องสงตับเลย ฉันขอบเธอจริง ๆ พ่อหนุ่ม เธอเป็นคน รอบคอบดีมาก มันจะช่วยให้เธอรอดพันจากความผิดพลาดใต้ แต่จงแน่ใจ ว่ามันจะไม่ทำให้เธอพยาดโอกาสตี ๆ อีกมาก" เครษฐีส่งเหรียญให้ดู ทันทีที่ขายหนุ่มครวจสอบเหรียญทั้งสองหน้า เรียบร้อยแล้ว เครษฐีบอกให้เขาเป็นฝ่ายเลือก

"ก้อยครับ" ชายหนุ่มตอบ

เครษฐีข้ามคืนโยนเหรียญ ชีพจรของชายหนุ่มเต้นระรัวราวบ้าดลั่ง ดื่นเต้นเหมือนออกนัดสาวครั้งแรก! นี่เป็นครั้งแรกที่เขามีโอกาสจะชนะเติมพัน 10,000 ปอนต์ ... ไม่ใช่เงินน้อย ๆ เลย! เหรียญหมุนคว้างอยู่กลางอากาศ ความเครียดของชายหนุ่มพุ่งสูงขึ้น เหรียญหล่นกรี๊กลงบนโต๊ะ ชายชรา คะปบเหรียญให้หยุดนิ่ง จากนั้น เปิดมือออก ...

"หัว" เครษฐีประกาศอย่างเริงร่า แล้วพูดต่ออย่างรวดเร็ว "เสียใจตัวย" เป็นเรื่องยากที่จะบอกว่า ขายชราพูดด้วยความจริงใจหรือเป็นเพียงมารยาท ขายหนุ่มเชินเพียงนี้เครษฐีดามข้อดกลง ใจออกจะสั้น ๆ หรังว่า เขาคงจะคุ้นเคยกับการเขียนเช็คตัวเลขสูงอย่างนี้สักวันหนึ่ง แต่วันนี้เขารู้สึก ปันปวนพิกล ขายหนุ่มส่งเช็คให้เครษฐีซึ่งรับไปอ่านผ่าน ๆ แล้วพับใส่กระเป๋า

"ทีนี้ ... " ขายหนุ่มพูดทวง "ผมจะใต้สูตวลับได้หรือยังครับ ?"

"แน่นอน" เควษฐีตอบ "เธอมีกระดาษติดตัวใหมต่ะ ? ฉันจะเขียน ให้เธอ ด้วยวิธีนี้เธอจะได้ไม่ฉีม"

ชายหนุ่มรู้สึกมีนงง เครษฐีคงไม่คิดว่ากระดาษแผ่นเดียวจะสามารถ บรรจุข้อความในสูตรลับได้ทั้งหมดหวอกนะ ... สูตรลับที่เขาเพิ่งชื้อมาด้วยเงิน 10,000 ปอนด์ !

"ขอโทษครับ ผมไม่มีกระดาษติดตัวมาเลย"

เครษฐีทำให้เรารู้สึกหัวใจแทบวายอีกครั้ง ด้วยการทวงถามว่า "เธอมี จดหมายแนะนำตัวมาด้วยใม้ใช่หรือ ? ทุกคนที่คุงของเธอต่งมามีจตหมาย แนะนำตัวด้วยกันทั้งนั้น"

ขาบหนุ่มยังคงมีจดหมายแนะนำตัวอยู่ในกระเป๋า บ้าที่สุด ... ตัวงหยืบ ของจดหมาย พลางคิดว่าคราวนี้เขาเสร็จแน่

รายหนุ่มตัวจดหมายให้เครษฐ์ จ๊องมองหน้ารายธราชณะเปิดจดหมาย ออก (อ่างเ!!) ดูเหมือนรายธราจะไม่มปลกใจที่เพิ่มเพียงกระสาษเปล่า ให้มตัว หยิบปากกาและตั้งท่าจะเขียน แต่แล้วเครษฐีเงยหน้าขึ้น ออกปรกขอร้อง ให้ขายหนุ่มข่วยลามดัวบัดเลอร์ให้เขา

"เธอจะพบเขาในครัว เดินดวงใปจนสุดปลายทางเดินด้านนั้น" เศรษฐี บอกทาง

ชายหนุ่มกลับมาพร้อมกับบัดเลอร์ เครษฐีกำลังปิดผนึกชองจดหมาย พอดี ทำทางอิ่มอกอิ่มใจ

"แขกหนุ่มของเราจะต้างดินกับเรา" เครษฐีพูดกับบัดเลอร์ "เธอช่วย พาใปที่ห้องพักของเขาด้วย" หันมาทางขายหนุ่มและว่า "นี่คือสูตรลับ" เครษฐีลูกขึ้นยืน ส่งของจดหมายให้ชายหนุ่ม และจับมือกับเขาอย่างเป็นพิธีการ ราวกับคนทั้งสองเพิ่งร่วมกันทำสัญญาที่สำคัญที่สุดในชีวิล

"คำขอร้องเตียวที่ฉันต้องการจากเธอ คือ ขอให้รอจนกว่าเธอจะอยู่ คนเดียวในห้อง จึงจะเปิดของจดหมายออกอ่าน ... อ้อ ... ยังมีอีกข้อหนึ่ง ก่อนที่ เธอจะอ่าน เธอให้สัญญากับฉันก่อนใต้หรือให้ว่า เธอจะออมลละเวลาส่วนหนึ่ง ในชีวิตเพื่อสอนสูตรลับนี้ให้แก่คนที่โขคดีน้อยกว่าเธอ ถ้าเธอตกลง เธอจะ เป็นคนสุดท้ายที่ได้รับสูตรลับจากฉันโดยตรง งานของฉันจะใต้ปิดฉากลง เสียที นับแต่นี้ไป ฉันจะใต้กลับไปดูแลสวนกุหลาบอย่างเดียว ถ้าเธอรู้ตีกว่ายังใม่พร้อมที่จะแบ่งบันสูตรลับนี้ละก็" เพรษฐีพูล "เธอมีเวลาที่จะถอนตัว และเธอจะเบิดของจดหมายนี้ไม่ได้ ฉันก็จะคืนเชิดให้เธอ จากนั้นเธอจง กลับไปดำเนินชีวิตสามเดิมของเธอ"

สูตรลับอยู่ในมือของเขาแล้ว เรื่องจะปล่อยให้หลุดมือไปตอนนี้น่ะหรือ ? ใม่มีทาง! ความอยากรู้อยากเห็นท่วมทันครอบจำเหนือขายหนุ่ม "ผมสัญญากรับ" เขาลอบ

กลายเป็นนักโทษ

ในไม่ช้า ขายหนุ่มใต้อยู่ลามลำพังในห้องพักแลนหรูหรางตงาม อดใจ ใบใต้จึงเดินสารวจจนทั่วห้อง ดูเหมือนเราจะลิบสูตรลับสำคาไปชั่วขณะ ขายหนุ่มเดินไปหยุดที่หน้าล่าง มองออกสูญทยานจีนรมย์เนื่องล่าง เขาพบ เพรษฐีข้ามดินดูแลต้นกุหลาบแลนรักเป็นครั้งแรก ณ สานแห่งนั้น

ความยืดมาเยียน แต่ตวงจันทร์สาดแสงนวดกระจางใปหัว เวลามาถึง แล้ว ในที่สุดเขาก็ค้นพบ "สูตรลับแท่งความนั่วตั้งร่ารวย" หลังจากคลาดคลา กันมาหลายปี

ขายหนุ่นเปิดของจัดหมาย คลีกระจาษา เริ่มส่งมืออำนอย่างจะเอียด uri ...

กระดาษตรงหน้าร่ามปล่า !

เขาพลิกกระดาษกลับดู ร่างเปลาทั้งล

ะขาไร่พอที่จะยอมให้ขายขราคัมหมู่ - คือป้องนาดยอมแตกเชื่อ

ยูลค่ามหาศาลกับสูตรดับที่ไม่ยี่ตัวคน!

เครษฐีปฏิบัติต่อเขาอย่างดีในลอนท้าอ มีเขนาดเขารู้ดีกรอบรายรรา

ทีเดียว ดูท่าทางชายชราเป็นคนจริงใจ เชื่อถือใต้นี้นา ?! เขาน่าจะรอบคอบ กว่านี้ ใม่น่าจะดืมสุภาษิตโบราณเลย ... คน*ชื่อลัตย์อย่างแท้จริง ใม่เคยร่ำรวย* ชายหนุ่มยอมรับว่าตัวเองไม่มีหัวทางธุรกิจ ... นี้อาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ เขาตกหลุมหลงกลชายชรา ?

บ้าฉิบ ... ชายหนุ่มฉีกกระดาษชาดเป็นสองท่อน เขวี้ยงทั้งลงบนพื้น ที่ปูลาดด้วยพรมหนานุ่ม คำปลอบใจอย่างเดียวที่มีให้ตัวเอง คือ ไม่มีโครสาย เพราะสูกหลอก มิฉะนั้นบ้านนี้เขาคงแคลื้นสิ้นใจไปแล้ว

เขาจะทำอย่างไรต่อไปดี ? หลงเลินเข้าสู่กับตักอย่างง่ายตาย มีทาง เลือกเหลืออยู่ทางเดียว ... หนี ! ต้องไปให้เร็วที่สุด ใครจะรู้ ? ชีวิตของเขา อาจกำลังตกอยู่ในอันตรายก็เป็นได้ ใช่แล้ว เขาไม่ต้องการค้างคืนในคฤหาสน์ หลังนี้

วิธีที่ดีที่สุด คือ ย่องหนีไปเงียบ ๆ ขายหนุ่มรีบเร่งไปที่ประตู ขยับ ลูกบิดข้า ๆ นัดชบ! ประตูถูกล็อกจากต้านนอก เขาตกเป็นนักโทษ หน้าต่าง ... ขายหนุ่มถตันไปที่หน้าต่าง บานกระจกเลื่อนเปิดอย่างง่ายดาย แต่ปัญหา คือ เขาอยู่สูงจากพื้นดินถึง 30 ฟุต ถ้ากระโดดลงไป มีหรังคอหัก ดายแน่นอน อ้องคิดหาทางอื่น เรียกดัวบัตเลอร์! ก็เขาจะทำอะไรอย่างอื่น ได้อีกเล่า ? วิธีย่องหนีไปเงียบ ๆ ตามแผนเรกเป็นไปไม่ได้แล้ว

ชายหนุ่มกดกริ่งและรอคอย ไม่มีโครมร กดอีกครั้ง ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ความเงียบสงัดปกลลุมดัวบ้าน ทุกคนคงหลับหมชนสั่ว กรึ่งอาจจะเสีย? ถ้าเป็นเช่นนั้น คงล้องใช้วิธีละไทน แต่เขาทำไม่ได้ ถ้าเครษฐีนีเจตนาดีล่ะ? ถ้าทุกอย่างเป็นเรื่องเข้าใจผิด? เขามีกลายเป็นได้หน้าไง่แบบเลี้ยวกับกระตำบ ลินอมหรือ?

ชายหนุ่มตัดสินใจลงนอนเอาแรง ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะหลับ เหลุการณ์ ที่เพื่อเกิดขึ้นละ ๆ ร้อน ๆ วิ่งวนอยู่ในสมอง เหมือนฉายหนังซ้ำกลับไปกลับมา เขาพยายามพืดหาข้อแก้สั่วให้ตันอง แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ รู้ตึกลัวสออดเวลา ว่าเขาเป็นหนไง่งมที่สุดในโลก ยอมชื่อกระควษเปล่าด้วยราคา 10,000 ปลนต์! โชคดีที่นิทรารมย์ก้าวเข้ามาในที่สุด พาชายหนุ่มใบยนินไปจากผันร้าย ในยามดื่น ทว่าไม่นานนัก ผันร้ายของยามหลับใหลกรูเกรียวเข้ามาหลอกหลอน คนแปลกหน้าเร่งเร้าให้เขาลงนามในเอกสารสำคัญสุดยองปึกเบ้อเริ่ม อ้า เขาไม่ยืนยอม อาจถึงแก่ชีวิด เขาค้านหัวชนผ่า จะต้องมือะไรผิดพลาด ... เอกสารเหล่านั้นว่างเปล่าใดยลิ้นเชิง !

บทที่ 5

เรียนรู้พลังศรัทธา

เข้าวันรุ่งขึ้น ขายหนุ่มรู้ลึกราวกับถูกรถบรรทุกขนาดสามดันแล่นทับ สายคมพัดกรูเกรียวผ่านหน้าค่างเข้ามา เศษกระดาษที่ถูกฉีกขาดเป็นสองท่อน บลิวมาต่อกันราวปาฏิหาริย์ที่ปลายเดียง นี่คือสิ่งแรกที่ขายหนุ่มมองเห็นทันที ที่ลิมตาตื่น ความรู้สึกโกรชรูบขึ้นมาอีก เขาเข้านอนทั้งที่ยังสวมชุดเดิม ตอนนี้ยันผู้ยี่ไปทั้งตัว เขาใม่สนใจ คิดอยู่อย่างเดียวว่าต้องหาตัวเศรษฐ์ให้พบ เอาสูดรลับคืนไปและขอเข็คคืนมา! สารรูปในกระจาแงาบอกว่าเขาดูแย่จริง ๆ ซึ่งยิ่งทำให้ความมุ่งมั่นของเขาแรงกล้าขึ้น

ชายหนุ่มเสยนิ้วเข้าในกลุ่มผมของสามครั้ง แล้วเดินควงใปที่ประตู นุกติด ได้ว่าเมื่อคืนก่อนเขาถูกขังเป็นนักโทษ เข้าวันนี้เขาอาจถูกจองจำเหมือนเดิมก็ใต้ แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ ชายหนุ่มกระชากประสูเปิด เดินตรงรี่ไปยังห้องอาหาร อย่างโกรชเตือง

เครษฐีนั่งอยู่ที่ได้ะอาหารอย่างสงบ สวมเสื้อผ้าชุดเดียวกับเมื่อวานนี้ แลดูสะยาดเรียบร้อยอย่างใม่น่าเชื้อ แม้จะเก่าอย่างประหลาด หมวกฟางปีก กร้างที่วันนี้ดูเหมือนหมวกพ่อมดวางอยู่บนโด๊ะครงหน้า เครษฐีขรากำลังโยน เหรียญในมือและนับไปด้วย ... แปด

"เก้า" เครษฐีพื้มพำ ไม่ละสายตาจากเหรียญ "ลิบ" แต่เขาไม่ได้ โยนครั้งที่ลิบเอ็ด เสียงบันงึมงับ "แย่จริง" ชายชราเงยหน้าขึ้น ถือเหรียญ ไว้ในมือ

"ฉันไม่เคยทำได้เกินสิบครั้งเลย" เศรษฐว่า "ฉันโยนก้อยใต้สิบครั้ง ติดต่อกัน แต่พอครั้งที่สิบเอ็ต ต้องเป็นหัวทุกครั้งสิน่า แม้ว่าจะโยนแบบเตียว กันทุกครั้ง"

ขายหนุ่มรู้ทันที เขาถูกหลอก! ไม่มีทางที่เขาจะขนะพนันเมื่อคืนก่อน เลือกหัวพรือก้อยก็แพ้เหมือนกัน

"พ่อของฉันเป็นนักมายากล มักทำได้ถึงสิบห้าครั้ง" เครษฐีเล่า "ฉัน ไม่ได้รับมรดกดกทอดความลามารถของท่าน"

ขายหนุ่มขอดูเหรียญ เครษฐียื่นให้ดูด้วยความเต็มใจ เขาทดลอบโยน มันลงบนโต๊ะ

พัว - ก้อย - หัว - ก้อย ไม่ใช่เพรียญเล่นกด ไม่มีอะไรที่ไม่ขอบมา พากล เว้นเสียแต่จะรอดพันจากการสังเกตของเขา

"ไม่มีอะไรไม่ครงมาสำหรับการพนันเมื่อคืนก่อน" เครษฐีพูด "ฉัน เพียงแต่แลดงความสามารถในการบังคับเหรียญ เธอไม่ใช่คนแรกที่ด่วนสรุป พรอกนะ คนส่วนมากมักมีความคิดว่า ความขำนาญ เป็นเรื่องเดียวกับ ความ ในชื่อสัตย์

ขายหนุ่มไม่รู้ว่าจะดอบอย่างไรดี ทันใดนึกขึ้นได้ว่า เขาลงมาหาขาย ขราทำใน เขาโบกกระดาษไปมา แล้วโยนมันลงบนได๊ะ

"ท่านเล่นตลกกับผม พลิกแพลงหาเงินเข้ากระเป๋าอย่างง่าย ๆ ... to,ooo ปอนต์กับกระดาษเปล่าแผ่นเดียว !"

"ไม่ใช่กระดาษเปล่า มันเป็นสูตรลับแห่งความมั่งตั้งร่ำรวย" เครษฐ์ได้ ขายหนุ่มนึ่งรอให้เครษฐ์กล่าวคำขอไทษ แต่ไม่ใต้ผล "ท่านจะต้องอธิบาย ครับ เห็นว่าผมเป็นคนไง้หรืออย่างไร ?"

"คนไร่! โอ๊ะ ... เปล่าเลย เขอเพียงแค่ไม่มีวิจารณญาณอันเฉียบคม

ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา เพราะจิดใจของเธอยังต้อยประสบการณ์"

"อาจจะใช่ แต่ผมรู้จักแน่นอนว่าอะไรคือกระตาษเปล่า ... และผมรู้ด้วย ว่าท่านกำลังเล่นดลกกับผม"

"ฉันไม่เห็นว่าเธอควรจะต้องการอะไรมากกว่านี้ เธอจะร่ำรวยได้จาก กระดาษเปล่าแผ่นนั้นแน่นอน ฉันรับรองได้ เพราะนั่นคือทั้งหมดที่ฉัน ต้องการเหมือนกัน ในเวลาที่ฉันเริ่มต้นกลายเป็น เพรษฐีข้ามคืน ฉันมีเวลาน้อย จะต้องรีบไปดูแลกุพลาบแสนรักของฉัน แต่เอาละ ... ฉันจะช่วยเธอ พึงให้ดี เพราะเมื่อเธอนำสูตรลับไปใช้จนประสบความสำเร็จแล้ว เธอจะต้องเป็นคน ถ่ายทอดสูตรลับนี้แก่คนอื่น แนะแนวทางให้คนอื่นหลุดพันจากความยากจน ไหน - ลองทวนคำสาบานที่ให้ไร้เมื่อคืนก่อนลิ"

เครษฐีเป็นออดนักพูดแน่นอน โน้มน้าวใจคนใต้เก่งเป็นพิเศษเท่าที่เขา เคยพบมาในชีวิต! ไม่กี่นาทีก่อน เขาอยากแข่งให้ชายขราดกนรกไม่ใต้ผุด ไม่ใต้เกิด แต่นาทีนี้ เขากลับแทบจะทำทุกอย่างตามที่ขายขราบอก!

ความคิดปฏิเตรไม่มีอยู่ในใจเขา ขายหนุ่มเอ่ยคำสาบานอีกครั้ง เศรษฐี เปิดยิ้ม เป็นรอยขึ้มประหลาดแบบเดียวกับที่เขาเห็นบนใบหน้าของเศรษฐีเมื่อ พบกันครั้งแรก

"ฉันดัดสินใจบอกสูตวลับให้เธอ ก็เพราะเธอใม่สามารถดันพบมันใต้ด้วย ตนเอง ขอเตือนก่อนอีกครั้งว่า สูตรลับพังคูง่าย ธรรมดาเกินกว่าจะใช้ได้ ผลจริง แต่อย่าปล่อยให้ความง่ายความธรรมตานี้หลอกเธอใต้ ทุกครั้งที่ ลงสัย จงนึกถึง โมสาร์ท เข้าไว้ อัจฉริยภาพที่แท้จริงอยู่เบื้องหลังความเรียบ ง่ายเสมอ เนื่องจากเธอยังหนุ่มแน่น จึงมีแนวโน้มที่จะสงสัยไว้ก่อนเป็นอันดับ แรก เมื่อวันเวลาผ่านไปและความมั่งคังร่ำรวยวิ่งเข้าใส่เธอไม่หยุดยั้ง เมื่อนั้น เธอจะเข้าใจดี"

"ผมขอเรียนตามครงนะครับ" ชายหนุ่มพูด "ความเข้าใจนี้แหละ ... คือ สิ่งที่ผมหวังเป็นที่สุด"

"ถ้าเข้าใจได้ มันทีดี เพราะครัทธาจะเดินตามหลังความเข้าใจมาติด ๆ ทีเดียว เมื่อเธอเข้าใจสูตรลับอย่างถ่องแท้ เธอจะรู้ว่าทำในเธอจึงควรจะครัทธา มั่น แต่ในคอนแรก เธอคงตับสนนิดหน่อย สูตรลับพังดูง่าย แต่แผ่งไว้ด้วย ความน่าพิศวงใม่น้อย เธออาจไม่เข้าใจ หรือแม้แต่จะให้ความเชื่อถือ ... ดังนั้น ฉันขอเรียกร้องให้เธอเริ่มต้นด้วยครัทธาตักเล็กน้อย คล้าย ๆ คนกับคาสนา นั่นแหละ เมื่อคนขี้สงสัยคิดต่อกับพระเจ้าแล้วเป็นอย่างไร ? ถ้าพระเจ้ามีจริง เธอจะใต้ทุกสิ่งจากแรงครัทธา แต่ถ้าพระเจ้าไม่มีตัวตน ก็ไม่มีอะไรที่เธอ จะต้องสูญเสีย สูตรลับก็เป็นเช่นเดียวกันนี้"

บทที่ 6

มุ่งมั่นกับเป้าหมายที่ชัดเจน

"เธอมีอะไรจะถาม ขอให้ถามได้เลย" เศรษฐีพูด "ฉันยินดีที่จะให้ คำตอบ เรามีเวลาอยู่ด้วยกันไม่นานนัก ในไม่ข้าเธอจะไม่มีโอกาสอีกแล้ว อย่ามัวเสียเวลาพูดเรื่องไว้สาระอยู่เลย หยิบปากกาขึ้นมาติ เธอมีกระดาษ ไหม ?"

"มีครับ"

"เขออยากรวยจริง ๆ หรือ ?"

"แน่นอนเป็นที่สุดครับ"

"ถ้าเช่นนั้น ... ตกลง เขียนจำนวนเงินและกำหนดเวลาในการทำเงิน ก้อนนั้นลงไป นี่คือ สูตรสับของความร่ำรวย"

เครษฐ์เล่นคลกอีกแล้ว "ท่านคิดว่าเงินจะร่วงหล่นจากฟ้า เพียงเพราะ ผมเขียนตัวเลขลงบนกระตาษอย่างนั้นหรือครับ ?"

"ใช่!" เศรษฐีตอบตั้น ๆ "คำถามของเธอไม่ทำให้ฉันประหลาดใจ ก็ฉันเดือนเธอแล้วว่า สูตรลับพังดูเหมือนง่าย อย่าปล่อยให้มันหลอกเธอใต้ เธออาจจะยังงงอยู่ ... ขอให้ฉันพูดนอกประเด็นสักหน่อยก่อนที่จะอธิบายให้ กระจำงกว่านี้ เครษฐีทุกคนที่ฉันรู้จักสารภาพว่า พวกเขาร่ำรวยทันทีที่ กำหนดตัวเลขและเส้นตายในการหาเงินก้อนนั้น"

"ผมเหียใจครับ ผมยังไม่เข้าใจอยู่ดี มันจะมีประโยชน์อะไร ถ้าผม เขียนตัวเลขและเต้นคายลงไป"

ำถ้าเธอไม่รู้ว่าตัวเองกำลังเดินทางไปที่ใหน เธอก็ไม่มีวันไปถึงที่หมาย เม่ะสิ

"อาจจะใช่ครับ แต่ฟังดูราวกับปาฏิหาริย์"

"นี่คือความจริง ... เป็นความจริงของการมีเข้าหมายที่แน่นอน ลองมอง อย่างนี้ สมมติว่าเธอพยายามหางานลักอย่างหนึ่ง ได้ผ่านขั้นตอนการคัดเดือก ด่าง ๆ และปิดท้ายด้วยการสัมภาษณ์แล้ว เธอใต้รับจดหมายแจ้งว่า เธออยู่ใน ข่ายใต้รับการพิจารณา งานนั้นเป็นของเธอและเธอจะทำเงินได้มาก พอรู้ ข่าว เธอรู้สึกอย่างไร ? ดีใจ ... แน่นอนละ เพราะเธอเอาขนะผู้สมัครงาน คนอื่นนับสิบ หรืออาจจะเป็นร้อย ทุกวันนี้ งานหายากและเธอว่างงานมา สามเดือนแล้ว หรืองานที่ทำอยู่ปัจจุบันไม่มีความก้าวหน้า เธอจึงติดว่านี่คือ โชคมหาศาล แต่เมื่อความตื้นเต้นยืนดีหมดใป เธอจะคิดอย่างไรต่อไป ?"

"ผมก็ต้องสงตับว่าจะได้เริ่มงานเมื่อใหร่ และต้องอยากรู้ว่า "ทำเงิน ได้มาก" มีความหมายว่าอย่างไร ผมคงค้องหาทางรู้ให้แน่ชัดว่า จะได้เงิน เดือนเท่าใหร่และได้รับผลประโยชน์อะไรบ้าง"

"เธอคิดเหมือนใจฉันเลย ทีนี้ ถ้าเธอเข้าพบเจ้านายคนใหม่และถามว่า "ท่ามงินได้มาก" มีความหมายอย่างไร คำตอบของเขาบอกแต่ว่า เธอจะได้ รับเงิน "จำนวนมาก" แน่นอน เธอก็จะไปไม่ถึงไหนอยู่ดี จริงใหม ? ซ้ำร้าย ยังนึกสงสัยคำพูดของเขาตัวย การไม่ระบุตัวเลขจำนวนเงินที่แน่นอนอาจดี ความหมายใต้ว่า มีอะไรบางอย่างไม่ขอบมาพากลในการจำงงานครั้งนี้ หรือไม่ ก็เงินเดือนของเธอไม่สูงเท่าที่เขาบอกเป็นนัย ๆ ไว้ ในทำนองเตียวกัน การ ไม่ระบุวันเริ่มงานที่แน่นอน จะทำให้เธอหายใจไม่ทั่วท้อง จริงใหม ? เธอ คงต้องพยายามให้เจ้านายคนใหม่ให้ดำตอบที่ขัดเจน"

"ผมคงทำเช่นนั้น" ชายหนุ่มคลัยยตาม รู้สึกว่าคำพูดของขายขราสมเหตุ

สมผลที่เดียว

"และถึงแม้ว่าเธอจะสื้อเพียงใด ดำตอบยังคงไม่ชัดเจนอยู่ดี เธอก็อาจ นึกอยากปฏิเสธงานนั้นและเริ่มออกหางานอื่นใหม่ ความจริงเป็นการถูกด้อง ที่เธอจะทำเช่นนั้น"

"ท่านพูลถูกครับ ผู้ว่าจ้างจะต้องขึ้นจงให้แจ่มแจ้ง มีฉะนั้นงานจะคลาย ความนำสนใจลงไปมาก"

เศรษฐมีสีหน้าพึงพอใจ ริมฝีปากคลียั้มแกมเข้าอย่างครูพึ่งมีต่อศิษย์
นึ่งไปยึดใจหนึ่ง ก่อนพูดเสียงเรื่อย ๆ ว่า "คำถามของเธอต้องการคำตอบที่
ชัดเจนถูกไหม ? เพียงแค่รู้ว่าจะใต้รับเงินจำนวนมากยังไม่พอ เธอต้องการรู้
ด้วยว่ามันเป็นจำนวนเงินทำไหร่ การรู้ว่าเธอจะได้งานทำก็เหมือนกัน เธอต้อง
รู้ด้วยว่าจะได้เริ่มงานเมื่อใหร่ นอกจากนี้ เธออาจยังด้องการให้ข้อดกลง
บันทึกเป็นลายลักษณ์อัณษร เพื่อให้การดกลงทางวาจาหนักแน่นเชื่อถือได้มาก
ยิ่งขึ้น กิจริงอยู่ คำพูดของคนเราน่าจะเพียงพอแล้ว แต่คำพูดของคนจำนวน
มากปลิวหายไปกับชายลมได้ง่าย ๆ ตัวหนังสือคงอยู่ถาวรมากกว่า คนส่วน
มาก หรือจะพูดว่าคนที่ไม่ประสบความสำเร็จก็ได้ ไม่รู้ว่า ขีวิตจะให้มาก
เท่าที่เราร้องขอ แต่ผิงแรกที่เราจะต้องทำ คือ ถามตัวเองว่าเราต้องการอะไร
ถ้าคำร้องขอดลุมเกรือ ผลลัพท์ย่อมคลุมเครือหอกัน ถ้าเขอร้องขอน้อยที่สุด
เธอย่อมได้น้อยที่สุด อย่าแปลกใจ เพราะเธอเป็นคนร้องขอแต่นั้นเอง"

เครษฐีรอดูจนแน่ใจว่าชายหนุ่มตามคำพูดของเขาทัน จึงอธิบายต่อไป "คำร้องชอทุกข้ออยู่ในกฎนี้ทั้งสิ้น สิ่งที่สำคัญเหนืออื่นใด คือ คำร้องขอ จะต้องชัดเจนจะแจ้งที่สุด เช่น ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ เราจะต้อง ระบุตัวเลขจำนวนเงินและกำหนดเวลาในการหางงินก้อนนั้นลงไป แต่คนทั่วไป ทำอะไรกัน ? แม้แต่คนที่ทะเบอทะยานเรื่องเงิน ... ต้องการเงินมาก ๆ ต่างก็ ทำผิดพลาดเหมือนกัน จะให้แน่ใจ เธอลองถามใครสักตนก็ได้ว่าเขาต้องการ ทำเงินได้เท่าใหร่ในปีหน้า ถ้าตนคนนั้นอยู่บนเส้นทางสู่ความสำเร็จ (และเขา ไม่รังเกียจที่จะบอกเธอ) เขาจะตอบได้ทันที อย่างไรก็ตาม เก้าในดิบคน ตอบคำถามง่าย ๆ นี้ไม่ได้ในทันที นี้คือความผิดพลาดขั้นพื้นฐานที่สุด "ชีวิต"

ต้องการรู้แน่ว่าแรกต้องการอะไร ดาดหวังสิ่งใด และถ้าแรกไม่ร้องนอ เซอก็ จะไม่ได้สิ่งใดเลย

"เอาล่ะ เรามาทำแบบทคลอบกัน" ชายชราพูดต่อ "เธอบอกร่า อยากรวย ?"

"ไช่ตรับ"

"แต้วบอกใต้หรือยังว่า เธออยากทำเงินใต้เท่าใหร่ในปีหน้า ?"

ชายหนุ่มนิ้งอั้น เขาเข้าใจคำพูดของเศรษฐีดีทุกถ้อยคำ ความจริงแล้ว เขาเห็นพ้องด้วยอย่างเต็มหัวใจ แต่เขาคงเป็นคนกลุ่มเดียวกับคนส่วนมากที่ อยากรวย แต่ในรู้ว่าตัวเองค้องการทำเงินได้เท่าใหง่ ใบหน้าของเขาเป็นดีแดง เข้มด้วยความอับอาย

"ผมไม่ทราบครับ" เขาจำต้องยอมรับ "แต่ผมคิดว่าผมเริ่มเข้าใจข้อ ผิดพลาตของตัวเอง ... อาจจะเป็นข้อผิดพลาดที่สำคัญที่ธุด"

"เรามาช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดนี้ก็แล้วกัน ใหนบอกสิ เธอมีตัวเลข อะไรอยู่ในใจ ?"

"ผมไม่มีความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้แผนเม้แต่น้อย" ชายหนุ่มพื้นคำ

"ง่ายมาก เธอจะต้องเขียนตัวเลขจำนวนเงินที่เธออยากจะหาใต้ภายใน เวลาหนึ่งปีนับแต่นี้ลงไป ฉันรู้ว่าเราจะทำอย่างไรดี จงใช้เวลาดิตลักพัก พยเวลาหมดลง เธอจะต้องลงมือเขียนด้วเลขทันที เอาล่ะ ... เริ่มคิดได้ เวลา กำลังจะหมดลงไปเรื่อย ๆ"

ชายชราหยิบนาหิกาทรายแลนสวยบนได้ะขึ้นมา และจับมันพลิกกลับ ชายหนุ่มกระไจดเข้าร่วมเล่นเกมด้วยทันที จะพูดเช่นนี้คงใต้ เพราะนี้ คือครั้งแรกที่เขาใช้สมองทำงานอย่างหนัก ตัวเลขมากมายวึ่งวนอลหม่าน เวลากำลังหมดไปเรื่อยๆ เม็ดทรายเม็ดสุดท้ายไรยตัวลงสู่เบื้องต่าง ชายหนุ่ม ยังคงไม่มีตัวเลขที่ถูกใจ

"เอ้า ..." เครษฐีไม่ได้ละสายดาจากนาฬิกาทรายแม้แต่วินาทีเลียว

"เขอมีตัวเลขอะไรอยู่ในใจ ?"

ขายหนุ่มจรคปากกาเขียนด้วเลขที่เขาคิดว่า "พอจะเป็นไปใต้" นิ้วมือ

ส้นระริก

"30,000 ปอนด์ !" เครษฐีร้องสั้น "น้อยมาก ... แต่เอาเถอะ นี้เป็นแต่ การเริ่มตัน ใจจริงฉันอยากให้ตัวเลขสูงกว่านี้ เธอมีงานต้องทำอีกมากมาย ทีเดียวกว่าจะกลายเป็น เครษฐีข้ามคืน ได้ แต่เธอจะได้เห็นเองว่า งานนี้ ไม่หนักหนาสาหัสอย่างที่คนส่วนมากคิดกัน เพราะไม่ว่าท้ายที่สุดเธอเลือก "งานอาชีพใดกิสาม งานนั้นจะเป็นไปเพื่อตัวเธอเองทั้งสิ้น"

เรียนรู้คุณค่าของทัศนคติต่อตนเอง

ชายหนุ่มยังไม่ได้รับประทานอาหารเช้า พายุยารมณ์ที่ผันผวนปั้นป่วน เมื่อลื่นก่อน กระสุ้นครามรู้สึกหิวโทยเป็นพิเศษ ทันใหนั้น บัลเตอร์เลินเข้ามา พร้อมกับกาแฟและครัวของส์ทอมอุย ขายหนุ่มรับประทานใปพลาง รับพัง บทเรียนไปพลาง

"ฉันจะถามคำถามเธอ" เศรษฐีพูด "เพื่อช่วยให้เธอเข้าใจตัวเองว่า เกิดอะไรขึ้นกับเขอเมื่อครู่ก่อน ซึ่งดูเหมือนเป็นเวลาชั่วพริบตาเดียว"

"บันววดเร็วจริง ๆ ครับ"

"ข้อสังเกตประการแรก คือ ตัวเลขที่เรอเขียนลงบนกระดาษมีความหมาย มากกว่าที่เรอดีต ความจริงแล้ว ตัวเลนนี้สะท้อนความคิดว่าเรยมองตัวเอง อย่างใร ใม่ว่าเธอเดิมใจยอมรับหรือใม่ก็ตาม ในลายคาของเธอ เธอคิดว่า ตัวเองมีค่าเท่ากับปีตะ 30,000 ปอนด์ ไม่มากใบน้อยกว่านี้"

"ผมไม่เข้าใจว่าทำในท่านจึงพูดเช่นนี้ ?" ขายหนุ่มยุทธรณ์ "การที่ ผมเดือกตัวเลรจำนวนนี้ เป็นเพราะผมใคร่ครรญอย่างมีเหตุผล สูขุม และเห้า พิลดิน ผมเห็นร่ายมไม่มีทางทำเริ่นมากกว่านี้ได้อย่างใจ ผมไม่มีในปริญญา แทบไม่มีเงินในบัญชีธนาคาร และ - กำลังตกงาน"

"ไม่ต้องสงสับ ความคิดของเธอมีเหตุผลดี ... และฉันรู้สึกนับถือ แต่ ปัญหาก็คือ ความคิดขมเหตุสมผลนี้เองที่เป็นตัวกำหนดขะคาชีวิตของเธอเวลานี้ เงื่อนใขภายนอกไม่ใช่สิ่งสำคัญมากนัก ขอให้จำไว้ให้ดี ... อะไรก็ตามที่ เกิดขึ้นในชีวิตของเธอ ไม่ว่าจะเป็นอาวมณ์ ความรู้สึก สังคม หรือการงาน หังหมดนี้ล้วนเป็นภาพละท้อนจากความคิดของเธอทั้งสิ้น แต่เนื่องจากจิตใจ ของเธอยังไม่แกร่งพอ เธอจึงยังรับกฎเกณฑ์นี้ไม่ได้ ยังหลงมัวเขาอยู่กับภาพ สวงตาที่เธอคิดว่าเป็น "ความจริง" ปัจจับภายนอกจึงยังเป็นตัวกำหนดชีวิตเธอ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วทุกล่างกละข่างในชีวิต ล้วนเป็นเชื่องของ "ความกิด" ชีวิตคืออึ่งที่เราวาดภาพให้เป็นไป อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นผลมาจาก ความคิด" ของเราเองทั้งสิ้น อับธอต้องการเปลี่ยน "ชีวิต" เธอต้องเริ่มด้วย ถ้ารเปลี่ยน "หามหิด" เสียก่อน แน่นอน เธออาจรู้ที่กว่าฉันพูดแปลก ๆ คนมี เหตุผลส่วนบากยอมรับพังไม่ได้เลย"

ด้วยรู้ว่าขายหนุ่มกำลังใจจดใจจ่อกับคำพูดทุกคำ ขายขราไม่รอข้าที่จะ เสริมต่อว่า "กนุที่ประสบครามตำเร็จอันยิ่งใหญ่ทุกคน ไม่ว่าจับท้างานอาชีพ ตาขาใด มักจะไม่สนใจกับคำทักทัวงของพวกนักคิดนักปรัชญาที่มี "เหตุผลดี" เพราะเอาเข้าจริง ๆ แล้ว คำพูดของคนเทล่านั้นค่อนข้างจะไร้ประโยชน์

"อย่างไรก็ตาม ..." ขายขราพูดต่อ "ฉันไม่ได้ต่อต้านภูมิบัญญานะ
กรงกันข้าม ฉันคิดว่าเหตุผลและครรกวิทยาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการก้าวไปสู่
ความสำเร็จ เพียงแต่ยังใม่พอ คนเราต้องรู้จักใช้สติบัญญาเป็นเครื่องมือและ
คนรับใช้ที่ชื่อสัดย์ให้จงใต้ อย่าปล่อยให้นับมีอิทริพลเกินเลยไปกว่านี้ มิฉะนั้น
นั้นจะกลายเป็นอุปสวรคไป คนที่จะประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ จะต้อง
ครัทธาในอำนาจของพลังจิต เพราะคนที่มีจิตใจกล้าแกร่งเท่านั้น จึงจะ
ไม่ปล่อยให้เรื่อนใจแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลครอบจำจีวิสมาคมเอเลินไป
ทำให้มีพลังดีจดุดกรรมนั่งกั่วร่ำรวยมหลู่คนเองได้ราวปาฏิทาชิธ์ สภาพแรดล้อม
ภายนอกของคนที่ประสบความสำเร็จในอดีตกับในปัจจุบัน จะรำไปแล้ว
ไม่แตกล่างกันเท่าใจนัก เพียงแต่ปอยครั้งความยากล้าบากมากกว่า ถึงจะ

หล่อหลอมให้จีดใจแข็งแกร่งมากขึ้น คนที่ประสบความสำเร็จทุกคนสำงเชื่อว่า ดนสามารถทำใต้ คนร่ำรวยทุกคนเชื่อมั่นว่า ตนสามารถร่ำรวยใต้ ด้วย เหตุนี้เอง พวกเขาจึงประสบความสำเร็จ

"ขอให้เรากลับมาที่กระดาษแผ่นนี้" เศรษฐีสรุป "เธอจงตอบคำถามนี้ ตัวเลข 30,000 ปอนด์ไม่ใช่ตัวเลขแรกที่วิ่งเข้ามาในใจเชอใช่ไหม ?"

"ท่านพูดถูกครับ ... ไม่ใช่"

"ถ้าอย่างนั้น ... เท่าใหร่ ?"

"ผมบอกแน่นอนไม่ใต้ ในสมองของผมมีตัวเลขยุ่งเหยิงไปหมด"

"ลองแกตัวอย่างสิ"

"ก็ ... 50,000 ปลนค์"

"แล้วทำไมเธอไม่เขียนลงไป ?"

"ผมไม่ทราบครับ คงเป็นเพราะมันดูเหมือนใกลเกินเอื้อม"

"มันจะเป็นอย่างนั้น ตราบจนกว่าเธอจะเชื่อว่ามัน ใม่ ใกลเกินเอื้อม ถ้าเธอเริ่มต้นที่ 30,000 ... โพ! เธอต้องใช้เวลาอีกนานทีเดียวกว่าจะเป็นเพรษฐี เงินล้าน ลองเขียนตัวเลขลูงสุดที่เธอคิดว่าจะทำใต้สิ"

ชายหนุ่มคลัยยสาม นิ้งคิดครู่หนึ่ง แล้วจรดปากกาเขียน ... 40,000 ปอนด์ "ขอแสดงความยินดีด้วย" เศรษฐีพูดอย่างรวจเร็ว "เธอเพิ่งทำเงิน เพิ่มขึ้น 10,000 ปอนด์ภายในเวลาไม่ที่วินาที ไม่เลวเลย จริงไหม ?"

"แต่มันเป็นแค่ตัวเลขลอย ๆ นะครับ"

"ก็เหมือนกันต่ะน่า เธอใต้เริ่มต้นก้าวสำคัญอันยิ่งใหญ่แล้ว คือ การ ขยายทัศนคดีว่า เธอสามารถหาเงินใต้ 40,000 ปอนด์ แทนที่จะเป็น 30,000 ปอนด์ยย่างในดอนแรก มันไม่ใช่ก้าวกระโดด แต่นับใต้ว่าเป็นความก้าวหน้า จะว่าไปแล้ว กรุงโรมไม่ได้สร้างเสร็จในวันเดียว ภายในตัวเธอมีเมียงอยู่ เมืองหนึ่ง คล้าย ๆ กรุงโรม ... เรามีเมืองอย่างนี้ในตัวด้วยกันทุกคน รู้ตัวบ้าง ไม่รู้ตัวบ้าง ต่าง ๆ กันไป สิ่งที่น่าพิศวง คือ ขอบเขคของเมืองหตะข้าขยายออก ได้อย่างนำอัศจรรย์ การเพิ่มจำนวนสัวเลขของเธอเมือกรู่ เท่ากับเป็นการเริ่มต้น กระบวนการขยายขอบเขคของเมือง กรุงโรมในตัวเธอเติบโดขึ้น นักคิด

ที่ฉลาดพูดมานานแล้วว่า พีดจำกัดอันยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์คือ "ตัวเอง" "ความคิด" เป็นอุปสวรคอันยิ่งใหญ่ต่อความลำเร็จของคนเวา จงขยายความคิด ออกไป แล้วแรอจะขยายชีวิตของตัวเองได้ จงทำลายชีดจำกัดของตัวเอง แล้ว เขอจะทำลายชีดจำกัดของชีวิตได้ เมื่อนั้น เงื่อนไขต่าง ๆ ในชีวิตจะเปลี่ยน ไปราวปาฏิหาริย์ ฉันสายานกับเธอได้"

"แต่ผมจะทราบได้อย่างไรว่า อะไรคือขีดจำกัดของผม ?" ชายหนุ่มถาม "คำพูดของท่านน่าเชื่อถือ แต่ขณะเดียวกันก็ชับข้อนมาก"

"ฉันเพิ่งอธิบายจบใปแล้วใง ว่าเราจะกันพบขีดจำกัดของเราได้อย่างไร และควรทำยย่างไรต่อทัศนคติต่อตนเอง" เศรษฐีว่า "ตัวเองตีอภาพละท้อน ที่เป็นรูปธรรม ทำให้เรามองเห็นว่าเรามองคัวเองอย่างไร เป็นวิธีการง่าย ๆ ทุกครั้งที่ใดรกิตามทำแบบฝึกหัดนี้ จะต้องเผชิญหน้ากับขีดจำกัดทางความคิด ข้องตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับขีดจำกัดที่คนคนนั้นเผชิญยยูในชีวิตจริง ชีวิต จะยอมพ่ายแพ้ต่อขีดจำกัดที่คนคนนั้นสร้างขึ้นให้กับตัวเอง ... ไม่ร่าจะรู้ด้วหรือ ไม่รู้ตัวกิจาม น่าเคร้าจริง ๆ คนสัมเหลวเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยมาก ในขณะที่คนประสบความสำเร็จรับเรื่องนี้ใต้ไว และพยายามอย่างที่สุดที่จะ ขยายขอบเขตทัดนกติต่อตนเองอยกไป

"วิธีการง่ายมาก ขั้นแรก คือ ..." เครษฐีพูคต่อ "หยิมกระดาษ เปล่ามาแผ่นหนึ่ง ลงมือเขียนตัวเลขเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เธอไม่มีทางจะเป็นเครษฐี ใต้ จนกว่าเธอจะทำให้ด้วเองเชื่อได้เตียก่อนว่า เธอสามารถเป็นตนรวยได้ เรื่องนี้เป็นความจริงอย่างที่สุด เรามาเริ่มแบบฝึกพัดเล็ก ๆ น้อย ๆ กันอีกครั้ง เธอจงเขียนตัวเลขมากขึ้นไปอีก"

ขายหนุ่มนึ่งคิดไม่ที่วินาที กระดับกระสายเด็กน้อยก่อนที่จะจรสปากกา เขียน ... 60,000 ปอนต์ ตารภาพกับตัวเองในใจว่า นี่คือตัวเดขสูงสุดที่เขา หรักว่าจะพาได้

"มันอาจจะเป็นตัวเลขสูงสุดที่เธอหวังจะหาใต้ในเวลานี้ แต่จะไม่ใช่ตัวเลข สูงสุดที่เธอจะหาใต้ จริง หรอก เพราะแค่นี้ถือว่าต่ำมาก บางคนหาใต้ใน เดือนเตียว ... ตับคาห์เตียว ... หรือ - แม้กระทั่งทุกวัน ! นันขอแสดงความยินดี กับเธอ เธอก้าวหน้าไปมาก สามารถขยายทัศนคดีต่อคนเองใต้ถึง 2 เท่าตัว
และฉันไม่อยากเร่งรัตเธอ สำหรับเธอ การกำหนดเป้าหมายจะต้องดูยิ่งใหญ่
และสามารถเป็นจริงได้ เธอจึงจะเชื่อถือในเป้าหมายนั้น ความลับของการ
ก็เห็นหเป้าหมายอยู่ตรงนี้ คือ มันจะต้องเป็นอะไรที่ท้าทายและอยู่ในวิสัยที่
จะทำใต้ อย่าลืมเตียล่ะ และอย่าลืมด้วยว่า คนส่วนมากมี หัวเก่า เกินไป
และขลาดกลัวที่จะขยายขีดจำกัดทางความคิดของตัวเอง ยอมปล่อยให้ขีดจำกัด
เหล่านั้นกลายเป็นนิสัยอย่างหนึ่ง ปล่อยให้ตัวเองเคยซินกับชีวิตที่เรียบเรื่อย
และทนอยู่กับมัน กลัวเกินกว่าจะผัน เธอจะต้องไม่กลัวที่จะขยายขอบไขต
ทางความดิด จงเขียนตัวเลขให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเธอจะประสบความสำเร็จ
อย่างน่าที่ง ดูจัวเองส์ เธอสามารถเพิ่มเป้าหมายเป็น 2 เท่าภายในเวลา
ไม่ก็นากี

"นับแต่นี้ไป ..." เศรษฐีพูลต่อ "เมื่อใจที่อยู่ตามดำหัง จงทำแบบฝึกหัด นื้อยู่เสนด เขียนเป้าหมายทางการเงินลงไปว่า ... ในเวลาหกปีนับแต่วันนี้ นับจะเป็นสรษฐีเงินด้าน นี้คือ สูตรดับสู่ความเป็น "เศรษฐีข้ามคืน" ของฉัน ของการจะด้านว่าต้องใช้เวลาตั้งหกปีเขียวนะ ไม่ใช่ ชั่วข้ามคืน อย่างที่คุยได้ นักเห็นตัวย แต่เขอใช้เวลาแค่หนึ่งวินาทีเท่านั้นในการใช้สูตรดับจุดไฟครัทธา ในด้วยขอ ซึ่งสามารถรับประกันเป้าหมายทางการเงินและความมั่งตั้งร่ำรวย ของเขอใต้ ว่าจะเป็นจริงแน่นอน

"สำหรับตัวฉัน แม้จะเริ่มต้นด้วยเงิน 10,000 ปอนด์ที่เครษฐ์จราให้ยืม ฉันก็ยังต้องใช้เวลาถึง 5 ปี ๑ เดือนกว่าจะทำเงินล้านแรกของตัวเองไล้ นับแต่ นั้นเป็นต้นมา เงินทองก็ใหล่มาแทมาตัวยการใช้สูตรลับนี้ มีหลายคนหัวเราะ ขบว้าน เรื่องนี้ในโดยเปลี่ยนแปลง แต่ขอบอกให้รู้ว่า คนที่หัวเราะเยาะ ในที่ในร้างวลาย์

"เพิ่มใต้ชัด" เครษฐีข้ามคืนพูดต่อ "สูตรลับนี้ในใต้เป็นประโยชน์เฉพาะ อแก๊ก็องการเป็นเศรษฐี แต่จะยังประโยชน์ให้แก่คนทุกคนที่มีความทะเยยทะยาน มีความใผ้ผัน ... นี่คือ - จุดเด่นของสูตรดับนี้ มันตามารถช่วยให้เธอทำเงิน เพิ่มขึ้นปีละ so,000 ปอนด์ หรือทวีคูณเป็นตองเท่าใต้ในเวลาหนึ่งปี ... หรือ - นำ ไปปรับเปลี่ยนใช้กับความใผ้ผันอื่น ๆ ได้อย่างสบายมาก

"ถ้าเธอไม่รังเกียจ ขอให้กลับใปอยู่ในห้องของเธอสักพักหนึ่ง ฉันจะ ออกไปดูแลสวนกุหลาบ ระหว่างอยู่ตามลำพัง จงเขียนข้อความที่ฉันบอกเขอ ... ในเวลาหถปีนับแต่วันนี้ ฉันจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน . ฉันจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน ในวันที่ ... เคือน ... พ.ศ. ... มีกระลาษอยู่ลิ้นขักโต๊ะเรือบร้อยแล้ว ไม่ต้องห่วง ขอให้จำไว้ว่า สราบใดที่เธอยังไม่เคยซินกับความคิดว่า ตัวเองสามารถเป็น เศรษฐีเงินล้านได้ คราบใดที่ความคิดนี้ยังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตจิดใจเธอ จะไม่มีอะไรช่วยให้เธอเป็นเศรษฐีใต้ จงกลับไปที่ห้องพักและทบทวนวิธีการ ของฉัน มันจะเป็นเครื่องมือนำทางชีวิตเธอตลอลเวลาหกปีข้างหน้า"

บทที่ 8

กันพบพลังอำนาจของคำพูด

หนึ่งชั่วโมงหลังจากนั้น บัดเลอร์ขึ้นมาตามตัวชายหนุ่ม ผู้ซึ่งหมกมุ่น กับการทำแบบฝึกหัดจนลืมเวลา

บัดเลอร์อธิบายว่าเครษฐีข้ามคืนกำลังรอเขาอยู่ในสวน ชายหนุ่มเติน ตามหลังบัดเลอร์ไปเงียบ ๆ ได้เห็นเครษฐีนั่งอยู่บนม้านั่งใกล้ ๆ กับบริเวณที่ เขาทั้งสองพบกันครั้งแรก ชายขรากำลังขึ้นขมกับตอกกุหลาบสดสวยที่เขา เพิ่งตัดออกบาจากตันใหม่ ๆ พอใต้ยืนเสียงขายหนุ่มเข้ามาใกล้ ชายชราเหลียว หน้ามามอง ใบหน้าเปี่ยมสุข รอยขึ้มอ่อนไยน

"เป็นยังใงบ้าง ?" เครษฐ์ถาม "ทำแบบฝึกหัดเรียบร้อยดีไหม ?" "ครับ แต่ผมมีคำถามมากมายทีเดียว"

"ฉันถึงใต้นั่งอยู่ที่นี่ใง" เครษฐีเชื้อเชิญชายหนุ่มให้นั่งลงข้างเขา

"ปัญหาที่รบกวนใจผมปืนพิเศษ" ชายหนุมบอก "คือ ผมของใมเห็น ทางเลยว่า ผมจะกลายเป็นเศรษฐีภายในเวลา 6 ปีได้อย่างไร ต่อให้ผมเขียน ประโยคบ้า ๆ นี่ทั้งวันและท่องจำจนขึ้นใจ คำถวมก็คือ ผมจะเกลื้อกล่อมให้ ด้วเองเชื้อได้อย่างไรว่า ผมสามารถเป็นเศรษฐีได้ ? ผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่า อยาก ทำงานอะไร ? สาขาไหน ? อีกทั้งรู้สึกตัวว่ายังเด็กเกินกว่าจะเป็นเศรษฐิ เงินด้าน"

"นั้นไม่ใช่ปัญหา อายุไม่เคยเป็นอุปสรรคสำหรับความร่ำรวย มี เครษฐีณมไปที่มีอายุน้อยกว่าเธอ อุปสรรคสำคัญอยู่ที่ไม่รู้จักสูตรลับ หรือ รู้แล้วไม่รู้จักนำมันไปใช้ต่างหากล่ะ"

"ผมพร้อมที่จะนำไปใช้แน่ ๆ แต่ปัญหาก็ยังมือยู่ว่า ผมไม่รู้จะทำให้ ตัวเองเชื่อใต้อย่างไรว่า ผมจะเป็นเครษฐีเงินล้านได้ ?"

"โดยพื้นฐานแล้ว มีอยู่เพียงวิถีเดียว ซึ่งเป็นวิถีเดียวกับที่เธอใช้ทำให้ ตัวเอง ใน่เชี้ย ว่าตัวเองจะเป็นเควษฐีได้นั้นแหละ นับจากวันนี้ไปไม่ก็วัน หรือ อย่างมากใม่ก็สัปดาห์ เธอจะต้องสร้างภาพเครษฐีขึ้นมาในใจให้จงได้ เราต้อง ให้เวลาตัวเองบ้างลำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สั่งสมมานาน ความลับของวิธีการ สร้างภาพเครษฐีอยู่ที่ ทำพูต ความคิดของคนเราหาทางแสดงตัวออกมาเสมอ "คำพูต" เป็นหนาทางหนึ่ง และยิ่งคนเรามีอำนาจจิตกล้าแข็ง ความคิดจะยิ่ง ทรงพลัง มีแนวใน้มเป็นจริงยิ่งขึ้น และส่งผลต่อชีวิตในที่สุด เธอเคยได้ยิ่น ลุภาษิตของเธรเหล็ดส์ ใหมล่ะ? ... นิสัยกำหนดใชกของแรงแรงกล้า ลิ้งที่เธอ ประสงค์จะเป็นจริงเร็วขึ้น คนเราจะร่ำรวยใต้ ก็ต้องมุ่งมันปรารถนาอย่าง ชริงจัง ... นรงกล้า ความจริงใจและแรงปรารถนาอันแรงกล้า คือ ยิงจัม พื้นจานของความสำเร็จ"

"ผมก็ปรารถนาจะร่ำรวยอย่างจริงใจครับ" ขายหนุ่มพูด "ผมใต้ พยายามทำทุกอย่างที่ทำใต้มาหลายปีแล้ว"

"ความปรารถนาอันแรงกล้าเป็นสิ่งจำเป็น แต่ยังใม่พอ สิ่งที่เขอไม่มีคือ ครัพธา เขอจะต้องเชื่อมั่นให้ได้ก่อนว่า เขอสามารถเป็นเศรษฐีเงินล้านได้" "ผมจะมีศรัพชาได้อย่างไร ?"

"ฉันเคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายเล่ม ทุกเล่มพูดตรงกันว่า ทางเดียวที่จะหว้างครัทธาได้ คือ การพูดย้ำลับตัวเองบ่อย ๆ "คำพูด" มี อิทธิพลอย่างถึงก่อชีวิตของกนเวา คนส่วนมากไม่รู้ถึงกฎนี้ หรือไปรู้แล้วกั ไม่น่ามาใช้ ... ไม่ ... ฉันขอถอนคำพูล ... ฉันตั้งใจจะพูดว่า คนส่วนมากมักขอบ ใช้คำพูดไปในทางก่อผสร้ายให้คนเองมากกว่า"

"ผมไม่ต้องการได้แย้งหรอกครับ" ชายหนุ่มกล่าว "แต่ผมรู้สึกว่าท่าน พูดเกินลยใป ผมไม่เห็นว่าคำพูดจะช่วยให้ผมเป็นเครษฐีได้อย่างไร มันอาจ จะมีความตำคัญอยู่บ้าง แต่ในความคิดเห็นของผม ก็แต่เกี่ยวข้องในส่วน ปดีกย่อยเท่านั้น"

เสรษฐีข้ามคืนไม่ต่อปากต่อคำกับขายหนุ่ม นั่งนิ่งจมอยู่ในภวังค์ครู่หนึ่ง
แล้วว่า "ในสิ้นขักได้เบนพ้องของเธอ นันทั้งหนังสือเก่า ๆ ไว้เล่มหนึ่ง เนื้อหา
ในเล่มอธิบายเที่ยวกับทฤษฎีที่ว่านี้โดยตะเอียด จงขึ้นไปอ่านดู เป็นหนังสือ
เล่มบาง ๆ น่ะ อ่านจบแล้วค่อยตงมาพบนั้น เราจะได้ดุยกันค่อ ถ้าเธอรู้สึก
อยากอยู่คนเดียวตะก็ ปิดประดูลงกลอนขะก็ได้"

ชายหนุ่มเชื้อพังแต่โดยดี กลับขึ้นไปบนห้อง ปิดประตู และเริ่มของหา หนังสือในลิ้นชักโด๊ะ ไม่มีหนังสือสักเล่ม แต่มีจดหมายฉบับหนึ่ง จะต้อง เป็นของเขาแน่นอนแม้ว่าไม่มีชื่อของเขาอยู่บนชองก็ตาม เพราะข้อความระบุไว้ ชัดเจนว่า "จดหมายถึงเครษฐีหนุ่ม"

ชายหนุ่มเปิดผนึก จึงกระตาษออกมา ปรากฏข้อความเขียนด้วยหมึก สีแดง ...

อาก่อน ตงชื่อ เควษฐีข้ามคืน

พัวใจของชายหนุ่มเต้นระรัว

ฉับพลันนั้นเอง เขาใต้ยืนเสียงตัวแกร์ก ๆ ๆ ๆ หันหลังใปดู ก็เห็น คอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่ง รู้สึกว่าเขาจะไม่เคยสังเกตเห็นมันมาก่อน ใคร บางคนคงนำมาไว้ในห้องระหว่างเขาไม่อยู่ เครื่องพิมพ์กำลังทำงาน เขา เพิ่นเข้าไปไกล้และอ่านข้อความ มีอยู่ประโยคเดียวช้ำ ๆ ขาก ๆ

คุณมีเวลามีชีวิตอยู่ได้อีก เ ชั่วโมง

คุณมีเวลามีชีวิตอยู่ใต้อีก 1 ชั่วโมง คุณมีเวลามีชีวิตอยู่ใต้อีก 1 ชั่วโมง คุณมีเวลามีชีวิตอยู่ใต้อีก 1 ชั่วโมง

ถ้านี่คือเรื่องสลก ก็นับเป็นคลกที่แย่มาก! มันต้องเป็นเรื่องสลกแน่ ?!! ทำในเครษฐีข้ามคืนจึงต้องการชีวิตของเขา? ไม่มีเหลุผลเลย เขาไม่ เคยทำอะไรให้ชายชราเจ็บข้ำน้ำใจ แต่ ... ทุกอย่างที่นี่ดูผิดประหลาดพิกล หรือ ... ชายชราเป็นคนจิตวิปลาส ?

ขายหนุ่มรู้ดีกลับสนมีนงง แต่เขาแน่ใจอยู่อย่างหนึ่งว่า ไม่ว่าเรื่อง ทั้งหมดนี้จะเป็นเรื่องผลกหรือไม่ก็ตาม เขาจะไม่ยอมเผี้ยงชีวิตเป็นอันขาด แรกเริ่มก็เรื่องเข็ด ต่อมาก็สูตรลับ เครษฐีอาจกำลังล่อเหยือ เผ่นดีกว่า ...

ชายหนุ่มเขาี้ยงจดหมายในมิลทั้ง ผวาไปที่ประดู ล็อก! จับประดูเขย่าลูกบิต ออกแรงตัน ไม่ใต้ผล! ครั้งนี้ชายชราทำเกินไป!

ชายหนุ่มเกิดอาการบ้าระห่ำทันที วิ่งกลับไปที่หน้าล่าง เห็นเครษฐีชวา กำลังทำตวนอยู่ เขาร้องตะโกนลุดเสียง เงียบ! เขาร้องเรียกตังยิ่งขึ้น เงียบ! เสรษฐีชวาพูหนวกหรืออย่างไร! ไม่มีทางเป็นไปใต้ เมื่ออยู่ใกล้ ๆ ก็ดูปกตินี่นา เขาเห็นบัตเลอร์เตินเข้าไปในสาน จึงร้องเรียกเสียงตั้ง จูเหมือน ว่าเขากำลังพูหกับอากาศที่ว่างเปล่า

ผันร้ายแบบใหนกันแน่ ? ใปมีทางที่จะเป็นคนหูหนวกทั้งสองคน เขาจะโกนเรียกลีกครั้ง มีคนรับใช้อีกลนหนึ่งเดินดามหลังบัตเลอร์มา ห่าง ๆ ทำทางของขายคนนั้นไม่รู้สึกรู้สาเช่นกัน

ได้ ... แผนการร้ายนี้ต้องถูกรางแผนมาอย่างดี เขาเดินเข้าสู่กับตักอย่าง

ขายหนุ่มคิดที่จะกระโจนสงทางหน้าต่าง เหมือนที่เกยคิดเมื่อถูกขังครั้งแรก แต่ก็เสียงน่าดู เขาอาจจะกอหักตายได้ ทันใดนั้น เขาหันโทรศัพท์ ไรฉิบ ทำในเขาไม่คิดถึงมันมาก่อน ? โทร ๖ ถึงไคร ? คำรวจ ? เอ ? อำ คำรวจมาถึง แล้วทุกอย่างไม่มีพิรูธล่ะ ? เขามิถูกกล่าวหาว่าแจ้งความที่จหรือ ?

เขาตัดสินใจต่อโทรคัพท์ถึงโอเปอเรเตอร์ เสียงของพนักงานสาวที่รับ สายพังประหลาดหูที่สุด เขาขอหมายเลขของสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด เจ้า หล่อนบอกเบอร์ให้โดยดี เขารีบหมุนโทรคัพท์อย่างรวดเร็ว สายไม่ว่าง! เขาหมุนอีกครั้ง ล่ายยังคงไม่ว่าง! เวรกรรมแท้ ๆ! เขาพยามยามอีกครั้ง ทันใดนั้น เขาสังเกตเห็นว่าหมายเลขที่เขากำลังหมุนปรากฏอยู่ครงหน้า ... บน เครื่องรับโทรสัพท์ที่เขากำลังใช้! เขากำลังต่อโทรคัพท์เข้าห้องตัวเอง เขา ถูกหลอก!

ขายหนุ่มพยายามเปิดประตูอีกครั้ง ไม่ได้ผล พรนกลับไปที่หน้าต่าง
เห็นชายคนหนึ่งกำลังเดินครงมาที่ด้วบ้าน เสื้อคลุมสีตำหะมีนและหมวกปิก
กว้างใบใหญ่ทำให้มองไม่เห็นขนาดรูปร่างหน้าตาที่แท้จริง ขายหนุ่มกลั้น
หายใจด้วยความสยองขวัญ จะเป็นใครไม่ได้ นอกจาก ... "นักฆ่ารับจ้าง"
เขาดิดกับเหมือนหนูไง่ ๆ ตัวหนึ่ง เขากำลังจะตาย เขาไม่มีทางหนีรอด

เสียงเดินใกล้เข้ามา เขาคิดถูก เวลาของเขามาถึงแล้ว!

ขายหนุ่มขยับถอยท่างประตู มองข้ายของขวาหาอาวุธป้องกันตัว เสียง
ลูกกุญแจตอดเข้าในที่ลือกดังกริก ลูกบิดหมุนข้า ๆ ประตูเปิดออก ร่าง
ดำทะมีนยืนขวางอยู่กลางประตู และแล้ว ... เค้าโดรงร่างขายผู้หนึ่งต่อย ๆ
ขัดเจนขึ้น "นักฆ่ารับจ้าง" ขืนนึ่งไม่กล่าววาจาแม้แต่คำเดียว ทันใดนั้น ...
ขยับมือสอดลงในกระเป้า ชายหนุ่มผงะ ... ดีดว่า "นักฆ่ารับจ้าง" คงจะดึง
อาวุธออกมาแน่ แต่ขายแปลกหน้าล้วงจดหมายออกมาจากกระเป้า แล้วใช้มือ
ดันปิกหมวกขึ้น ขายหนุ่มกล้นหายใจ ตาดหวังถึงสิ่งเลวร้ายที่สุด ...

แต่ ... ใบหน้าของเครษฐีชรายผู้ภายใต้หมวกใบนั้น

"เรอลืบจดหมายไว้ในสวน" เครษฐีข้ามคืนเอ๋ย ตอนนี้การปลอมตัว ของขายชาพอจะมองเป็นเรื่องขบขันได้ "เรอพบหนังสือที่ฉันบอกหรือเปล่า ?"

"ไม่ครับ แต่ผมพบสิ่งนี้ ... " รายหนุ่มดอบ รู้สึกใจขึ้นกับน้ำเสียงเป็น มีตรของขายรรา

เขากับลงหยิบจลหมายขึ้นมาจากพื้น

"ละครไร่ ๆ เมื่อครู่หมายความว่าอะไรครับ ?" ชายหนุ่มถาม "ผมจะ พ้องก็ได้ ท่านก็กราบ ..."

"แต่ ... มันเป็นแต่ถ้อยคำใม่ที่คำบนกระดาษ เธอจะเอาตัวฉันขึ้นคาล เพราะกระดาษไม่มีความหมายแผ่นเตียวน่ะหรือ ? เธอพูดเองไม่ใช่หรือว่า เธอไม่เชื้อในอำนาจของคำพูด ? ดูสารรูปของเธอสิ ..."

ชายหนุ่มรู้ทันทีว่าเครษฐีพูดถึงเรื่องอะไร

"ฉันค้องการให้บทเรียนที่รวดเร็วเฉียบขาด ประสบการณ์เป็นครูได้ดี กว่าคำพูดพร่ำสอนอธิบายมากนัก พูดง่าย ๆ ก็คือ ประสบการณ์คือชีวิต

"มาถึงตอนนี้ เขอเข้าใจเรื่องอำนาจของคำพูดแล้วใช่ไหม ?" ชายชรา พูดต่อ "และอีกข้อที่เชอต้องตระหนักให้ใต้ คือ อำนาจของคำพูดทรงพลัง ยิ่งใหญ่เสมอ ไม่รำคำพูดนั้นเป็นความจริง หรือไม่ใช่ความจริงก็ตาม ณ ที่นี้ ฉันรับรองกับเชอใส้ว่า ฉันให่เคยมีความติดจะทำร้ายเขอแม้แต่น้อย"

"แต่ผมจะทราบได้อย่างไร ?" ชายหนุ่มถาม ใจลอเริ่มสงบสงที่สะน้อย "เชอติดหาเหตุผลเองได้นี้ ทำไมฉันถึงอยากทำร้ายเธอ ? เธอไม่เคย ทำร้ายฉัน และถึงแม้เธอเดยทำ ฉันก็ไม่มีความต้องการแก้แต้น ทั้งหมดที่ ฉันต้องการเวลานี้ คือ ได้ใช้เวลาดูแลสวนกุหลาบแสนรักของฉันอย่างสงบ เธอน่าจะเชื่อความคิดพินิจพิเคราะห์ของเธอนะ แต่เห็นใหม เกิดอะไรขึ้น ? ในสถานการณ์เมื่อครู่ เธอตะโกนเรียกเราจากหน้าต่าง พอเราแกล้งทำเป็น ไม่ได้ยืน เธอก็แทบคลั้ง ข้อผิดพลาดของเธอไม่ได้อยู่ที่การอ่านคำรู่ แต่อยู่ที่ เธอ เชื่อ มัน เมื่อเธอเชื่อ ก็เท่ากับเธอยอมให้ตัวเองตกอยู่ในกฎธรรมชาติอัน อึงใหญ่ในการควบคุมจิตใจมนุษย์ นั่นคือ เมื่อ "จินตนาการ" ถับ "ความคิด" ข้อแย้งกัน "จินตนาการ" จะเป็นฝ่ายชนะเสมอ ความผิดพลาดร้ายแรงของเธอ คือ การสูญเสีย "ความคิด" ทั้งที่ตำรู่นั้นไม่ได้พุ่งเป้ามายังเธอตัวยข้ำไป"

เครษฐ์เดินสวงใปที่เครื่องพิมพ์ ปิตเครื่อง และฉีกกระตาษยอกมา ขาก นั้นจึงยื่นกระตาษให้ชายหนุ่ม ผู้ซึ่งมีสภาพจิดใจปกติแล้ว คำรูบนกระตาษ แผ่นนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเขาเลย บนพัวกระตาษมีตัวหนังสือเขียนว่า ... จกวัจ สตีเวนส์

รู้จักเกสรกุหลาบเป็นครั้งแรก

"วันนี้เธอได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญหลายบท" เครษฐีบอกชายหนุ่ม "เธอ เข้าใจที่ ไม่ใช่ด้วยสมองเท่านั้น แต่ตัวยหัวใจทีเดียว บัดนี้ เธอรู้แล้วว่า "คำพูด" มีอิทชิพลยิ่งใหญ่ต่อชีวิตคนเรา ทั้งที่เธอไม่ใช่เหยื่อที่แท้จริงของคำทู่ เธอยัง กลัวแทบตาย ... แต่ประสบการณ์ครั้งนี้ใช่จะใรับระโยชน์ เธอเรียนรู้ว่า "ความคิด" แม้จะเป็นไปอย่างผิด ๆ ก็มีผลต่อคนเราใต้เสมอ นี้คือ บทเรียน ล้ำค่า เราจักต้องรู้เท่าทันความคิด จิตใจของเราจึงจะสงบ ปลอดโปร่ง จะว่าไปแล้ว ความคิดมีความหมายต่อเรามากน้อยเพียงใดชื่นอยู่กับใจของเราเป็นประชานนั้นเหละ ใจเธอให้ความหมายกับ คำทู่ เธอถึงได้คดังอย่างนั้น ถ้าคำชู่ถูกเขียนขึ้นมาด้วยภาษาอื่นที่เธออ่าน ไม่เข้าใจ เธอจะไม่สนใจไยดีมันแม้แต่น้อย"

เครษฐีชราหยุดรอกอย เพื่อให้เวลาขายหนุ่มทำความเข้าใจกับคำพูต ของเขา แล้วจึงพูดต่อ "ต่อใปภายภาคหน้า ทุกครั้งที่เธอเจอปัญหา ... ถนนสู ความมั่งคั่งร่ำรวยจะปูลาดด้วยอุปธรรดขวากหนาม ... จงนึกถึงบทเรียนวันนี้ บอกตัวเองว่า ปัญหาที่เธอเครีญอยู่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับเธอน้อยมาก เหมือน กับคำชู่จากคอมพิวเตอร์นั่นไง มันอาจจะทำใจได้ยาก เพราะเธอคือคนที่ จะต้องจัดการกับปัญหา ดังนั้น จงทำให้แน่ใจว่ามีคนอื่นเป็นผู้แบกรับปัญหานี้ เตมอ จงพุ่งเป้าปัญหาไปทางอื่น ไม่รู้ว่าฉันพูดชัดเจนหรือเปล่า? สิ่งที่ ฉันดั้งใจจะบอก คือ อย่าปล่อยให้ปัญหามีอิทธิพลเหนือเธอ จนเธอรู้สึกแทบ บ้าดาย ถ้าเธอก้าวมาถึงจุดนี้ได้ ... ฉันรับรองว่าไม่ใช่เรื่องง่าย ... เธอจะ ตามารถแก้ปัญหาทุกอย่างได้ และไปไกลถึงความผันของเธอในที่สุด ฉันขอ เดือน การเดินทางครั้งนี้ขาวไกลนัก เต็มไปด้วยความยากลำบากกว่าเธอจะ เป็นนายความคิดจิลใจของตัวเอง จงอย่ายอมแพ้ ฉันขอรับประกันว่ามันจะ คุ้มดำแน่นอน หวังว่าสักวันหนึ่ง เธอจะได้รู้ซึ่งว่า นี่คือจุดหมายสูงสุดของ ชีวิลมนุษย์ ไม่มีอะไรอื่นสำคัญยิ่งกว่า"

พอพูดจบ เตรษฐีนึ่งเงียบไป จบอยู่ในกรังค์ความติตของตัวเอง ดวงคา ฉายแววเคร้า คำพูดต่อมาราวกลั่นจากการเตินทางอันยาวใกลของตัวเอง "ชีวิตอาจจะเป็นเช่นสวนทุพลาบแห่งสรวงสวรรค์หรือพุบเหวแห่งนรกก็ได้ ขึ้นอยู่กับจัดใจของเธอ จะคิดถึงเกสรกุหลาบทุกครั้งที่เธยผชิญหน้ากับปัญหา ผัง ตัวอยู่ในความพอบอวลของเกสรกุหลาบ แยกตัวเองออกมาจากปัญหา นึกถึงคำ ผู้ที่พุ่งเป้าไปยังคนอื่น ถ้าเธอต้องการ ปัญหาจะพุ่งเป้าไปที่คนอื่นได้ทุกเมื่อเลมอ"

ดำพุดต่อมาเน้นเป็นพิเคษ "คนส่วนมากไม่เข้าใจดำพูดของนั้น พวกเขา กล่าวหาว่าเป็นการมองโลกในแง่คือย่างสุดโดงเกินไป ซึ่งที่ฉันพูดลึกซึ้งกว่านั้น เพราะนี้คือกฎสำคัญพื้นฐานของจิตใจ ในเมื่อคนเรามองไม่เห็นความชั่วร้าย ความชั่วร้ายย่อนไม่มีตัวตน โลกเป็นเพียงภาพละท้อนของ "ความคิต" ใน ตัวเธอ สภาพการณ์ในชีวิตเป็นเพียงภาพละท้อนของ "คัวตน" ในตัวเธอ ถ้า จิตใจของเธอแข็งกล้า ไม่อ่อนแอ สิ่งสอร้ายย่อมมาสู่เธอไม่ได้ สิ่งเลวร้ายย่อม แตะต้องเธอไม่ใต้ อันตรายย่อมทุกตามเธอไม่ได้ จงพูดข้ำกับตัวเองว่าสิ่งเลวร้าย ในมีตัวคน จงยึดมั่นอยู่กับเกสรกุหลาบ แล้วเธอจะค้นพบสัจะรรมแห่งชีวิต ขุมทรัพย์ล้ำค่าที่หาใต้ยากยิงจะอยู่ในมือเธอ นั่นคือ เธอจะมีใจรักงานทุก อย่างที่ทำ และมีใจรักลนอื่นด้วย ขอบอกว่า ...

"นี้คือ - หัวใจของความมั่งคั่งร่ำรวยอันแท้จริง"

เรียนรู้การควบคุมจิตไร้สำนึก

หลังจากจบคำพูดอันบึตยาว เครษฐีชรามีทำทางเหน็ดเหนื่อย นึ่งเงียบไป หลายนาที ก่อนจะพูดต่อโดยเน้นถ้อยคำอย่างระมัดระวัง "เพราะเหตุนี้เอง ผูกรลับที่ฉันให้เธอจึงทรงพลังมาก แม้ในตอนแรกเธอเชื่อไม่ตง แต่เธอก็จะเป็น เครษฐีเงินล้านได้อยู่ดี นึกถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากเธอย่านจดหมายลิ ขอมรับว่าทุกอย่างเกิดขึ้นจริง เคล็ดฉับอันอึงใหญ่ของความสำเร็จอยู่ที่ "ความเชื่อ" เป็นสำคัญ ถ้าเธอเชื่อมั่นว่าตัวเองทำได้ เธอถ็จะทำไล้"

"ปัญหาประการเดียวของผม คือ ความเชื่อว่าผมสามารถเป็นเศรษฐี เงินล้านใต้ภายในเวลาท้าปีนี้แหละครับ ในกรณีของจดหมาย ผมยอมรับว่า ตัวเองไง๋ ผมคุมสติไม่อยู่ แต่เรื่องสูตรลับของการเป็นเศรษฐีข้ามคืนนี้แตกต่าง กอกไป"

"ถึงแม้เธอไม่เชื่อมันในสูตรลับนี้ มันก็จะส่งผลต่อเธออยู่ดี แต่ถ้าเธอ อิงเชื่อมั่น มันก็จะยิ่งทรงพลังอำนาจ ข้อใต้เปรียบของสูตรลับนี้มีอยู่ว่า เธอ ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องเหตุผลหรือจิตสำนึกของเธอ นึกถึงคำขู่สิ มัน ดูเหลวไหลใช่ไหม ? แต่มันก็แข็งแกร่งกว่าเธอ ส่วนหนึ่งของเธอ... จินคนว การ ... ยอมรับว่ามันเป็นความจริง บางคนเรียก จินตนาการ ว่า "อิตไร้สำนึก" ซึ่งเป็นต่วนเร้นลับภายในจิตใจของคนเรา มันมีอำนาจมากกว่า "จิตสำนึก" เสียอีก ถึงขนาดขึ้นำชีวิตของเราใต้ทีเดียว ถ้าจะพูดถึง "จิตใร้สำนึก" กัน จริง ๆ จัง ๆ ละกั เราต้องใช้เวตาหลายชั่วโมง ตอนนี้ฉันขอพูดเพียงสั้น ๆ ว่า จิตไร้สำนึกตกเป็นเหยื่อของคำพูดใต้ง่ายลายที่สุด เอาล่ะ ... เธอเข้าใจแล้ว ใช้ใหมว่า ทำใมเธอจึงเชื้อยากเชื่อเย็นนักว่าเธอเป็นเครษฐ์เงินล้านได้ ?"

"ผมเดียใจครับ ผมยังใม่เข้าใจอยู่ดี"

"ความจริงก็คือ ปีแล้วปีเล่า ประสบการณ์ในอดีล ความคิดต่าง ๆ และคำพูดนับร้อยนับพันคำ ... ผังรากลึกลงในจิตไร้สำนึกของเธอ หล่อหลอม เป็น "ทัศนคติต่อตนเอง" โดยที่เธอไม่รู้ตัว ทำให้เธอเชื่อว่าแธอใม่ใช่คนประเภท ที่เป็นเครษฐีเงินล้านใต้ ทั้งที่ถ้าจะพูดกันโดยปราศจากอดติแล้ว เธอมีคุณสมบัติ ทุกอย่างที่จะเป็นใต้ และเป็นได้ง่ายกว่าที่เธอคิดเสียอีก ทัศนคติต่อตนเองมื อำนาจมากขนาดเป็น "ระดาชีวิต" ทีเดียว ชีวิตจะเป็นไปตาม "ภาพ" ที่เจ้าตัว จินตนาการเอาไว้ ลังนั้น เธอจะต้องสร้าง "ภาพของตัวเอง" ขึ้นมาใหม่ เธอ จะได้เป็นเครษฐีเงินล้านเสียที"

"ผมแน่ใจว่าทำใต้ ผมเติมใจขอมรับหลักการทั้งหมดนี้ แต่ปัญหาก็ ยังคงอยู่ ทำยังใง ๆ ผมก็ยังมองไม่เห็นว่า ผมจะเชื่อว่าตัวเองเป็นเพรษฐีเงิน ล้านใต้"

"รำยมาก เธอยังไม่เข้าใจอีกหรือ ? นึกถึงคำชูเมื่อครู่ก่อนติ มันไม่
เป็นความจริง แต่มันก็ยังมีผลต่อเธอเหมือนเป็นความจริง ทั้งหมดที่เธอต้องทำ
คือ จงสร้างอุบายแบบเดียวกันนี้ จิดไร้สำนึกไม่มีทางฉลาคกว่าเธอไปได้
ในสมัยเธอเป็นเด็กและแม้แต่หลังจากนั้น ทุกครั้งที่เธอได้รับคำแนะนำ แม้จะ
เป็นคำแนะนำอย่างผืด ๆ หากเธอพร้อมจะเชื้อ เท่ากับเธอ เม่ดับ ให้จิดใร้สำนึก
ขอมรับอะไรบางอย่างที่ไม่เป็นจริง ชื่อว่าเป็นการเล่นตลกกับจิดใร้สำนึก
ตังนั้น ... จงทำเช่นที่ว่านี้ จงสร้างอิทธิพลเหนือจิดไร้สำนึก แล้วเธอจะใต้
ทุกอย่างที่ต้องการจากชีวิต ทำใน ? เพราะจิดใร้สำนึกเชื่อว่าเธอทำได้น่ะติ"
เครษฐีธรารู้ว่าขายหนุ่มกำลังสนใจพังอย่างใจจดใจจ่ จึงฉวยโลกาสนี้

ใว้ไม่ปล่อยมือ "หัวใจคำคัญ คือ จงแลรังทำว่าบางเรื่องเป็นความจริง ทำใบ
การทำเช่นนี้จึงใช้ได้ผลกับจิตไร้สำนึก? เป็นเพราะจิตไร้สำนึกมือิทฮิพล
มากก็จริง แต่มันไม่รู้จักแยกแยะพรอกว่า อะไรเป็นความจริง อะไรเป็นความ
เท็จ ลองคิดถึงคำผู่เมื่อเข้าสิ จิตไร้สำนึกของเธอแยกไม่ออกใช่ไหม?
ปฏิกิริยาของมันจึงเกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันที ถ้าใจเธอไม่ยอมเชื่อเสียอย่าง ...
ถ้า - ฉันขอใช้กำพูดว่า - ปิดประดูคู่จิดไร้สำนึก ... เธอจะไม่ทำดัวบ้าคลั่งแบบนั้น
แต่จะนั่งลงอย่างสงบ และรอคอยจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลายไปเอง"

"ครับ แต่จะเกิดอะไรขึ้น ถ้า "จิดสำนึก" กับ "จิดไร้สำนึก" ของผม ขัดแย้งกัน ? ผมจะทำอย่างไร ถ้าจิดสำนึกของผมไม่ยอมเชื่อว่าผมจะเป็น เพรษฐีเงินด้านได้ ?"

"มือปู่ทางเดียว คือ จงพูดย้ำกับตัวเองบ่อย ๆ"

"พูดย้ำกับตัวเองบ่อย ๆ ?"

"ใช่ เทคนิดนี้เรียกกันทั่วไปว่า ากรขึ้นำตัวเอง" คนเราได้รับอิทธิพล
ของ "การขึ้นำดัวเอง" อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ทั้งจากการพูดออกมาดัง ๆ ให้ใต้ยืน
หรือพูดย้าอยู่ในใจ คำพูดเหล่านี้มีบทบาทกำหนดชีวิดเรา บางคนบอกตัว
เองว่าดนไม่มีวันจะประสบความสำเร็จ เพราะมาจากครอบครัวของคนแพ้ ...
หรือเพราะประสบความลัมเหลวไม่รู้จบลิ้นในสายตาของคน พูดย้ำป่อย ๆ จน
ในที่สุดกลายเป็นคนลัมเหลวจริง ๆ ไม่ใช่เพราะตนคนนั้นไม่มีดักยภาพที่จะ
ประสบความสำเร็จนะ แต่เป็นเพราะ "ภาพคนล้มเหลว" ที่เขาสร้างให้กับตัวเอง
ต่างหาก"

"ผู้ชายบางคนเชื่อว่าคนไม่มีเสน่ท์กับผู้หญิง" เศรษฐีพูดต่อ "เสน่ท์ ของพวกเขาก็เลยเลือนหายไปจริง ๆ จะตัวยเหตุผลโดกิตาม ผู้หญิงวิ่งหนีผู้ขาย พวกนี้ราวกับหนีไรดเอลส์ ทัศนคติต่อสนเองซึ่งเป็นภาพละท้อนจากจิดใช้ สำนึก เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง

"การพูดบ้าแต่เรื่องร้าย ๆ กับตัวเอง" เครษฐีลรุป "มีแต่จะปถนทำลาย ชีวิตให้เลวร้ายลง จงแปวเปลี่ยนเป็นทางบวกเสีย พูดแต่เรื่องดี ๆ ที่เสริม สร้างกำลังใจ และผลักดันให้เราก้าวหน้าต่อไปไม่หยุดยั้ง จิตไร้สำนึกหรือม จะเป็นทาสให้เราควบคุมใต้เสมอ ถึงแม้มันจะมีอิทธิพสมาก แต่ดวงตาของมัน ก็มีตบอดตัวย จงหาวิธีเอาขนะจิลใร้สำนึกให้จงใต้"

คงจะมากเกินไป ถ้าจะพูดว่าชายหนุ่มเข้าใจคำพูดของเครษฐีธรายย่าง ถ่องแท้ทุกถ้อยคำ อย่างไรก็ตาม ชายหนุ่มรู้ดีกเลื่อมใสสรัทธา เพราะรู้สึกว่า เครษฐีพูดใต้ตรงจุด ดีแผ่ปัญหาของเขาแตกกระจุยทีเดียว เขาปรารถนาจะ เข้าใจตัวเองลึกซึ้งกว่านี้ จึงตั้งใจพังต่อไป

"ความดีเด่นของดูดรลับ คือ ไม่ว่าเธอจะเชื่อหรือไม่เชื่อ สูตรลับจะใช้ ได้ผลอยู่ดี" เศรษฐีอธิบาย "แต่ถ้าจะให้ได้ผลกับตัวเธอ เธอจะต้องเป็นคน ลงมือกระทำ ... ฉันบอทแล้วว่าชีวิสไม่ใช่เรื่องปาฏิหาริย์ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับ การพูดย้ำกับตัวเองบ่อย ๆ ถึงแม้เธอจะไม่เชื่อในตอนแรก จงพยายาม ... อย่างน้อย ขอให้ลองดูลักสองวัน ซึ่งเป็นเวลานานพอที่เธอจะเริ่มรู้สึกถึงผลของมัน

"พังดูเหมือนเรื่องเด็กเล่นใช้ใหมล่ะ ?" เครษฐีดักลอ "แต่นั้นขอบอกว่า นี่คือสูตรลับที่ทรงพลังที่สุดในโลก นึกถึงราทะแรกในกัมกีร์โบเบิลติ ... ใน ตอนแรกคือ ถ้อยค่ำ การขึ้นำตัวเองมีบทบาทสำคัญต่อชีวิต ถ้าแรอไม่ คระหนัก ผลร้ายจะคณก่ะยอ ตรงกันข้าม ถ้าเชอตัลลินใจใช้มันเป็นเครื่องมือ เกื้อหนุนชีวิต มันจะเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังมหาศาลยิ่งนัก"

"ผมคิดว่าท่านทำให้ผมรู้สึกครัพชา ... แม้จะต้องตารภาพตามครงว่า มีหลายจุดที่ผายังไม่เข้าใจนัก" ขายหนุ่มกล่าว

"เอาเกอะ ลงมือบฏิบัติลักว่า นี่ในใช่คำแนะนำแบบขอไปที่นะ ใน ตอนแรก ขอให้เชอคำนึงถึงผลอัพร์เป็นหลักก็พอ อย่าเสียเวลานั่งวิเคราะห์ วิจารณ์แบบนักคิดนักปรัชญาอยู่เลอ

บทที่ 11

ครูกับศิษย์พูดถึงตัวเลขและสูตรลับ

เครษฐีขรานั่งลงที่โด๊ะทำงาน เชื้อเชิญให้ชายหนุ่มนั่งลงด้วย จากนั้น หยืบปากกากับกระดาษออกมา "สูดรลับของเธออาจออกมาเป็นแบบนี้" เครษฐีอธิบาย พลางเขียนช้อความ ดังนี้

เมื่อถึงสิ้นปี กันจะมีสิกทรัพย์มูลค่า 31.250 ปอนด์ ฉันจะทำให้สินทรัพย์ ทวีทูลเป็น 2 เท่าทุกปิจนครบท้าปี จากนั้น ...(เว้นว่าง)... ฉันก็จะ-กลายเป็นเศรษฐีเงินล้าน

"เขอจะต้องไม่สับสนกับความหมายของคำว่า "สินทรัพย์" กับ "รายได้" เศรษฐีบอก สินทรัพย์" คือ ของมีคำซึ่งเป็นสมบัติของเธอหลังจากหักภาษี และคำใช้จ่ายประจำแล้ว อาจจะเป็นที่ดิน หุ้น หรือเงินสดในขนาคารและ สถาบันเงินทุน ถ้าเธอต้องการเป็นเศรษฐีเงินล้านภายในเวลาหกปี ... ฉัน เชื่อว่าเธอเป็นใต้แน่นอน ... สูตรลับของเธอจะต้องออกมาดังกล่าว เมื่อคำนวณ ดูแล้ว ถ้าเธอมีสินทรัพย์มูลค่า 31,250 ปอนด์ในสิ้นปีแรก และเธอทวีดูณได้เป็น 2 เท่าทุก ๆ ปี ในเวลาหกปี เธอก็จะเป็นเครษฐีเงินล้าน !

"ทำในจึงต้องทวีคูณสินทรัพย์ให้ได้ 2 เท่าทุกปี ? เพราะ ... เพื่อเป็น การง่ายต่อจิตไร้สำนึกและง่ายต่อการจดจำ อีกทั้งยังเป็นการรับประกันว่า ถ้าเธอทำได้ เธอจะไม่ต้องรอจนถึงปีที่เจ็ดกว่าจะได้เป็นเศรษฐีเงินล้าน

"แต่ถ้าเป้าหมายในปีแรกสูงเกินไป เราพอจะอะลุ้มอล่วยให้เชอได้อีก ปีหนึ่ง การเป็นเครษฐีเงินล้านภายในเวลาเจ็ตปี ก็ยังเป็นเรื่องดี! ถ้าเช่นนั้น เป้าหมายในปีแรกของเธอก็ลดลงเป็น 15,625 ปอนด์ เชื่อฉันเถอะ ฉันไม่ไกล เกินเอื้อมหรอก ถ้าเชอเชื่อว่าเธอสามารถทำเงิน 15,625 ปอนด์ได้ภายในสิ้นปี แรก เชอก็จะทำได้

"แต่ถ้ายังมากเกินไปอยู่ดี จงให้เวลาตัวเองอีกหนึ่งปี รวมเป็นแปตปี เป้าหมายในปีแรกก็จะลดลงเหลือ 7,812.50 ปอนด์

"ด้วยสูตรลับที่ว่า ฉันจะเป็นเครษฐีเงินอ้านในเดือน ปี ... (จะเป็น ธ. 7. หรือ ธ ปี ก็แล้วแต่) เท่ากับเรอได้กำหนดเป้าหมายระยะยาวลงไปแล้ว ถือว่าเป็นหลักจัยที่เธอจะต้องฝ่าพันไปให้ถึงให้จงได้ ในขณะเดียวกันเธอจำเป็น ต้องมีเป้าหมายระยะตั้นในแต่ละปีด้วย เพื่อเป็นพื้นฐานรองรับขัยชนะที่จะมาถึง ในบั้นปลาย

"สิ่งสำคัญที่สุด คือ" เครษฐีบอกลูกศิษย์ "การเขียนเบ้าหมายลงบน
กระดาษ หยิบปากกาขึ้นมา เขียนตัวเลขและระยะเวลาลงไป อย่ากลัว!
มันไม่กัดเธอหรอกน่า คนนับพันอยากร่ำรวย แต่มีไม่ถึงร้อยที่วางแผนและ
กำหนดเส้นทางสู่เป้าหมายของคน จงทำตัวให้ต่างออกไป! กำหนดแผนการ
และจังหวะก้าวเอาไว้หลาย ๆ แผน จนกระทั่งค้นพบแผนที่เหมาะกับเจอ จงใช้
สูตรลับของฉันที่ให้เธอเป็นตัวอย่างสร้างแรงเริ่นตาลใจ แต่เธอต้องปล่อยให้
จินดนาการของเธอทำงานด้วย ขอให้เริ่มด้วยความผันถึงความมั่งตั้งร้ารวย
จากนั้น หาวิธีวัดระดับความผันของเธอให้ได้ เปลี่ยนมันเป็นตัวเลขจำนวนเงิน
และระยะเวลา ความจริงแล้ว นี่ควรจะเป็นแบบฝึกหัดแรกของเธอ จงคืด
ใคร่ครวญถึงตัวเลขอย่างจริงจัง ในไม่ข้า เธอจะเห็นว่าเกเลลิก ๆ นี้เมยให้เห็น
ด้วดเพ็นทัจจริงของเธอ

"การเขียนเป้าหมายเป็นตัวเลขจำนวนเงินและระยะเวลาลงบนกระดาษ เป็นก้าวแรกของการเปลี่ยนความคิดให้เป็นรูปธรรม"

"ใครก็ตามที่ต้องการเป็นเครษฐีเงินล้านภายในเวลาห้าหรือสิบปี จะต้อง ใต้ใจเรื่องนี้ คือ ถ้าในบัจจุบัน คนคนนั้นมีรายได้ปีละ 20,000 ปอนด์ และคาด ว่าจะได้ขึ้นเงินเตือนไม่เกินปีละ 10 % เขาจะไม่มีวันเป็นเศรษฐีเงินล้านได้ ถ้า ยังคงทำงานอยู่ที่เดิม โดยไม่มีงานเสริมอย่างอื่นอีกเลย

"ไม่ใช่เรื่องเกินจริง ไม่ใช่คำทู่ให้ใจเสีย แต่เป็นการตั้งข้อสังเกลโดย ปราศจากอดติอย่างแท้จริง การเพิ่มสินทรัพย์เป็น 2 เท่าทุกปี โดยให้ความ สำคัญกับตัวเลขยอดเงินในปีแรก ไม่ใช่หนทางเดียวที่ทำให้คนเราแป็นเศรษฐี เงินล้านก็จริง แต่ความลับยิ่งใหญ่ของมันก็ยังคงมีอยู่บ้าง ... นั่นคือ - จังหวะ ก้าวเช่นนี้ทำให้เป้าหมายปรากฏเป็นตัวเลขชัดเจน (ยอดเงินและระยะเวลา) ... และทำให้เราคาดการณ์ความสำเร็จส่วงหน้าใต้อย่างมีเหตุผล

"คำนวณง่าย ๆ อย่างนี้ เช่น ถ้าเธอต้องการเพิ่มรายใต้ปีละ 5,000 ปอนด์ ในขณะที่ ณ ปัจจุบันเธอทำเงินได้ 25,000 ปอนด์ ปีหน้าเธอจึงต้องหาให้ได้ 30,000 ปอนด์ ... เธอก็จะมีเงินใช้จำยดามสบายมากขึ้น หรือ ถ้าตอนนี้เธอ หาได้ 30,000 ปอนด์และต้องการเพิ่มยอดเงินเป็น 40,000 ปอนด์ เพื่อซื้อบ้านใหม่ โดยไม่ต้องกังวลกับค่างวดผ่อนข่าวะ และอาจจะซื้องถยนด์หรู ๆ ได้อีกหนึ่งคัน

"สูตรลับสำหรับเป้าหมายดังกล่าวง่ายมาก จะเป็นอย่างนี้ คือ เธอพูต บ้ากับดัวเองบ่อย ๆ ว่า ฉันจะเพิ่มรายได้มาลขึ้นอีก 5,000 หรือ 10,000 ปอนด์ เพื่อฉันจะมีรายได้ปีละ 30,000 หรือ 40,000 ปอนด์ (สุดเท้แต่ด้องการเท่าใหร่)

"เธอไม่จำเป็นล้องรู้ว่าทำอย่างไร เพียงแล่รู้ว่า ถ้าต้องการเพิ่มรายได้ ปีละ 10 % และไม่ต้องการแบกจ็อบที่สอง ความหมายก็มีอยู่ในตัวมันเองแล้ว คือ เธอต้องหาวิธีเลื่อนตำแหน่งให้ได้หรือไม่ก็เปลี่ยนงานใหม่ ความจริงเรื่องนี้ ไม่จำเป็นต้องอธิบายให้มากความ แต่คนนับพันหวังจะมีชีวิตที่ดีขึ้น โดยไม่ บบับทำอะไรเลย อย่างนี้จะเรียกว่า "งอมืองอเห้า" ได้ใช่ไหม " หรือเป็น เพราะว่า จริง ๆ แล้ว พวกเขาพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ แต่ปากกลับบ่าเรื่อยเปื้อย ไปอย่างนั้น ? "เธออาจจะสงสัยว่า การหาเงินเพิ่ม 5,000 หรือ 10,000 ปอนด์ต้องทำ
อย่างใร อย่ากังวล จงทำให้จิดไว้สำนึกรับรู้เบ้าหมายของเธอก็แล้วกัน เขียน
ยอดเงินและระยะเวลาลงบนกระดาษ จิดไว้สำนึกจะจัดการส่วนที่เหลือเอง
จงเดรียมตัวให้พร้อม เพราะต่อจากนี้ไป เธอรู้ตัวตลอดเวลาว่าไม่มีอะไรลี
ขึ้นใต้ตัวยตัวของมันเอง เมื่อโอกาสหรือไขคมาถึง เธอจะรีบฉวยไว้ทันที
ใม่ปล่อยให้หลุดมือไปใต้ ไม่ลังเลเหมือนเมื่อก่อน ไม่ขลาดกลัวอีกต่อไป เธอ
รู้ดีว่าถ้าเธอไม่ลงมือกระทำ เธอจะไม่มีวันเงยหน้าอ้าปากใต้ ดังนั้น เธอจะ
ไม่สังเลที่จะก้าวเดินไปผู่เป้าหมาย

"จงตั้งไปรแกรมจิตใร้สำนึกให้ถูกต้อง สิ่งมหัสจรรย์จะเกิดขึ้นกับชีวิต อันธอสั่งให้มันเพิ่มรายได้ให้เธอ 10,000 ปอนด์ มันก็จะทำให้สำเร็จจนใต้ พูดเดือนมันทุกรัน จนกระทั่งมันยอมรับว่า นี่คือภารกิจยิ่งใหญ่ของมัน เหมือน กับการควบคุมจรรดตัวยรีไมทคอนโทรล จิตใร้สำนึกจะผ้าพันธุปสรรค นานัปการเพื่อพุ่งตัวไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว งานของเธอ คือ โปรแกรมรายละเอียดของเป้าหมายให้ถูกต้อง

"อะไรคือเป้าหมาย ?" เสรษฐีพูดต่อ "เวลาจุดระเบิดคือเมื่อใหร่ ? เป้าหมายคือ ... 10,000 ปอนด์ เวลาจุดระเบิดคือ ... 1 ปีนับจากวันนี้ นี่คือ อานุภาพอันสุดแสนพิสดารของจิดไร้สำนึกและเป้าหมายที่เป็น "ดัวเลข"

"เมื่อเธอกำหนดเป้าหมายแล้ว จงจำไว้เลมอว่า คนส่วนใหญ่มักระวัง มากเกินใป ทำไมหรือ? เป็นเพราะพวกเขามักคิดว่าตนไม่มีค่าอะไร ความ ภาคภูมิใจในคนเองอยู่ในระดับค่ำมาก" เมื่อพูดมาถึงจุดนี้ เศรษฐ์เห็นควรว่า น่าจะเล่าเรื่องส่วนด้วของเขาเป็นอุทธาพรณ์

"เมื่อสองสามปีก่อน" เครษฐีสดเสียงเบา เหมือนกำลังกระซินครามลับ
"ฉันมองพาคนที่จะนั่งคำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัทในเครื่อของฉัน โดย
ตั้งเพดานเงินเคือนไว้ที่ 45,000 ปอนด์ จากการสับภาษณ์ ฉันเล็งไว้ได้คนหนึ่ง
พอพูดกันถึงเรื่องเงินเดียน ขายคนนี้กลับอีกอัก กระสับกระสาย แต่คิดจะราง
บาดว่า "แบจะไม่รับเงินเคือนที่คำกว่า 30,000 ปอนด์"

ร สมจะเมรายงและสมาคากว่า 30,000 บอลม "ฉันนึ่งเงียบไปนาน ก่อนจะพูดขึ้นราวกับต่อนข้อให้เขาว่า "เมื่อลูจาก ประสบการณ์ของคุณแล้ว ผมยินดีจ่าย 30,000 ปอนด์"

"ถ้ามาเรียก 35,000 ปอนด์ ฉันก็คงจะให้ ถึงจะเป็น 40,000 หรือแม้แต่ 45,000 ปอนด์ก็เถอะ ฉันว่าฉันก็จะให้ เนื่องจากเป็นจำนวนเงินที่ฉันเต็มใจจะ จำยอยู่แล้ว นอกจากนี้ ฉันค่อนข้างจะพอใจการสัมภาษณ์มาก จนถึงขนาด อาจยอมจำยให้ 50,000 ปอนด์

"ผลเป็นยังใง ? ชายคนนั้นทำให้ดัวเองสูญเงินถึง 20,000 ปอนต์ภายใน เวลาไม่ก็นาที มากโขทีเดียว เมื่อคิดดูแล้ว ... 200,000 ปอนด์ในเวลาสิบปี !

"ทำใมเขาถึงสูญเงินจำนวนนี้ ? เพราะเขาไม่เชื่อว่าตัวเองมีค่าถึง so,ooo ปอนด์น่ะสี ฉันต้องขอมรับว่า พอใต้ขึ้นเขาระบุตัวเล่ข ฉันอึ้งไปเลย ลังเลอยู่เสี้ยววินาที ว่าจะว่าจ้างเขาดีหรือไม่ ? เขาอยู่ในดำแหน่งที่ดีที่สุดที่จะ แสดงให้เห็นคุณค่าของตัวเอง แต่เขากลับบอกฉันว่าเขามีค่าเพียง so,ooo ปอนด์ ก็ฉันกำลังหาดนมีค่า 45,ooo ปอนด์อยู่นะ! ฉันเลือกคนมิดหรือเปล่า ? เวลา พีสูจน์ว่า ฉันเลือกไม่ผิด มีหน้าซ้ำยังประหยัดเงินได้อีกมาก บัญหาของเขา คือ ขาดความมั่นใจในตัวเองและดีค่าตัวเองค่ำเกินไป แต่ภายหลังเขาดีขึ้น ค่อย ๆ แก้ปัญหานี้ใส่ในที่สุด ... ซึ่งทำให้ฉันต้องขึ้นเงินเดือนให้เขา แต่เขาก็ ทำงานให้คุ้มค่า ...

"ข้อควรจำจากตัวอย่างนี้ คือ ฉันปฏิบัติต่อผู้ชายคนนี้เหมือนชีวิสปฏิบัติ ต่อเราทุกคน เราร้องขอสิ่งใดจากชีวิต ชีวิตก็จะให้สิ่งนั้นแก่เรา ไม่มากก็ น้อยกว่านั้น แต่เรามีแนวในัมที่จะลืมว่า ชีวิตพร้อมที่จะให้เรา มวกกว่า ที่เรา ดิตหวังหรือร้องขอ

"ฉันพูดบามากแล้ว" เครษฐีสรุป "เธอใต้ข้อคิดอย่างไรบ้างล่ะ พ่อหนุ่ม ?"
"มัน ... พังดูเหลือเชื่อ" ชายหนุ่มพยายามแอ้ง ทั้งที่ใจกล้อยตามเต็มที่
"แต่สูตรลับง่าย ๆ นี้" เครษฐีตอบ "ช่วยให้ฉันกลายเป็นเครษฐี รวมทั้ง
ทุกคนที่ฉันบอกสูตรลับให้ด้วย "คำพูด" คือ เครื่องมือทรงพถานุภาพที่สุด
และยิ่งจิดใจเธอเข้มแข็งเพียงใด คำพูดจากปากเธอจะทรงประกาศิตเพียงนั้น
เมื่อบวกเข้ากับความนั้นใจลีก ๆ และการเสริมพลังด้วยการพูดย้ำกับตัวเยงบ่อย ๆ

"พังใปพังมา ผมว่าสูตรลับเป็นเกมอย่างหนึ่งนะครับ ไม่ใช่อะไรอื่นเลย" ชายหนุ่มชัดจังหวะ

"อาจจะใช่ เพียงแต่เธอต้องเป็นคนทำแบบฝึกหัดด้วยตัวเอง ไม่มีโคร ทำแทนเธอใต้ เธอต้องท่องสูตรลับออกมาตั้ง ๆ ทั้งกลางวันกลางคืน อย่าง น้อยวันละ 50 ครั้ง - หรือมากกว่า ถ้าทำใต้ ถ้าใต้วันละ 100 ครั้งยิ่งดี นี่เป็น การฝึกฝนขับเคี่ยวดัวเองที่ตีมาก ในระยะแรก ฉันใช้วิธีเคาะนิ้ว ร ครั้งสลับไป มาทั้งสองมือ

"ของพรรณนี้ต้องใช้เวลา ...

"ลำบากหน่อยในตอนแรก จิดใจคนเรามีแนวโน้มจะวอกแรกแล่ล่าย พูดซ้ำไปใต้ลัก 10 ครั้ง เธอจะเริ่มคิดถึงเรื่องอื่น จงดึงใจกลับมาและเริ่มต้น ที่ศูนย์โหม่ จนกว่าเขยจะนับได้ 50 ครั้ง แต่ถ้าเขยปฏิบัติดามนี้ไม่ได้ จงลืม ความพันว่าจะร่ำรวยใบ่ใต้เลย ... นี่คือคำท้าทายของนั้น! แล่นั้นเชื่อมั่นว่า เธอทำได้ ขอให้พยายาม อย่ายอมแพ้"

"ทำในถึงต้องพูดออกมาดัง ๆ ด้วยครับ ?"

"วิธีนี้จะมีผลล่อจิตใจมาก จิตใว้สำนึกจะรู้สึกเหมือนใต้รับคำสั่งจาก ภายนอก ทำให้สูตรลับมีความขลังมากขึ้น จงพูดย้ำตัวยเตียงเรียบ ๆ ให้ เหมือนเทอกำลังท่องบทสวดบนต์ ในไม่ช้า สูตรฉับจะก่อวูปสานว่างตัวบันเอง ขึ้นมาราวกับมีชีวิตจริง ๆ "

ชายหนุ่มรู้สึกประทับใจมาก รอยขึ้มเลือนหายไปจากใบหน้าของชาย ชราแล้ว มีเพียงความเคร่งขริมเฮาจริงเฮาจัง คำพูลต่อมาราวกับประกาศคำ พยากรณ์

"ในคอนแรก เธอธาจระรู้สึกอีตอัดกับเสียงของตัวเองและการท่องข้อความ ช้ำ ๆ ชาก ๆ แต่แล้วเธอจะค่อยชินไปเอง เป้าหมายที่ดูเหมือนไกลเก็นเอื้อบ จะก่อยเริ่มเป็นใบใช้และง่ายขึ้นอย่างเหลือเชื่อ"

"ท่านใบล็ดว่าผมจะหัวเราะขันตัวเองหรือครับ ?"

"ในเวลาที่เขอรู้สึกอย่างนั้น จงยืนหยัดมั่นคง จงเอาชนะความหวันใหว สงสัยของเธอให้ใต้ ลิตถึงฉัน ... ฉันจะอยู่กับเธอเลมอ ถึงแม้ตัวฉันจะอยู่ใน

สวนกุหลาบแสนใกล แต่พลังของฉันจะอยู่กับเธอทุกขณะจิต ในขั่วเวลาที่จิดใจ ของเธอสั่นใหว ขอให้นึกว่าฉันได้คำมั่นสัญญาแก่เธอแล้ว ... ว่าเธอจะทำได้" "ท่านแน่ใจหรือครับ ?" ขายหนุ่มถาม ยังเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง

"ทำในจะไม่แน่ใจ? เธอจะเป็น "เศรษฐีข้ามคืน" เหมือนฉันแน่นอน เพราะทันทีที่เธอเข้าใจและยอมรับ "สูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย" อย่างแท้จริง เท่ากับเธอได้มาซึ่ง "อำนาจ" อันเป็นความหยั่งรู้ที่นำอิสรภาพมาสู่เธอ ใจของ เธอกลายเป็น "เศรษฐี" ไปแล้ว ตอนนี้ เราเพียงรอเวลาให้เธอกลายเป็น "เศรษฐี" ในความเป็นจริงเท่านั้น"

"แต่ผมแทบไม่มีเงินในบัญชี ..."

"จงรีบท่องสูลรดับทันทีเลยติ เธอจะใต้เห็นการเปลี่ยนแปลงค่อย ๆ เริ่ม ก่อรูปในตัวเธอ เป้าหมายทางการเงินของเธอจะไม่ใกลเกินอื้อมเหมือนแต่ก่อน มันจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเธอ ทำให้เธอสร้างอนาคตใต้ตามความ ต้องการ ... ในที่สุด เธอจะเป็นนายเหนือชีวิตของตนเอง นี้ไม่ใช่ความผืนดี้ลับ ของทุกคนหรอกหรือ ? แม้จะไม่ใคร่มีใครกล้าหาญสารภาพถอกมาก็เถอะ"

ขายหนุ่มเห็นพ้องด้วย รู้สึกท่วมทันด้วยอารมณ์ประทับใจ วาวกับคำพูต ของขายขวาเป็นคำประกาศสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ แน่นอน วิชีการอาจจะพัง แปลกลักหน่อย แต่ใครจะแคร์ล่ะตราบเท่าที่มันใต้ผล

บทที่ 12

เรียนรู้เกี่ยวกับความสุขและชีวิต

"ฉันต้องการช่วยเหลือ" เศรษฐีบอกลูกติษย์หนุ่ม "มีตูตรลับอีกลูตร หนึ่งที่เธอควรรู้ บันจะเป็นประโยชน์ต่อเธอชั่วชีวิต เพราะจะทำให้ชีวิตทั้ง ชีวิตของเธอเปลี่ยนใป เธออาจเป็นคนร่ำรวยที่แท้จริง ... ไม่ใช่มั่งคั่งแต่วัตถุ เปลือกนอก หากร่ำรวยลึกซึ้งถึงจิดใจ

"สูตาลับสำหรับการหางินจะช่วยให้เธอประสบความสำเร็จแน่นอน แต่ ขณะที่อยู่บานสันทางแลวงหาความร่ำรวย จงอย่ามองข้ามความจริงที่ว่า ถ้าเธอ สูญเสียความสุข เท่ากันเธอสูญเสียทุกอย่าง การมุ่งหาแต่เงินถ่ายเดียว จะทำ ให้เธอกลายเป็นคนโง่งมที่ไม่มีความสุขใต้ง่ายมาก มีสุภาษิตยทหนึ่งกล่าวว่า จะมีประโยชน์อะไร ถ้าราได้โลกทั้งโลกไว้ในมือ แต่ต้องสูญเถียวิญญาณของ ตัวเอง* ซึ่งตรงกับความเชื่อของฉันที่ว่า "เงินเป็นทาสที่ขอดเยี่ยม แต่เป็น นายที่กดที่"

"ท่านหมายความว่าเงินกับความสุขอผู่ร่วมกันไม่ใต้หรือครับ ?"

"ไม่ใช่ แต่เธอต้องระวังอย่าให้เงินมีอำนาจเหนือเธอ ขอพ์น ดี รียกกี้ เฟลเลอร์ อัครมหาเครษฐีของโลก มีชีวิตเหมือนตายทั้งเป็น เพราะเขากลาย เป็นชายชวาด้วยวัยเพียงห้าสิบ กระเพาะของเขาย่อยได้เพียงขนมบังกับนม พมกมุ่นกังวลอยู่แค่กับความกลัวสูญเสียเงินและการถูกหักหลัง เงินกลายเป็น นายชีวิตของเขา จึงไม่สามารถใช้เงินบันตาลความสุขให้ชีวิตได้อีกต่อไป จะว่าไปแล้ว เขายากจนเสียยิ่งกว่าเสมียนที่มีความสุขกับอาหารตี ๆ สักมื้อ เสียอีก"

"ท่านเล่นเอาเงินมาล่อดรงหน้าให้ผมน้ำลายหก" ชายหนุ่มโอดดรวญ "แต่แล้วกลับผูกระเบิดติดมาด้วย"

"ฉันไม่เจตนาให้เธอรู้ตึกอย่างนั้น" เศรษฐกล่าว "เพียงแต่ต้องการ ล้อมคอกก่อนวัวหาย เธอจะได้ไม่เดินเข้าสู่กับลักที่นักล่าเงินส่วนมากหนีไม่พ้น คนที่เกิดมายากจนมักมุ่งมั่นทำงานหามรุ่งหามทำเพื่อสร้างเนื้อสร้างตัว พอหา เงินก้อนแรกใต้ ก็ทะยานอยากได้ก้อนใหญ่มากขึ้น ๆ และเมื่อพวกเขามีเงิน เป็นกอบเป็นกำแล้ว จะเริ่มกลัวสูญเสียมันทันที

"ลูตรลับแห่งความสุขต่อใ้ปนี้ง่ายมาก ฉันได้มาจากนักจิตวิทยาชื่อ เอมิถ คูเอ ข้อความของสูตรลับมีว่า ชีวิตของฉันจะดีขึ้นทุกวัน และ - ทุก วิธีทาง จงท่องประโยคนี้ตั้ง ๆ 50 ครั้งทั้งเข้าและเย็น และปอยครั้งที่สุดเท่าที่ จะทำใต้ในช่วงกลางวัน ถ้าเขอพูดตอกย้ำกับตัวเองได้ปอยเท่าใหร่ มันจะยิ่ง ส่งผลต่อเขอมากเท่านั้น"

ชายหนุ่มผู้กำลังเรียนรู้ชีวิครู้สึกที่งมาก ทัศนะของเครษฐีชราเฉียบคม บ่งบอกถึงการเดินทางอันยาวนาน เขารู้สึกว่าชายผู้ปรากฏตัวอยู่ครงหน้านี้ คือ ผู้ชายที่มีความสุขคนแรกที่เขาได้พบในชีวิต

"คนส่วนมากต้องการความสุข" เครษฐีพูดต่อ "แต่ไม่ใคร่มีคนรู้ว่า ตัวเองกำลังมองหาอะไร ดังนั้น หาพบทรือไม่พบจึงมีค่าเท่ากัน เหมือนคน อยากร่ำรวยที่เราพูดถึงเมื่อวานนี้ พอเจอคำถามว่าต้องการทำเงินใต้ปิดะเท่าใหร่ ส่วนใหญ่จอบไม่ใต้ ในเมื่อเธอไม่รู้ว่าจะไปทางใหน เป็นธรรมตาอยู่เองที่เธอ จะไปใม่ถึงใหน"

จริงติ เรื่องง่วย ๆ อย่างนี้ ทำในเขาจึงคิดในได้มาก่อน ? อาจเป็น เพราะเขาไม่ลยคิดใคร์ครวญอย่างจริงจัง นี่คือ - ความผิดพลาด ในรู้จักใช้ สมองลิต! ชายหนุ่มสัญญากับตัวเองทันทีว่า นับแต่นี้ไป เขาจะ "ลิต" ให้ มากขึ้น วิธีนี้จะช่วยป้องกันความผิดพลาดได้มากมาย

"ความสุข นิยามใต้หลายความหมาย" เศรษฐว่า "ฉันจะให้ภูญแจไขสู่ ความสุขแก่เธอ มันไม่ใช่คำจำกัดความ จึงสามารถประยุกดิใช้ได้กับทุกคน เมื่อใดก็ตามที่เธอสงสัยว่าตัวเองมีความสุขหรือไม่ จงถามตัวเองว่า "ถ้าฉัน ต้องลายในดินนี้ ฉันจะบอกกับตัวเองตอนฉิ้นใจได้หรือไม่ว่า ฉันได้ทำทุกอย่าง ที่ตั้งใจจะทำในวันนี้แล้ว ?"

ชายหนุ่มเลิกลิ้ว "ผมไม่เข้าใจครับ" เขาสารภาพ

"ถ้าเธอได้ทำทุกอย่างที่ใจเธอรู้สึกว่าควรจะทำ เธอจะหมดห่วง นอนดาย จาหลับ แต่เธอจะแน่ใจได้อย่างไรว่า ได้ทำสิ่งที่ควรกระทำแล้ว? สิ่งที่ดวร กระทำ คือ ซึ่งที่เธอทำด้วยใจรัก คนที่ไม่ได้ทำสิ่งที่ดนรักจะไม่มีความสุข รัน ๆ จะเอาแต่นั่งผันกลางวันถึงสิ่งที่อยากทำ และเนื่องจากพวกเขาไม่เคย ได้ทำอย่างที่ดนผันไว้จริง ๆ เลย พวกเขาจึงไม่มีความสุข และคนไม่มีความสุข ย่อมไม่พร้อมที่จะตาย"

"ผมแทบยังใม่ใต้เริ่มดันชีวิลเลย ท่านกลับพูดถึงความตายเสียแล้ว ราว กับเป็นเรื่องใกล้คัว" ชายหนุ่มคอบอย่างกังวล

"ฉันยอมรับว่า มองเน็น ๆ แล้ว ดูเหมือนเรากำลังพูดเรื่องไกลดัว แต่นี้ คือสังธรรมของชีวิต คนที่ไม่เคยได้ทำลามใจรักเป็นคนละทั้งความผันของตนเอง จึงเป็นคนดายทั้งเป็น จงถามคำถามตัวเองสึกครั้งและคอบอย่างตรงไปตรงมา ถ้าเธอโกหก เท่ากับเธอโกหกตัวเอง เธอจะกลายเป็นผู้แพ้ในเกมนี้ ถ้าเธอ รู้ลัวว่าจะต้องตายในวันพรุ่งนี้ เธอจะเปลี่ยนแผนสำหรับวันนี้ทรือไม่ ? เธอจะ ทำอะไรอื่นที่แตกต่างจากที่กำลังทำอยู่ในตอนนี้พรือไม่ ?"

"ผมไม่แน่ใจครับ"

"เธออาจจะเริ่มด้วยการจัดการเรื่องที่จำเป็น เช่น อาจจะเขียนพินัยกรรม ถ้าเธอยังไม่เคยเขียนไว้ และกล่าวลาครอบครัวและเพื่อน ๆ แต่ลองมาสมมติ กันว่า ทั้งหมดนี้ใช้เวลาเพียงชั่วโมงเดียว เธอจะยังทำอะไรกับยี่สิบสามชั่วโมง ที่เหลืออยู่ ? ลองถามคำถามนี้กับทุกคนที่เธอรู้จัก คำดอบจะแบ่งคนออกไล้ 2 กลุ่ม คนที่ไม่มีความสุขจะตอบว่า พวกเขาจะทำอะไรที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง เรอไม่จำเป็นต้องสงสัย พวกเขาพูดความจริงแน่นอน ก็ทำในพวกเขาต้อง ทนอยู่กับอะไรบางอย่างที่คนเกลียดด้วยเล่า ในเมื่อชีวิตมีเวลาเหลืออีกเพียง ยีสิบสี่ชั่วโมง ?

"กลุ่มที่สอง" เครษฐีกล่าวล่อ "ออกจะโชคร้าย คนกลุ่มนี้เป็นส่วนน้อย พรกเขาจะทำทุกอย่างเหมือนที่เคยทำทุกรัน ทำในจะล้องเปลี่ยนแปลง? งาน เป็นความสุขของพรกเขา เราเข้าใจดี พรกเขาจะทำงานไปจนกว่าจะหมด เวลา ทำไมจะล้องหันไปทำอะไรอื่นที่พรกเขาไม่ขอบล่ะ? บาค จัดอยู่ใน คนกลุ่มนี้ ทั้งที่ตัวกำลังจะตาย เขาก็ยังใช้เวลาแก้ไขเพลงบทสุดท้ายบนเตียง ที่เขานอนสิ้นสมหายใจนั่นแหละ เราไม่จำเป็นต้องเป็นอัจฉรียบุคคล จึงจะ ทำงานจรบจนราระสุดท้ายของชีวิต เราทุกคนมีอัจฉรียภาพตามรีก็ทางและ อาชีพของแต่ละบุคคล แม้สังคมจะไม่รับรู้ก็ข่างเกอะ อัจฉรียภาพถืนเข้า การได้กระทำในสิ่งที่ใจรัก นี่คือ อัจฉริยภาพที่แท้จริงของชีวิต คนธรรมตา สามัญไม่มีวันกล้ากระทำในสิ่งที่ตนรัก ... อาจจะเป็นเพราะกลัวลมปากของ คนอื่น กลัวสูญเสียครามมั่นคงของชีวิต

"ความมั่นคงเป็นเพียงภาพลวงตาใช่ไหมครับ ?" ชายหนุ่มพูดเชิน ๆ "ถูกต้อง ดังนั้น จงถามตัวเองว่า ถ้าฉันต้องตายลงในวันพรุ่งนี้ ฉันจะ ทำอะไรกับเวลาช่วงสุดท้ายของชีวิต ? ฉันจะยังคงทำงานที่กำลังฆ่าฉันอยู่ ลีก ๆ นี้หรือไม่ ? ฉันจะยอมเป็นคนใร้วิญญาณ ใร้ความผัน เพราะต้องทน ทำสิ่งที่ฉันเกลียดต่อไปอีกหรือไม่ ? ลองนึกภาพเธอเชิญเพื่อนมาช่วยงานใน บ้านเธอสิ เธอจะให้เพื่อนทำงานที่สกปรกที่สุดใหม ? ไม่ - อย่างแน่นอน แล้วทำในต้องบังคับให้ตัวเองต้องทำงานต่ำต้อยด้วยล่ะ ? ทำในเป็นคัตวูตัวร้าย ของตนเอง ? ทำในไม่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของตนเอง ?"

ความเจียบ ...

เครษฐีพรากล่าวต่อ "แล้ว เธอ จะทำอะไร ถ้าต้องตายพรุ่งนี้ ? เธอจะ ทำงานที่กำลังทำอยู่ตอนนี้ใหม ?"

"ไม่พรอกครับ" ชายหนุ่มจำต้องยอมรับ

"หมายความว่า เธออาจจะไม่มีความลุข ลองนึกดูดี ๆ มันไม่ประมาท ไปหน่อยหรือที่จะไม่เชื่อว่า เธอจะไม่ตายลงในวันพรุ่งนี้ ?"

ชายหนุ่มตะอีก รู้ดีกว้าวุ่นใจ สองวันที่ผ่านมานี้ ชายชรามักจะเปล่ง วาจาพยากรณ์อนาคตใต้อย่างแม่นย้ำ หรือนี้คือคำประกาศความตายที่กำลัง จะมาเยือนเขา ? อาจมิได้พูดออกมาตรง ๆ แต่ก็ชัดเจนพอ !

เพรษฐีดูเหมือนจะอ่านความคิดของชายหนุ่มใต้ ทำทางกระดับกระต่าย ของชายอ่อนวัยกว่ามองเห็นไม่ยาก

"ไม่ต้องเป็นห่วง" ชายชราพูดอย่างขัน ๆ "เชอจะยังไม่ตายวันดายหรุ่ง หรอก เชอจะมีชีวิตอื่นยาวจนแก่เพ่า ... แต่ขอให้ฉันอธิบายความให้กระจ่าง หน่อย จงขยายโลกทัศน์ให้กร้าง เชอจะได้ไม่รู้ศึกหรันโหวมากมาย อย่า กลัว จงมองชีวิตด้วยขวงลาภายใน แล้วความตายจะมีอีกความหมายหนึ่ง ชีวิตคนเรามือะไรรอดอยอยู่เบื้องหน้า ? ความตายมีใช่หรือ ? ในหลายกรณี ความตายเกิดขึ้นอย่างปุบบับไม่คาดผัน แต่ทำใบคนเราจึงครองตัวอยู่ในความ ประมาท ... หรือ น่าจะเรียกร่าหลงงมงายอยู่กับภาพลวงตา ... เพ้อร่าดนมีเวลา เหลืออยู่อีกมากมาย ? ทำใบผัสรันประกันหรุ่งอยู่ร่ำไป ? บอกลัวเองรำ "ฉันมีเวลา ฉันจะทำทีหลัง" พอรัยชรามาถึง จึงรู้สึกตัวร่าดนยังไม่ได้ลงบือ ทำอะไรเป็นขึ้นเป็นอันเลย"

"สงสัยจะตรงกับสุภาษิคว่า "พบใม้งาน บามขวานขึ้น นะครับ" ชาย

หนุมพูด
"ถูกต้อง! สูตรลับแพ่งความสุข คือ จงใช้ชีวิตเหมือนวันนี้เป็นวัน
สุดท้ายของคุณ จงใช้เวลาทุกวันอย่างเล็มที่ ด้วยการทำในสิ่งที่ควรทำและ
สิ่งที่ต้องทำ หากมีเวลาจำกัด เพราะว่าจริง ๆ แล้ว คนเรามีเวลาจำกัด แต่
เราตูเหมือนจะรู้ตัวกันน้อยมาก กว่าจะฉุกติดใต้ ก็มักสายเกินไป เขอจง
กล้าหาญสงมือปฏิบัติทันที อย่าปล่อยให้ความกลัวมีอำนาจมากกว่าความสัน
มีฉะนั้นเธอจะไม่มีวันค้นพบสิ่งที่ทำให้เชอมีความสุขอย่างแท้จริง จงรู้ว่าจะทำ
ตัวให้กล้าหาญใต้อย่างไร"

"ผมเห็นด้วยครับ ผมหมายความว่า - คำพูดของท่านมีเหตุผลมาก แต่จะ

เกิดอะไรขึ้น ถ้าผมไม่ทราบจริงๆ ว่า งานใดที่ทำให้ผมมีความสุขได้ ? ผมยัง ไม่เคยเห็นงานใหนที่ไม่มีข้อบกพร่อง ถ้ามีงานที่ดีเยี่ยม 100% เต็มจริง เราคง ไม่มานั่งพูดกันอยู่อย่างนี้"

"เธอพูดถูก แม้แต่งานที่จุดประกายให้ในใจเราให้ลุกไพลง ที่ยังมีต้านลบ อยู่ดี มือปูวิธีหนึ่งลำหรับครวจลอบว่า เธอชอบงานนั้นจริง ๆ หรือไม่ คือ จงถามตัวเองว่า "ถ้าฉันนี้เงิน 1,000,000 ปอนด์ในธนาคารในวันพรุ่งนี้ ฉันจะ ยังลงทำงานเดิมหรือไม่ ?* ถ้าคำตอบ คือ "ไม่" หมายความว่าเขอไม่ใต้ ขอบงานนั้นจริง ๆ ไหนบอกลิ มีกี่คนที่จะทำงานเดิมล่อไป แม้ว่าตัวเองกลาย เป็นเครษฐีเงินล้านในเวลาชั่วข้ามดิน น้อยคนมาก! มีหน้าซ้ำคนที่ตอบว่า "ใช่" มักจะเป็นเครษฐีเงินล้านใปเรียบร้อยแล้ว หรือมีฉะนั้นก็ต้องแก่เฒ่าจน เกษียณหรือหันไปจับงานอื่นแล้ว แต่เครษฐีเงินล้านส่วนมากที่นั้นรู้จัก ไม่ใคร่ จะยอมเกษียนง่าย ๆ พรอก - ฉันกล้าพูตว่า เครษฐีเงินล้านทุกคน ... ยกเว้น ดนที่ร่ำรวยตัวยการแต่งงานหรือมรดก ... มั่งตั้งร่ำรวยขึ้นมาได้ ก็เพราะมีใจ

"สรุปว่า ..." เครษฐีพูลต่อ "การจะเป็นเครษฐีเงินล้าน หรืออย่างน้อย เป็น "คนรวย" ได้ เธอจะต้องสนุกกับงานก่อนอื่น คนที่จมอยู่กับงานที่คน เกลียดมีสภาพเหมือนลกนากทั้งเป็น ซ้ำร้าย จะไปมีวันรำรวยขึ้นมาใต้ ความจริงแล้ว คนส่วนมากหนีไม่พ้นวังวนประหลาคนี้ ทำไม ? เพราะพวก เขาไม่รู้จัก "กฎแห่งความลำเร็จ" อันแท้จริง และ - เพราะ "ความกลัว" น่ะฮิ ทำให้สูญเวลาในชีวิดไปเปล่า ๆ หมดโอกาสที่จะร่ำรวม ติดยึดอยู่แต่กับคราม คิลง่าย ๆ คิ้น ๆ เกี่ยวกับความมั่นคงของชีวิต พวกเขาเชื่อว่าเงินทองมีใว้ สำหรับคนอื่น หรือไม่ก็พวกเขาไร้ความสามารถ ทำในคนเราจึงเชื่อเช่นนี้ " เป็นเพราะจิดใจใหญ่แบ็งพอที่จะมองเห็นความเป็นจริง จงนึกถึงคำกล่าวที่ว่า "นิสัยกำหนดโชกชะตาของกนเรา" ขอให้เธอเพียรบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง แล้วทุกสิ่งจะสมบัววรถนา จงเป็นนายเหนือชีวิสของคนเอง"

"ท่านมีความสุขเสมอใปหรือเปล่าครับ ?" ขายหนุ่มถาม

ขนาดเดยคิดผ่าตัวสาย จนกระทั่งวันหนึ่ง ฉันพบกับเศรษฐีเงินล้านประหลาด คนหนึ่ง ผู้เฒ่าตอนฉันเทือบทุกอย่างที่ฉันบอกเธอวันนี้ ในคอนแรก ฉันไม่เชื่อ สูตรลับเหล่านี้จะใช้ได้ผลกับฉันใต้อย่างไร ? แม้ว่าชีวิตของผู้เฒ่าจะเป็นเครื่อง พิสูจน์ที่เห็นใด้กับตาก็เดอะ ท้ายที่สุด หลังจากฉันลองทุกทางแล้วก็ยังไม่ ประสบความดำเร็จ ฉันไม่มีอะไรที่จะสูญเสียอีกแล้ว จึงตัดสินใจดองใช้สูตร ลับลู ตอนนั้น ฉันมีอายุสามสิบ รู้สึกเหมือนขอนไม้ที่สอยน้ำเปะปะไปเรื่อย"

"ผมแน่ใจว่า ทุกวันนี้ ท่านไม่ได้นึกเตียใจที่ตามคำแนะนำของมหาเศรษฐี ผักฆ่าคนนั้น"

"ผู้เพ่ามักจะย้ำตลอดเวลาว่า ฉันสามารถเป็นนายชีวิตของสแองได้ ฉัน ไม่เคยเชื้อ พังดูเหมือนนิยายวิทยาศาสตร์ แล้ววันหนึ่ง เนื่องจากใต้ยืน เขาพูดซ้ำซากอยู่อย่างนั้น ฉันเริ่มบอกกับตัวเองว่า เขาอาจจะพูดถูก ชีวิต อาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่ฉันคิด ... คนเราควบคุมชีวิตตัวเองไม่ได้จริงหรือ ? ฉันเริ่มรู้สึกว่าเราสามารถควบคุมชีวิตของเราได้ ถ้าเราเริ่มด้วยการ "ควบคุม จิตใจ" ความมุ่งมันเริ่มก่อตัวในใจฉัน ... มันเกิดขึ้นหลังจากฉันใช้เวลาระยะ หนึ่ง พูดย้ำกับตัวเองบ่อย ๆ ว่า "ชีวิตของตันจะดีขึ้นทุกวัน และ - ทุกวิถีทาง"

"ครูของฉันบังใต้ถ่ายทอดสูตรลับอีกสูตรหนึ่งด้วย ในครามหันของฉัน คิดว่ามันทรงพลังยิ่งใหญ่มากกว่ามาก ... อย่างน้อย ฉันก็สรุปใต้จากประสบ-การณ์ของตัวเอง ทุกครั้งที่ฉันรู้สึกร้าวุ่นสับสน ฉันจะท่องสูตรลับนี้เพื่อให้ ความสงบแก่จิดใจอย่างล้ำลึก ทำให้เกิดบัญญาในการแก้ปัญหา ความสงบ โรของจิดใจ คือ ที่มาของอำนางสูงสุด มองดูกนยิ่งใหญ่และมีอำนาจสี พวก เขา "นึ่ง" ใช่ใหม ? สูตรลับที่ฉันจะให้เธอต่อใปนี้ มีข้อความว่า "จงสงบนิ่ง และรู้ว่าฉันคือ พระเจ้า"

"ท่องช้ำ ๆ ทุกวัน จิตใจของเธอจะตงบเยือกเย็นลงเรื่อย ๆ จิตใจที่ ใบหวันใหวนี้เอง เป็นอาวุธสำคัญสำหรับการฝ่าพันความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ของชีวิต ควูของฉันบอกด้วยว่า ในบรรสาสูตรลับทั้งหลายในโลกนี้ นี้คือ ความลับที่ยิ่งใหญ่ล้ำคาที่สุด นับเป็นมรดกทางใจที่ผู้เพ่ามอบให้ฉัน และเป็น มรดกทางใจที่ฉันส่งมอบให้เธอ ขอให้เชื่อมั่นครัทธาในสูตรลับนี้" "ผมหวังว่าท่านคงจะไม่ได้เป็นนักเทศน์นะครับ" ชายหนุ่มตอบ "แต่ใจ ผมยอมรับนับถือคำพูดของท่านจริง ๆ"

"การท่องสูตรลับนี้" ชายชราพูด "ในตอนแรกให้ครามรู้ดึกประหมาด ทว่า ต่อมานันสัมผัสได้ถึงพลังภายในที่ก่อตัวขึ้นในตัวฉัน อำนาจนี้ไม่เคย หยุลเจริญเติบโตต่อเนื่องมาหลายสิบปีแล้ว ช่วยเดือนให้ฉันระฝึกถึงคำพูด ของเครษฐีผู้เล่า ที่เฝ้าเพียรย้ำกับฉันว่า "ฉันทำใต้ทุกอย่าง" ตราบใจที่ฉัน เป็นนายชีวิตของตนเอง ไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้สำหรับฉัน ฉันมีความเชื่อมั่น ในตนเองมากขึ้นทุกวัน ๆ ฉันเชื่อว่าฉันสามารถกำหนดชีวิตของตัวเองได้ ทุกวันนี้ ฉันยังคงท่องสูตรลับนี้อยู่ ฉันต้องการให้เรอทำเช่นเดียวกันนี้ด้วย"

รู้จักแสดงออกซึ่งความปรารถนาในชีวิต

"เชอเริ่มเตินก้าวแรกแล้ว" เครษฐีขราอธิบาย "นั้นคือ มีสูตรลับอยู่ ในมือและมีเป้าหมายที่เป็น "ตัวเลข"... จำนวนเงินและระยะเรลาในการหาเงิน ก้อนนั้น ต่อใปเป็นก้าวที่สอง จงหยิบกระดาษขึ้นมาและเขียนทุกสิ่งที่เชอ ต้องการจากชีวิต จงเขียนให้ขัดเจน เราจะได้มองเห็นความผันของเธอเป็น รูปเป็นร่าง ในสมัยที่ฉันเริ่มต้นออกเดินเหมือนเธอ รายการของฉันเป็นตังนี้

เป้าหมายทางการเงินภายในเวลา 5 ปี

- บ้านราคา 300,000 ปกบต์
- บ้านหลังที่สองในขนบทาาคา 150,000 ปอนด์
- รถเมอร์ซีเดสมิธลอะ คารดี ราคา 20,000 ปอนต์
- so BMW lusis or thunk
- ใบปีหนี้สินส่วนตัว
- เงินตดและสินทรัพย์มูลคำ 200,000 ปอนด์
- เงินลงทุนในตลาดทุ้นและการลงทุนประเภทอื่นมูลคำ 200,000 ปอนด์

- เงินลงทุนในที่ดิน 300,000 ปอนด์ ซึ่งจะมีล่ามากกว่าวาคาซื้อถึง ธ เพ่า

เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน

- วันหยุด 2 ตัปดาห์ อย่างน้อยปีละ 3 ครั้ง เมื่อใดก็ตามที่ต้องการ
- เป็นนายตัวเองและทำงานไม่เกินสัปตาห์สะ 30 ชั่วโมง
- มีเพื่อนระดับมืออาชีพและร่ำรวยในวงการธุรกิจและศิลปะ
- มีภรรยานารัก มีเลน่ห์และลูก ๆ ที่น่ารัก ซึ่งทำให้ฉันมีครอบครัวที่ สมบูรณ์พร้อม
  - สาวใช้หนึ่งคนสำหรับทำอาหารและดูแลงานประจำในบ้าน

ขายหนุ่มตกตะลึง ภาพผันของเครษฐีขราน่าตื่นตาดื่นใจเหลือเกิน

"มันดูเหลือเชื่อใช่ไหม ?" เครษฐีกล่าว "ฉันก็คิดว่าตัวเองออกจะผืน เพื่องเกินไปเหมือนกัน ตอนที่เขียนรายการจบลงไหม่ ๆ เป็นเพราะนิสัยกล้า ๆ กลัว ๆ และขอบแต่คิดการเล็กนั่นแหละ ที่ทำให้ตอนแรกฉันลงความเห็นอย่างนั้น"

"อย่างไรก็ตาม" เศรษฐีพูลล่อ "การเขียนรายการอย่างนี้เป็นวิธีที่ดี เราจะได้ต้นพบทัศนะอันดับแดบของด้วเอง คนที่ดีคว่าภาพผันนี้ใกลสุดเอื้อม มีแนวใน้มเป็นคนดีตการเล็ก ในเมื่อทุกอย่างภายใต้ควงอาทิตย์นี้เป็นไปได้ทั้งนั้น ความทะเยอทะยานของฉันจึงไม่ใช่เรื่องเหลียบ่ากว่าแรง ข้อพิสูจน์ก็คือ คนที่ ร่ารายจริง ๆ จะรู้สึกอีดอัดพิกลกับสมบัติอันน้อยนิดในรายการนี้ หลายคนอยู่ ในบ้านราคาเป็นล้าน มีคนรับใช้นับสืบ เป็นเจ้าของเครื่องบันส่วนด้วและเกาะ ในทุกที่น่าพอใจใน ? แทบจะไม่เลย! ข้ำร้าย ยังไม่คิดด้วยว่าตัวเองร่ำรวย ยังไม่รายถึงตนวด! เพราะบรรพาเพื่อนผู่งและพรรดพวกในรงการธุรกิจตัวน มีเงินมากกว่าทั้งนั้น ทำในพวกเขาจึงเห็นว่าภาพผันนี้เป็นเรื่องพื้น ๆ ? อาจ จะใช่ พรกเขาอาจจะตายข้อนเงินข้อมกองตั้งแต่เกิด หรือไม่ก็ต้องเป็นคนคิด การใหญ่และมุ่งมันผลักดินด้วยครามผิดว่า "ทำไม่ได้" เท่ากับเทอล้ดมกรอบ ให้กับชีวิตของตัวเอง จงทำแบบฝึกหัดนี้เสียโดยดี เขียนทุกอย่างที่เธอต้องการ ลงใปให้ละเอียด อย่าตั้งเลใจแม้แต่น้อย

"รายการนี้จะแสดงให้เห็นขีดจำกัดของเทอ เราจะใต้เห็นกันว่าเทอ "ใจถึง" ขนาดใหน อะไรคือความผันที่แท้จริง ? ความพอใจที่แท้จริง ? จงเขียนให้ละเอียดเท่าที่จะทำใต้ แต่ไม่ต้องโอเวอร์ขนาดระบุบ้านเลขที่ลงไปฝะ เพราะมันจะเที่ยงต่อการทำให้ความผันให้เป็นความจริงเกินไป!

"ภาพผันที่ใต้มาจะแสดงตัวตนที่แท้จริงของเธอ เป็นการแสดงออกซึ่ง ความปรารถนาในชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม ยิ่งเขอเขียนใต้ชัดเจนเฉพาะเจาะจง มากเพียงใด โอกาสที่ความผันนี้จะกลายเป็นจริงยิ่งทวีมากขึ้น เพราะฉะนั้น รายละเชียตมีความสำคัญมาก ความผันจะเดิบกล้าขึ้นทุกวัน ไม่มีใครรู้ว่า เป็นใปใต้อย่างไร แต่มันจะถึงดูดลภาพแวดล้อมด่าง ๆ ให้เกือหนุน ผลักตัน จนกระทั่งกลายเป็นความจริง"

ชายหนุ่มมีดีหน้าหมกมุ่นสงสัย เครษฐีชราจึงอธิบายเพิ่มเดิมร่า "ฉันรู้ ว่าทั้งหมดนี้พังดูเหมือนเรื่องเพ้อผัน แต่อย่างที่ฉันบอกเธอแล้ว ยิ่งจิตใจเธอ เข้มแข็งมาณท่าใด เธอจะรู้ว่าไม่มีอะไรที่ทำไม่ใต้ นึกถึงป่าฏิหาริย์ที่เกิดจาก พลังครัทธาติ เธอไม่เห็นหรือว่า เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ความผันธรรมตา ๆ เช่น การมีบ้านราคา 300,000 ปอนด์ เป็นเรื่องจิ้บจ้อยมาก! เขอไม่เรื่อหรือ ว่าพลังจิตมีอำนาจมากกว่าคนทั่วไปติด ? ยังจำพระดำรัสของพระใครสต์ ใต้หรือไม่ ... แรงศรัทธมดอื่อนย้ายภูเขาใต้!"

ชายหนุ่มนึ่งรัน ...

"จงใช้พลังจิตของเธอ เริ่มต้นตัวยศรัทธามัน อาจจะถึงขนาดมีอคติ เด็กน้อยก็ต้องยอม ความศันของเธอเป็นเรื่องเด็กน้อยและเป็นจริงได้ง่าย เมื่อ เปรียนเทียบกับการชุบชีวิตคนตาย เธอว่าจริงใหม่ รี เซอยังไม่เข้าใจอีก หรือว่า เธอจะทำได้สำเร็จแน้นอน"

"ผมต้องการ ... เวนา "ดีต" " ชายหนุ่มยูทธรณ์

"เป็นความคิดที่ดี จงใคร่ครวมยูถึงคำพูดของฉัน โจหนึ่งเธออยากจะเชื่อ แต่อีกใจหนึ่งยังแข็งขึ้นดึงคัน เพราะมีความคิดแก่า ๆ ที่เคยเชื่อมาอย่างผิด ๆ และประสบการณ์ไขคร้ายในอดีตปิดกั้นขัดขวางอยู่ การจะเป็นนายเหนือชีวิต ตัวเองได้ เธอจะต้องปตุกเตียงเล็ก ๆ ที่หลับใหลอยู่ในส่วนตึกของจิตใจให้สิ่น ขึ้นมา เร่งเร้าปตดปล่อยให้มันแสดงตัวออกมา จงท่องสูตรลับที่ฉันให้ใร้ พลังจิดของเธอจะมีอำนาจมากขึ้น มันจะขึ้นำเธอไปสู่ความมั่งตั้งร่ำรวย จง ใช้พลังภายในของเธอ ฟังเสียงจากจิตริญญาณของเธอ เรียกพลังเร้นลับ ของเธอออกมาให้จงได้"

ขายหนุ่มรู้สึกมีนงงเล็กน้อย ปรารถนาจะหยุดพักตักครู่ "มาเถอะ" เศรษฐีขรากด่าว "ใปเดินเล่นในตวนเป็นการผ่อนคลาย ฉันอยากจะเดินที่นี่เป็นครั้งสุดท้ายกับเพื่อนสักคน"

คำพูดเป็นตางทำให้ชายหนุ่มรู้สึกใจคอไม่ใคร่ดี ไม่ใช่ครั้งแรกที่เครษฐ์ พูดเป็นนัยเช่นนี้ ... ราวกับรู้ตัวว่าความดายกำลังใกล้เข้ามา

ความลับของสวนกุหลาบ

ขายต่างรับสองคนเดินขมสวนไปเงียบ ๆ เครษฐีชราพบุตบินเบื้องหน้า พุ่มกุหลาบที่ออกดอกสะพรัง ท่าทางเหมือนจมอยู่ในกวังค์ ยืดตัวตรงแล้วพูดว่า "ฉันตมกลิ่นหอมจากกุหลาบเหล่านี้นับพันครั้ง ทุกครั้งจะใต้ประสบการณ์ที่ ต่างกันไป เขอรู้ไหมว่าทำไม ? เป็นเพราะฉันเรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่กับบัจจุบัน เท่านั้น ตีมอดีต ไม่สนใจอนาคต เคลิดฉับอยู่ที่สมาธิของจิต ถ้าเธอมีจิตใจ มุ่งมันเพียงใด เธอจะอยู่กับปัจจัยเพียงนั้น สนใจแต่สิ่งที่กำลังกระทำอยู่ นี้คือ - กุญแจลู่ความสำเร็จของชีวิต สมาธิจะช่วยให้เธอทำงานเร็วและมี ประสิทธิภาพ เธอจะมองเห็นรายละเดียดที่คนอื่นมองข้ามไป"

"คนที่ประสบความดำเร็จและร่ำรวยทุกคน จะต้องให้ความตำคัญกับ รายละเอียดเสมอหรือครับ ?"

"ใช่ จงฝึกจิตใจของเขอให้เกิดสมาธิ เมื่อนั้น เธอจะเกิดบัญญา มอง บัญหาด้วยความชาญฉลาล ลัดสินคนได้อย่างถูกด้องในเวลาอันตั้น เข้าใจ ความหมายที่แท้จริงของคำพูลที่ได้ยืน เธอจะมองทะสูเปลือกนอกและเห็นสิ่ง ต่าง ๆ อย่างที่เป็นจริง คนส่วนมากมองไม่เห็น เพราะไม่มีสมาชิ จิตใจวอกแวก แต่ต่ายคลอดเวลา จึงใช้ชีวิตราวกับคนละเมอ แทบจะไม่เดยอยู่กับบัจจุบัน ปล่อยให้ความผิดพลาดล้มเหลวในอดีตหลอกหลอน และขลาดกลัวต่ออนาดด" "เท่าที่ผมเข้าใจ สูตรลับของท่านดูเหมือนจะเป็นเล่ห์กลลำหรับการฝึก ลมาธิ"

"ระวังนะ พ่อหนุ่ม ไม่ใช่ทุกคนหรอกที่พยายามแล้วจะประสบความ สำเร็จ แต่ถ้าทำใต้ เขอจะมีพลังในการแก้ปัญหาอย่างน่ายัศจวรย์ เขอจะ ไม่เป็นคนสะเพร่า สามารถมองบัญหาทุกอย่างใต้อย่างถ่องแท้ ไม่เขียหลังงาน กับการนั่งกัดเล็บด้วยความกังวลอีกต่อไป อย่าลืมว่าความกังวลมากเก็นไป ไม่ช่วยอะไรได้ มีแต่จะเรียกหาไรคกระเพาะและไรคหัวใจ จิดใจที่เป็นสมาชิ จะช่วยให้เขอเข้าใจตัวเองยิ่งขึ้น คนเรามิใช่เป็นปริคนาต่อคนอื่นเท่านั้น แต่ ยังเป็นปริศนาต่อคนเองตัวย เขอจะต้องหาทางเข้าใจตัวเองให้ได้"

ขายหนุ่มตั้งใจพังทุกคำพูด ใม่กล้าขัดจังทวะเพราะกลัวพลาสสาระสำคัญ
"ขอบใจที่ให้ความสนใจ" เศรษฐกล่าวสืบใป "จิสใจที่เป็นสมาธิจะ ข่ายให้เธอเข้าใจว่า ทำในธอจึงอยู่ ณ ลำแหน่งนี้ของชีวิต เธอจะอุทานราวกับ คืนจากการพลับใหล่ยันยาวนาน "อ้า ... นั่นคือคัวฉัน นั่นคือเหตุผลว่าทำใน ฉันจึงอยู่ที่นี่ กำลังทำสิ่งนี้ อยู่กับคนพวกนี้" เธอจะประสบกับการะที่เรียกว่า "ความหยังรู้" เข้าใจชีวิตของเธอ และเกิดความรู้สึกยอมรับความเป็นจริง ในชีวิต แต่ไม่ได้หมายความว่า เธอจะต้องยอมแพ้ต่อใชคขะลา การของเพิ่น ดำแหน่งแห่งที่ของสนองชัดเจนยิ่งขึ้น จะทำให้เธอยอมรับได้ระดับหนึ่ง ... รู้ว่า จะต้องเริ่มดันจากจุดนี้ และควรจะเดินต่อไปอย่างไรสู่งานอาชีพในอนาคล"

เครษฐีทยุคพูด กับลงสูดกลิ่นหยมพวานของดอกกุหลาบ

"กุหลาบเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตมาแต่โบราณกาล ถ้าเธอเป็นนายเหนือ จิตใจของคนอง เธอจะมองซึ้งว่า หนามกุหลาบ คือ เส้นทางของประสบการณ์ เหมือนคนเราต้องผอญกับคุปธรรคปัญหาและความทุกข์ยากนานา ก่อนที่จะได้ จิ้นรมกับความงามที่แท้จริงของชีวิต"

พูดไม่ทันขาดต่ำ เครษฐีใช้กรรไกรที่ตึงออกจากกระเป๋า จัดกุหลาย ตอกหนึ่งส่งให้ขายหนุ่ม "เก็บกุหลาบตอกนี้ใว้ชั่วชีวิตของเธอ" เควษฐีพูด "มันจะเป็นเสมือน เครื่องรางนำไขคลำหวับเธอ "เลดี้ลัก" มีคัวตนจริง ๆ แม้จะมีไม่ที่คนที่ได้รู้จัก เธอ จงครัทชาในตัวเธอ ทะนุถนอมเธอ ร้องขอลิ่งที่ล้องการจากเธอ แล้วเธอ จะบันตาลให้ คนที่ประสบความสำเร็จทุกคนเชื่อมั่นใน "โชค" แม้จะมีเสียง คัดค้านว่าเป็นเรื่องงมงายเหนือธรรมชาติก็เถอะ แต่ฉันว่าพวกเขาทำถูกนะ"

"ด้วยกุหลาบตอกนี้ ขอให้เธอรู้ว่าเธอคือสมาชิกคนใหม่ของเรา ทุกครั้ง ที่เธอรู้สึกว่าต้องการความช่วยเหลือ จงนึกถึงกุหลาบตอกนี้ ความเข้มแข็ง จะมาสู่เธอ ทุกครั้งที่เธอหวันไทวไม่แน่ใจ รู้สึกชีวิตยากเข็ญเหลือทน ขอให้ นึกถึงกุหลาบตอกนี้ นึกถึงสัญลักษณ์ของมัน เส้นทางของชีวิตย่อมผ้ามความ ยากล้าบาก ปัญหานานา และความผิดพอาดต่าง ๆ ล่อนจะเบ่งบานสดขึ้น เป็นตอกใม้อันจดงาม เหมือนกุหลาบแสนสวยที่กิ่งถ้านเต็มไปด้วยหนามหนา ทุกวัน จงแบ่งเวลาสำหรับแพ่งสมาธิจิตไว้ที่เกลรกุหลาบ ถ้าไม่มีกุหลาบ อาจใช้คอกไม้อื่นหลแทนใต้ หรือไม่ก็เพ่งสมาธิอยู่ที่จุดกำหรือวัตถุมันวาว ท่อง สูตรลับในใชข้า ๆ ว่า จงสงบนิ่ง และรู้ว่าฉันคือ พระเจ้า กำหนดใจเป็นสมาธิ ให้ได้นานขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งทำใต้นานถึง 20 นาที เมื่อถึงจุดนี้ จึงจะนับว่า สมาธิของเธออยู่ในภาวะยอดเยี่ยม แล้วเมื่อนั้น ชีวิลของเธอจะเปลี่ยนไป"

ยังไม่ทันที่ชายหนุ่มจะคอมคมกลิ่นหอมของกุหลาบให้ขึ้นใจ เศรษฐีกล่าว เสริมว่า "ขอให้ฉันย้ำความเดิม คือ เคล็คลับอยู่ที่ความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจัง เมื่อจิดใจของเธอเข้มแข็งและมั่นใจในคนเองด้วยการฝึกตมาธิ เธอจะหยังรู้ว่า ปัญหาต่าง ๆ ไม่มีอิทธิพลเหนือเธออีกต่อไป เธอจะเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังจะ พูล ... นั่นคือ ปัญหาจะเป็นปัญหา ก็ต่อเมื่อเธอคิดว่ามันเป็นปัญหา

"หมายความว่าอะไร ?" เครษฐีพูดต่อ "หมายความว่า ถ้าใจเธอดิตว่า
ไม่มีปัญหาใดร้ายแรง ไม่มีปัญหาใดคอบาดบาดตาย ก็จะไม่มีปัญหาใดร้ายแรง
ไม่มีปัญหาใดคอบาดบาดตาย เกิดขึ้นในชีวิตเธอ ปัญหาจะดูใหญ่โดและสู้
ไม่ไหว ก็ต่อเมื่อจิดใจของเธออ่อนแอ ถ้าอิดใจเธอเข้มแข็ง ปัญหาจะอดความ
ร้ายแรงองไปทันที นี่คือ เคล็ดดับของความสงบสูงในจิดใจ สังนั้น จงฝึก
จิดให้เป็นสมาชิ มีความมุ่งมั่นแน่วแน่ ความสำเร็จจะมาสู่ชีวิตเธอแน่นอน"

เครษฐ์และขายหนุ่มเดินกลับเข้าบ้าน ท้องพ้ามืดมัว ก้อนเมพตำก่อตัว ทมีนอย่างฉับพลัน ทั้งที่เมื่อเข้าอากาศแจ่มใส ควงอาทิตย์สาดแสงจ้า พายุ กำลังจะมา เวลานี้ภายในตัวบ้านมิดสลัวจนต้องเปิดใฟ เศรษฐีขวาจุดเทียนใช 7 เล่มบนเชิงเทียน เพื่อบรรยากาศโรแมนติกแน่นอน ... ชายหนุ่มคิด แต่ให้ เอ่ยคำออกมา ชายชราเดินไปหยุดยืนข้างหน้าต่าง ม่านใหวพะเยิบด้วยแรงสม มือเหนียวม่าน ใบหน้าเงยขึ้นมองท้องฟ้า แล้วจึงพูดกับชายหนุ่ม

** จำไว้เลมอว่า เมื่อเธอขึ้นสูงระดับหนึ่งแล้วจะไม่มีแมมแม้สักก้อน ถ้า ในชีวิตเธอมีก้อนเมพคละคล่ำไปหมด หมายความว่าจิตวิญญาณของเธอยังขึ้น สูงไม่พอ ตนต่วนใหญ่ท่าผิดพลาดล้วยการตั้งหน้าสู้กับปัญหา หมายมาดขจัด ก้อนเมพอยกไปจากชีวิต แน่นอน พวกเขาทำได้ชั่วครู่ชั่วยาม แต่แล้วเมม ก้อนใหม่ก็จะทยอยกันเข้ามาอีก ทั้งที่ดวงตะวันฉายแลงเจิดจ้า ชีวิตก็ยังคง มืดมัวอยู่ดี วิถีทางที่ถูกต้อง คือ เธอจะต้องพาตัวเองขึ้นสูงเหนือเมพตลอด เวลา จงฝึกสมาธิจิตกับเถฮรกุหลาบให้นานขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเธอจะกันพบ เส้นทางขึ้นผู้เบื้องบน พันจากเมพหมอกทั้งปวง ณ ที่นั้น ท้องฟ้าใสกระจ่าง ตลอดกาด จงอย่าเสียเวลากับการรับไล่ก้อนเมฆ เพราะมันจะก่อตัวทยอย กันมาไม่เคยหยุดยั้ง ...

"เธออาจจะไม่เข้าใจดีนักในตอนนี้" เครษฐีสรุป "แต่ ขอให้น้อมรับ ด้วยครัทธาเถิด"

เพราะฐีและชายหนุ่มนั่งลงที่ได้ะอาหาร บัดเลอร์น้ำขนมปังและไวน์ มาเติร์ฟ

"ผมสงสัยบางอย่าง ..." ชายหนุ่มพูด ความจริงคำถามนี้สิตใจเขา มาแต่เมื่อวาน "ผมคิดว่าคำพูดของท่านเป็นสิ่งถูกต้อง เวลานี้ผมเชื่อแล้วว่า ถ้าผมใช้สูตรลับที่ท่านกรุณามอบให้ ผมจะกลายเป็นเครษฐ์เงินล้านใต้ในเวลา อันรวงเร็ว และจะพบกับความสงบสุขทางใจพร้อมกันด้วย บัญหาเดียวที่ ยังติดค้างอยู่ คือ ผมควรจะทำงานอะไรจึงจะทำเงินใต้มากๆ ?"

เครษฐ์อื่น คำถามเอาจริงเอาจังของขายหนุ่มทำให้ขบขัน "เธอจะต้อง เชื่อมั่นในชีวิตและอำนาจจิดของเธอ" เครษฐ์พูด "อย่าถังวด จ.ครืมตัวยการ ตั้งเป้าหมาย แล้วปล่อยให้จืดใร้ลำนึกน้ำเธอไปสู่เส้นทางแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย จงเริ่มต้นด้วยการร้องขอและ ... รอดอย คำตอบจะมาถึงในไม่ข้า"

ชายหนุ่มมีนงง ไม่เชิงผิดหวังกับคำตอบของเศรษฐีขวา แต่เขาหวังจะ ได้คำตอบที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจนกว่านี้

เศรษฐีชราจะต้องเป็นนักอ่านใจคนชั้นเชียนแน่นอน ความรู้สึกเห็นใจ ฉายชัดบนใบหน้า ก่อนรีบพูดเสริมว่า "ก่อนอื่นเธอจะต้องคันหาให้ได้ว่า งานใดที่ให้ความพอใจแก่เธอ เป็นงานที่เธอจะทำใต้ด้วยใจรัก จากนั้น จงเอา ใจใส่ หมกมุ่นครุ่นคิด เอาจริงเอาจังกับงานนั้น ความจริง คำตอบมีอยู่แล้ว ในตัวเธอ เพียงแต่เธอไม่รู้สึกตัว เพราะเธอยังไม่เข้าใจตัวเองอย่างแท้จริง จงฝึกสมาธิจิตให้แน่วแน่ เพื่อเธอจะได้เข้าถึงธรรมชาตินิสัยของตัวเองมากขึ้น เรื่อย ๆ คำตอบจะหลังใหลออกมาเองไม่หยุดยั้ง เธอจะต้นพบเป้าหมาย ของตัวเอง ความหยั่งรู้นี้มิได้บังเกิดขึ้นในสมองของเธอเท่านั้น หัวใจของเธอ ก็ยังประทับรับรู้ด้วย เธอยังไม่เข้าใจอีกหรือว่า การฝึกจิตกับเกสรกุหลาบ เป็นหนากงช่วยให้เธอได้รับทุกติงทุกอย่าง? ณ จุดนั้น เธอจะต้นพบจุดเริ่มดัน และจุดหมายปลายทางของชีวิต เมื่อเวลาผ่านไป เธอจะเข้าใจคำพูดของนั้น ชาบซึ้งมากขึ้น"

เครษฐียกแก้วไวน์ขึ้นจีบ คูเหมือนไม่ใต้ดื่ม เพียงจีบทีละน้อย เปลือกตา ปัลลนิทเหมือนคนที่กำลังสวดมนต์ภาวนา

"แต่ผมจะหาเงินทุนเริ่มต้นจากไหน ?" ชายหนุ่มถาม "ผมไม่มีเงินเลย" "เรอต้องการเงินตักเท่าใหร่ส่ะ ?"

"ผมไม่ทราบ ... อย่างน้อยก็คง 10,000 ปอนด์ นี่คือจำนวนที่ท่านใช้ เริ่มต้นไม่ใช่หรือครับ ?"

"เธอม่าจะหาได้ นึกดูดี ๆ สิ มีหนทางไหนเปิดให้เธอบ้าง ?"

"พูดกันตามครงแล้ว ผมเห็นแต่ทางคัน ผมไม่เห็นว่ามีขนาคารใดที่จะ ปต่อยเงินกู้ให้ผม หลักทรัพย์ค้ำประกันก็ไม่มี เงินเตือนที่เคยได้รับก็ใช้แทบ ไม่เคยชนเดือน ผมไม่มีสมบัติสักขึ้น ... แม้แต่รถยนต์สักค้น ... "

"เธอพยายามแล้วหรือยังล่ะ ?"

"เอ้อ ... ยังครับ ... แต่ผมแน่ใจว่า ... "

"นั้นคือความผิดพลาด ไม่ควรให้เกิดขึ้นอีก อย่าทำลัวเหมือนคนส่วน ใหญ่สิ อย่ายอมแพ้ตั้งแต่ยังไม่เริ่มต้น ถ้าเธอเริ่มต้นด้วยความคิดว่า "ทำไม่ได้" เธอจะ "ทำไม่ได้" อยู่นั่นแล้ว จงประสานความคิดกับการกระทำให้เป็นหนึ่ง เดียวกัน จงอีดผู้!"

"ครับ ... ผมว่าผมมีเดือดนักสู้! แต่ปัญหาของผมก็ยังแก้ไม่ตก ผมคง จะสู้ได้ ... "

"เขอต้องเริ่มต้นตัวยความเชื่อมั่นว่า มีทางออกสำหรับเธอ จงแน่ใจว่า เธอ "ทำใด้" แล้วเธอก็จะ "ทำใด้" จงเชื่อมั่นในอำนาจใจและความหัศจรรย์ ของเป้าหมายของเธอ อย่าเปิดช่องให้กับความหวันไหวคลางแคลงใจ จงขจัด มันออกไปด้วยอำนาจจิตอันเข้มแข็ง ความสงสัยก็เป็นเหมือนกับความคิดอื่น ๆ ถ้าเธอเชื่อว่ามันเป็นจริง มันก็จะเป็นจริง จงต่อสู้กับมัน ถ้าเธอเชื่อมั่นว่า เธอสามารถหาเงินกู้ได้ เธอจะต้องหาได้ เชอเชื่อหรือเปล่าว่าเธอสามารถ หาเงินกู้ได้ ?"

"ครับ ตอนนี้ผมเชื่อ ท่านทำให้ผมรู้สึกเชื่อมันเช่นนั้น"

"ในสภาพการณ์ตอนนี้ เธอดิตร่าควรจะทำอย่างใรจึงจะบรรสุเป้าหมาย ของเธอ ? ... ทาเงินกู้ให้ใต้ ?"

"ผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ"

"คิดติ ... สมมติว่า เธอมีเวลาหนึ่งชั่วโมง ... เธอจะต้องหาเงินให้ใต้ 10,000 ปอนต์ เพื่อเริ่มต้นธูรกิจของตัวเอง เธอจะทำอย่างใร ?"

"ผมคิดใม่ออก ... "

"คนที่ยืนอยู่เบื้องหน้าเธอ คือ เตวษฐีที่เพิ่งพูดให้กำลังใจเธอไปพยก ๆ เขาเป็นคนมอบลูดรดับแห่งความมั่งคั้งร่ำรวยให้เธอ เธอยังไม่รู้อีกหรือร่ว ต้องท่าอย่างไร ? ใม่มีความคิดอะไรแล่นเข้ามาในพิวเธอเลยหรือ ?"

ทันใดนั้น ขายหนุ่มนึกรู้ทันทีว่าเครษฐีธรากำลังพูดถึงอะไร ดังเล อยู่เลี้ยววินาทีพนึ่ง ขายหนุ่มพูดไพล่งออกไปว่า

"ท่านจะกรุณาให้ผมยืนเงิน 10,000 ปอนต์ได้หรือในครับ ?"

"นั้นใง! ไม่ใช่เรื่องง้ายพรอกหรือ ? สิ่งที่เธอต้องท่าคือ "ร้องขอ" แต่คนเราไม่เดยกล้า "ขอ" เธอจะต้องกล้า "ขอ" "

เครษฐ์ดึงเงิน 10,000 ปอนด์ออกมาจากกระเป๋า เห็นใต้ชัดว่าเงินจำนวน นี้เป็นเพียงเงินติดกระเป๋าสำหรับชายชรา แต่สำคนทั่วไป มันมากมายจนนำ คระพนก ... ชายชราเหลือบมองเงินในมือเพียงแวบเตียว ... ดังหนึ่งไม่แยแส กับมัน ส่งมอบให้ชายหนุ่มที่รับไปด้วยมือไม้สั้น เขาไม่เคยมีเงินมากขนาดนี้ มาก่อนในชีวิต !

"เธออาจจะคิดว่าเงินก้อนนี้ได้มาง่าย ๆ " ชายชากล่าว "แต่ขอให้ฟัง ฉันให้ดี ใม่มีเหตุผลอะไรที่เธอจะต้องคิดว่า เงินก้อนต่อไปในอนาคตจะต้อง ได้มายากลำบากกว่านี้ น่าเสร้า ... คนทั่วไปมักจะสิดว่าเงินทองหายาก และ คนเราต้องท่างานหนักแทบเลือดตากระเด็นจึงจะได้มันมา ความจริงแล้ว กุณต่าประการเดียวที่ได้จากการทำงาน คิด เป็นการบ่มเพาะจิดใจคนเราให้ เข้มแข็ง และบังกับให้รู้จัก ใช้ความคิด" มากขึ้น เมื่อเธอหาเงินได้มาก ... ฉันรับรองว่าเธอจะทำได้แน่ในเวลาอันรวดเร็ว หลังจากเริ่มใช้สูตรลับที่ฉันมอบ ให้เธอ เธอจะตระหนักดีว่า สิ่งสำคัญสูงสุด คิด สภาพจิดใจที่เข้มแข็งและ ความปรารถนาที่แรงกล้า คนส่วนใหญ่ส้มเหลว เพราะไม่ตั้งเป้าหมายเป็น "ตัวเลข" ที่แน่นอน จึงต้องทำงานหนักไปวัน ๆ โดยไม่มีละใรดีขึ้น หรือไม่ก็ จับงานที่ไม่นำสนใจเพียงเพื่อหาข้าวสารถวอกหมัด จงอย่าอิมว่าท้ายที่สุดแล้ว ชีวิตคือภาพสะท้อนของจิดใจและความเขือของเธอ"

ความปติ้มปีดิจากการใต้เป็นเจ้าของเงิน 10,000 ปอนด์ ทำให้ขายหนุ่ม ไม่สนใจพังถ้อยคำของพรษฐีชรานัก

"จงจำไว้ พ่อหนุ่ม เมื่อเธอต้องการเงิน จงเชื่อมั่นว่าเธอจะได้มาแน่นอน ... โดยว่ายและโดยใจ เธอก็จะใต้แน่นอน ถ้าเธอเริ่มใปมั่นใจ จงถ้อนคิดถึง เงิน 10,000 ปอนดีที่เธอเพิ่งใต้รับใป ทั้งหมดที่เธอต้องทำคือ "ขอ" ถ้าเธอ แน่ใจว่าเธอ "ขอ" ใต้ เธอก็จะใต้ จำไว้ว่า ความเชื่อมันที่จริงจังแน่วแน่จะเป็น "ความจริง" ขึ้นมาในท้ายที่สุดเตมอ"

"แล้วถ้าผมรู้ดีกใม่มันใจล่ะครับ ?"

"ถ้าเธอไปมั่นใจ ทางที่ดีที่สุดคือ กำจัดมัน ใปขะ! พูดกับตัวเองซ้ำ ๆ ในสิ่งที่เธอต้องการเชื่อมั่น แลวังทำเหมือนกับเธยใต้รับคำสั่งให้เชื่อเช่นนั้น เมื่ออำนาจจิดของเธอกล้าแข็งเพียงพอ คำพูดกับความจริงจะเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน บันตาลให้ความสำเร็จเกิดขึ้นในเวลาอันสั้นลงเรื่อย ๆ จนในที่สุด ใช้เวลาชั่วพริบดาเดียว! เมื่อถึงตอนนั้น เธอจะเป็นนายของตัวเองอย่างแท้จริง อย่าปล่อยให้มีความคิดที่เป็นอันตรายต่อตัวเองอยู่ในใจ เธอจะต้องบ่มเพาะ แต่ความคิดทางบวกเสมอ คำพูดของเธอจึงจะไม่ทำร้ายตัวเอง"

เตรษฐ์นึ่งเงียบไปอีกวาระหนึ่ง
"เงินก้อนนี้ ..." ชายขราชี้ไปที่เงิน "ฉันไม่ได้ไห้เธอยืม ..."
เตรษฐ์ซะงักเหมือนกำลังชั่งใจ ไม่ด้องสงตับ คงจะมีแผนอะไรอยู่ในใจ ?
"ฉันไม่ได้ให้เธอยืม ... แต่ฉัน ให้" เธอ" เตรษฐ์พูด "ทุกอย่างจะให้ ตรบวงจร เงินก้อนนี้สะอาด บริสุทธิ์ ฉันได้รับจากครูผู้เพ่าของฉันเพื่อ เริ่มดันธุรกิจ จงอย่าใช้มันเพื่อเหลุผลอื่นโดยเด็ดชาด และจงอย่าทำดัวเหมือน ผู้ชายไงในคัมภีร์ไบเบิต ที่ผังเหรียญเงินไร้ในดิน การทำเช่นนั้นเป็นการ กระทำที่ไง่ที่สุด ปล่อยให้ความกลัวเป็นนาย ความกลัวกับความไม่เชื่อมั่น เป็นพี่น้องกัน เธอจงเอาขนะความรู้ลึกทั้งสองนี้ให้ได้ ขอให้นึกถึงกฎแห่ง ความเป็นจริงที่สุดของชีวิต นั่นคือ - จงปล่อยให้เงินลื้นใหลเป็นอิสระ เพื่อ ให้มันทวีด้วมันเอง"

ขายหนุ่มขึ้นขมเงินของเขา มากเท่ากับคำพูดของครูผู้อารี
 "แต่เงินก้อนนี้ก็ยังจัดว่าเป็นเงินกู้" เครษฐีพูดต่อ "วันหนึ่ง เขอจะต้อง
 ให้มันกับคนอื่น อีกหลายปีนับแต่นี้ไป เขอจะพบกับชายหนุ่มตนหนึ่ง ซึ่งสก
 ที่นั่งเดียวกับเธอขณะนี้ เขอจะรู้ว่าเขาคือขายคนนั้นด้วยตัญขาดญาณ ... มี
 ตอกกุหลายบนปกเลื้อ เมื่อถึงวันนั้น เงินจำนวนนี้จะไม่ผลักสำคัญสำหรับเขอ
 ... เขอจะต้องหนีบยื่นเงินให้ขายหนุ่มเท่ากับคำเงินของวันนี้ เขาจะได้มีเงิน
 เริ่มสันธุงกิจตัวยจำนวนพอสมควว เราจะต้องคำนึงถึงเรื่องตัดราเงินเฟือตัวย
 เชอว่าจริงใหม่ ?"

ชายหนุ่มพยักหน้าเห็นด้วย

"เมื่อรับเงินจากเธอ ชายหนุ่มคนนั้นจะต้องรับปากด้วยว่า จะถ่ายทอด สูตรลับที่ฉันสอนเธอ และเธอสอนเขาต่อลงไปอีก จงอย่าทำสายสายไช่นี้ ใม่ว่าด้วยเหตุผลใต ๆ ก็ตาม มีเช่นนั้นใชคร้ายจะมาสู่เธอ ฉันรู้ว่าเธอเป็นคน ซื้อสัตย์ นี้คือเหตุผลที่ฉันกล้ามอบสูตรลับแก่เธอ"

ขายหนุ่มกล่าวคำขอบคุณด้วยความชาบซึ้งใจ "มีเรื่องสำคัญยึกประการหนึ่งที่เชอต้องรู้ ..."

ทันใดนั้น พายุพัสกรรโชก เครษฐีชราหบุลชะงัก สีหน้าขริมลง สายฝน เริ่มเทลงมา "เวลากำลังจะพบลลงแล้ว" ชายชราพื้มพำกับลัวเอง "อย่างที่ฉัน บอกกับเชอ" พันมาพูลกับชายหนุ่มอีกครั้ง "มีอีกเรื่องหนึ่งที่เธอต้องรู้ สูตรลับ แห่งความมั่งคั่งร่ำรวยจะช่วยให้เธอบรรลุเป้าหมายแน่นอน ความจริงแล้ว การที่ฉันทำเงินใต้มากมาย ไม่ใช่เพราะฉันโฆก ต้องการกอบโกยสะสมทรัพย์ สมบัติบทาศาล แต่มันเป็นทางเดียวที่จะโน้มน้าวให้คนครัทชาในอำนาจของจิดใจ อย่างใต้ผลที่สุต"

เครษฐ์ชราทยุดอีกครั้ง แต่ชายหนุ่มไม่กล้าถาม รอให้ชายชราพูลต่อไป
เอง "สมบัติอันยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ คือ อิสรภาพ เงินทำให้เราเป็นอิสระ
มันจะเป็นการดีถ้าหลองะใต้รู้จักกับอิสรภาพที่ว่านี้ ภาพถวงตามากมายในชีวิต
จะอันตรธานไป เมื่อนั้น เธอจะเข้าใจดีเช่นกันว่า อิสรภาพที่แท้จริง คือ
การไม่ผิดยึดกับสิ่งใด คนที่สามารถจากไปมือเปล่าเท่านั้น จึงจะสามารถ
ตแลกุหลาบอันเป็นนิรันคร์ได้ ชีวิตฉันอยู่มาก็เพื่อบรรลุอิสรภาพอันสูงสุดนี้
คนอื่นจะคิดอย่างไรก็ตาม ... อาจจะตัดสินคนจากเปลือกนอก ... มองว่าฉัน
เป็นนักธุรกิจที่ร่ารวยมหาศาล แต่แท้ที่จริงแล้ว ฉันรู้ตัวดี ฉันในเคยเป็นอะไร
อื่น นอกจากคนสวนผู้คำต้อย"

ชายหนุ่มใต้จังหวะ ถาบว่า "ทำในท่านถึงเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ให้ผบพัง ? ทำในให้เงินผม ? ท่านไม่เลยติดตั้างอะไรผม ... ความจริงแล้ว น่าจะเป็น ใครก็ได้ที่มาพาท่าน..."

"น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ไม่มีใครมา ความปรารถนานำเธอมาหาฉัน มีคนเคยพูดไว้ไม่ใช่หรือว่า *เมื่อศิษย์พร้อม ก็จะมีครู* ? ชีวิตฉันได้รับมามาก แล้ว เป็นธรรมจายยู่เองที่ฉันจะต้องเป็นฝ่ายให้บ้าง"

"อาจจะจริงครับ" ชายหนุ่มยังแบ่งรับแบ่งสู้ "แต่ทำในต้องเป็นผม แทนที่จะเป็นคนอื่น ?"

เศรษฐีข้ามคืนยิ้ม "เขอนี่ตื้อนะ แต่ฉันขอบ" สีหน้าของขายขราคลาย ความเข้มงวดและเห็นท่าง ทอดสายดาอบอุ่นมองขายหนุ่ม "ถ้าเขอต้องการรู้ เหตุผลที่แท้จริง ฉันก็จะบอกเธอ ไม่รู้เธอจะรับพังได้ไหม หวังว่าคงรับได้ ลักวันหนึ่งนะ ... วิญญาณแต่ละควงเป็นอมตะ เดินทางจากชีวิตหนึ่งไปสู่ชีวิตหนึ่ง ระหว่างวนเวียนอยู่ในรัฏสังลารนี้ ต่างมีเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขมากมาย การ พบกันของเราทั้งสองไม่ใช่ครั้งแรก - และไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ในขาติปางก่อน เธอเคยเป็นพ่อของฉัน จึงไม่ถูกต้องหรือที่เธอกลายเป็นลูกขายทางใจของฉัน ในขาตินี้ ?"

ชายหนุ่มรู้สึกเต็มตื้นในหัวใจ แม้ไม่แน่ใจนักว่าเข้าใจคำพูดที่ได้ยันถูกต้อง หรือไป เครษฐีเดินเข้ามาใกล้ ชายหนุ่มไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลยว่า ลักษณาการของชายชราน่าเลื่อมใดครัทธาถึงเพียงนี้ ห่วงท่าลง่างามราวพระราชา ร่างสูงยืนหยัดครง ใบหน้าอิมเอ็บพันลัมผัสจากอายุขัย เครษฐียกนิ้วขึ้ ข้างขวาขึ้นและหน้าผากของชายหนุ่มเบา ๆ หลางพูด "จงค้นให้พบตัวตน ที่แท้จริงของเธอ ความจริงจะปลดปล่อยเธอเป็นอิสระคลอดกาล"

นี้คือ - วาทะสุดท้ายของเครษฐี ภายนอก พายุจากไปรวดเร็วเหมือน เมื่อเริ่มต้น ดวงตะวันฉายแลงลดใสอีกครั้ง แลงสว่างจากเทียนใชไม่จำเป็น อีกค่อไป เศรษฐียกเชิงเทียนขึ้นมาและเดินถือมันออกไปจากห้อง ใม่พูดจา แม้สักค้า ขายหนุ่มองก็ไม่กล้าพูดอะไร นังนึงเพียงลำตั้ง ในหัวเต็มไปด้วย ความติดอลวน ในมือกำระนบัตรปีกใหญ่ที่จายชรามอบให้

บทที่ 15

เศรษฐีชราและศิษย์หนุ่ม เริ่มการเดินทางที่แตกต่างกัน

ชายหนุ่มไม่ได้อยู่ตามสำพังนานนัก บัดเลอร์ปรากฏกายพร้อมกับ จดหมาย นำมอบให้ชายหนุ่มพร้อมคำอธิบาย "เจ้านายของผมมอบหมายให้ผม นำส่งจดหมายนี้แก่คุณ ท่านยืนกรานให้คุณอ่านมันตามลำพังในห้อง คุณ จะค้างคืนที่นี่อีกวันหนึ่งก็ได้ครับ หลังจากนั้นต้องเชิญกลับ นี่คือ - ความ ปรารถนาของเจ้านายผม"

ขายหนุ่มขอบคุณ และรีบเดินขึ้นไปยังท้องพักด้วยความอยากรู้อยากเห็น คราวนี้ เขาปต่อยให้ประตูเปิดแจ้มใร้ เนื่องจากกลัวว่าจะถูกขังอีกครั้ง

เดินไปนั่งที่รีมขอบเดียง ฉีกชองจดหมาย ตึงกระตาษออกมา จดหมาย ฉบับนี้เขียนด้วยลายมือสวยงาม หมีกสีต่ำ และมีกลิ่นกุหลาบหอมกำจาย

"นี่คือ คำขอร้องสุดท้ายของนั้น" ข้อความในจดหมายกล่าว "ฉันขอยก หนังสือทั้งหมดในห้องสมุดให้เธอ มันจะเป็นประโยชน์อย่างมาก อย่าทำ ผิดพลาดเหมือนคนทั่วไปที่เชื่อว่า ความรู้จากหนังสือเป็นสิ่งไว้ค่า บางคน ถึงขนาดหลงงมงายว่า ดนสามารถสร้างโลกใหม่ขึ้นมาได้โดยไม่ต้องอ่านหนังสือ ถ้าเธยเดินตามรอยทางนี้ เธอจะเสียเวลา เสียเงินทองไปโดยเปล่าประโยชน์ อย่างนำเจ็บใจ

"อย่าลกลงไปในอีกกับลักหนึ่ง คือ จงอย่าเชื้อทุกลิ่งทุกอย่างที่ปรากฏอยู่ ในหนังสือ อย่าย่ล่อยให้คนอื่น "คิด" แทนเธอ คนเขียนหนังสือเดินทางชีวิด มาเนินนานหลายปี ได้พบได้เห็นอะไรมามากมาย ตั้งนั้น หนังสือแต่ละเล่ม จึงเป็นบันทึกการเดินทางของคนเขียนหนังสือแต่ละคน แต่การเดินทางของเธอ ย่อมเป็นของเธอ ไม่เหมือนของคนอื่น ขอให้กลั่นกรอง รับแต่ลาระที่อยู่เหนือ กาลเวลาเท่านั้น จงใช้สมองของเธอ "คิด" ให้จงหนัก คนส่วนมากขอบ หลีกเลี่ยงการใช้ครามคิด เห็นจะเป็นเพราะธรรมชาติของมนุษย์ที่รักสบาย ชอบแก้ปัญหาแบบง่าย ๆ และผิวเผิน จงทำให้แน่ใจว่าเธอเอาชนะธรรมชาติที่ว่านี้ได้

"นับแต่พบกันวันแรก ฉันได้พยายามถ่ายทอดภูมิปัญญาอันต้ำต่า ซึ่งฉัน สั่งสมมาขั้วชีวิตให้เธอ ในเอกสารนี้ เธอจะได้พบกับความติดบางประการ อันเป็นสั่วแทนมรดกทางใจของฉัน ขอให้เธอทำให้ดีที่สุดในการเผยแพร่ความติด เหล่านี้แก่คนอื่น บอกสำให้พวกเขาได้ส่วงรู้ถึงการพบปะของรา และ "สูตรลับ" ที่ฉันบอบให้เธอ แต่ก่อนจะทำเช่นนั้น ขอให้เธอทดลองใช้ลูก่อน เพราะ วิธีการที่ยังไม่ใต้รับการทดลอบผล เป็นวิธีการที่ไร้ตำโดยสิ้นเชิง เขอจะเป็น เศรษฐีเงินล้านภายในเวลา อ ปี เมื่อถึงเวลานั้น เธอมีอิสระที่จะถ่ายทอกรพบปะของเราและ "สูตรลับ" ด้วยวิธีการใดก็ได้ ตามแต่เธอเท็นตรา

"บัตนี้ ถึงเวลาที่ฉันจะลาจากไป กุหลาบแสนรักรอดอยฉันมานา ใปแล้ว"

แม้จะอัดอั้นท่วมทันด้วยแรงอารมณ์ประทับใจ ชายหนุ่มฝืนชมกรามรู้ตัก ขอดมือเข้าไปในของจดหมายอีกครั้ง คราวนี้พบพินัยกรรมของกรา ซึ่งอยู่ในของอีกชั้นหนึ่ง ปัจผนึกด้วยคราครั้งรูปลอกกุหลาบ ขายผล อย่างระบัดระวัง ดึงเอกสารยาวหลายหน้าออกมา

พินัยกรรมฉบับนี้เขียนด้วยลายมือ มีชีวิตราวจะโดย และ หน้ากระดาษ ขายหนุ่มนั่งอ่านพินัยกรรมอยู่หนึ่งขัวโมงเล รวดเร็วราวดิดปึกบิน

เมื่ออำนจบ ชายหนุ่มปรารถนาจะขอบคุณแครษฐีชราที่มอบของขวัญ ล้ำค่าแก่เขา เดินกลับลงไปที่ห้องอาหาร ไม่มีใครอยู่ที่นั้น ร้องเรียกบัตเลอร์ ไม่มีเลียงตอบรับ ควงตะวันลาดแผงกระจำงอีกครั้งหลังพายุฝน เศรษฐีชรา อาจจะกลับออกไปดูแลสวนกุหลาบ เขาคิดถูก

ชายหนุ่มวึ่งออกไปที่ส่วน ร้องเรียกเสรษฐี ทันใดนั้น เขามองเห็น ชายชวา นำแปลก ... ชายชรากำลังนอนหลับอยู่กลางทาง ณ โคนพุ่มกุหลาบ ข้างกายมีเชิงเทียนวางอยู่ มีเทียนไขเพียงแท่งเสียวที่ยังคิดไฟ ... เทียนแท่ง สูงที่สุด ... ส่วนเทียนแท่งอื่นหลอมละลายหมดแล้ว ชายหนุ่มคิดว่าชายชรา คงแลอหลับในที่ประหลาดสักหน่อย ... ก็เสรษฐีไม่ใช่ชายชราที่ออกจะประหลาด สักหน่อยหรือ ? ชายหนุ่มเดินเข้าไปใกล้ ยิ่งใกล้ เขายิ่งทังวลใจ ประสาท เริ่มสัมผัสบางสิ่งบางอย่างที่ร้ายนวงมาก

เขากลาไปถึงตัวเครษฐ์ในที่สุด ความกลัวของเขาเป็นความรริง / ขาย ขราสวมเลื้อกลุมสีขาวยาวจรดข้อเท้า มือทั้งสองประสานกันอยู่เหนือทรวงอก มีกุหลาบคอกหนึ่งอยู่ในผู้งมือทั้งสอง ใบหน้าใร้ริ้วรอยเจ็บปวดทรมาน สงบสุข อย่างแท้จริง ... ขายขราสิ้นใจแล้ว ! ชายหนุ่มตรวจดูให้แน่ใจ คุกเข่าลง แนบใบหูกับปากของขายขรา ไม่มีลมหายใจ แม้ว่าทั้งร่างเปล่งประกาย ของความสุขอันสุดจะพรรณนาใส้

"เป็นความลายที่ประหตาลอะไรอย่างนี้ !" ชายหนุ่มอุทาน เครษฐี รู้ตัวล่วงหน้าแน่นอน ใครจะรู้ ชายชราอาจจะเป็นคนกำหนดเวลาให้กับตัวเอง ก็ได้ ! ไม่มีใครสามารถเฉลยข้อข้องใจนี้ได้ เนื่องเพราะชายชราได้พาความ ลี้ดับนี้ติดตัวไปด้วย

ชายหนุ่มรู้ตัวทันทีว่า ถึงเวลาที่จะต้องจากไปเช่นกัน ไม่มีอะไรที่เขา จะทำ ณ ที่นี้ใต้อีกแล้ว ก่อนจากไป ชายหนุ่มคิดจะขยดอกกุหลามจากขายชาว ไปเป็นที่ระลึก กัมสงเหนือว่างแน่นึ่ง เอื้อมมือออกไปแตะตอกกุหลาบ ชะงัก ด้างแล้วชักมือกลับ เขาเปลี่ยนใจแล้ว รู้สึกว่าไม่สมสวร การทำเช่นนั้น เท่ากับไม่ให้ความนับถือชายชรา กุหลาบตอกนั้นเป็นของเศรษฐีข้ามตีน ... เป็นเสมือนเพื่อนคนสุดท้ายของชายชรา ขายหนุ่มลุกขึ้นยืน เหลือบมองเชิงเทียน เทียนแท่งกลางยังสว่างโชดิช่วงอย่างน่าประหลาด น้ำตาเอ๋อขังขอบตา เขา รู้จักเศรษฐีชราใต้ไม่นานนัก แต่รู้สึกผูกพันสึกซึ่งราวกับขายขราเป็นพ่อของเขา

ชายหนุ่มเปล่งคำสาบาน ณ นาทีนั้น เขาจะไม่มีวันทรยศต่อเครษฐี จะถ่ายทอดคำสั่งสอนของเศรษฐีอย่างดีที่สุด ทันทีที่คำสาบานถูกประกาศจบ เทียนแท่งสุดท้ายก็ดับรูบลง

ชายหนุ่มเดินย้อนกลับมาทางเดิม ในมือกำพินัยกรรมของชายชราไร้ แนบอก

วันรุ่งขึ้น หนังสือในห้องสมุดของเศรษฐีชราถูกลำเลียงมายังบ้านของ ขายหนุ่ม มันมากมายเสียจนเขาแทบไม่มีที่เดิน ชายหนุ่มเผชิญกับภาระ ยากลำบาก ... เขาจะต้องย้ายบ้าน หรือใม่ก็ต้องตัดใจทั้งหนังสือใช่เสียบ้าง เขาเลือกทางแรก และลงมือปฏิบัติตามข้อตกลงใจด้วยหัวใจปลอดโปร่ง

นี้คือ - สัญญาณของชีวิตใหม่ที่รอดอยเขาอยู่ไม่ใช่หรือ ?

เหมือนดังเช่นเครษฐีขราทำนายใร้ ชายหนุ่มหาเงินล้านแรกได้ก่อนเวลา หกปีจะหมดลง เขารักษาสัญญาของคนเอง หยุดงานหนึ่งเดือนเพื่อเขียน เรื่องราวการพบกันระหว่าง ขายหนุ่ม (ตัวเขาเอง) กับ เพรษฐีข้ามคืน และ หลักปรัชญาที่ชายชราดอนเขา

